

SPRAVODAJ MÚZEA MÚZEUMI HÍRADÓ

XXVII. roč./évf. – 2022

SPRAVODAJ MÚZEA
MÚZEUMI HÍRADÓ

XXVII. roč./évf. 2022

SPRAVODAJ MÚZEA MÚZEUMI HÍRADÓ

XXVII. roč./évf. 2022

Všetky autorské práva sú vyhradené. Ktorékoľvek rozmnožovanie ich častí akoukoľvek mechanickou, optickou, elektronickou alebo xerografickou formou je zakázané a bude postihované podľa platných právnych predpisov.

Minden szerzői jog fenntartva. A kiadványt, vagy bármely részletét a szerzők engedélye nélkül bármilyen formában, vagy eszközzel reprodukálni, tárolni és közölni tilos.

Text – Szöveg © Autori – Szerzők 2022

Képek – Obrázky © Nagy Attila, 2022

ISBN: 978-80-971674-5-5

Tartalom – Obsah

Mgr. Nagy Iván:	
Kedves Olvasók!	7
Vážení čitatelia	9
Mgr. Nagy Iván:	
A Kondé családnév névtani vizsgálata	11
Analýza priezviska	
Kondé z hľadiska onomastiky	23
Mgr. Csiba Balázs, PhD.:	
Kondé Mihály élete és pályája	24
Život a kariéra Michala Kondého	41
Nyáry István:	
A pókateleki Kondé család 18–20. századi leszármazása	42
Rodokmeň rodu	
Kondé de Pókatelek (18.–20. storočie)	102
Nagy Attila:	
Egy Kondé-sír sorsa – pókateleki	
Kondé István és emlékezete	104
Resumé	119

Kedves Olvasók!

Mgr. Nagy Iván, a Csallóközi Múzeum igazgatója

Újra megjelent a Híradó, hogy ismét tudósítson arról, mi minden történik a múzeumban!

Az idei év első felét még a Covid hatása jellemezte, de a második félévben teljes üzemmódra váltottunk. Újra dübörög a múzeumi élet. Látogatók hada, tárlatok, előadások, műsorok sokasága jellemzi a múzeumi életet, zajlik a kutatómunka is.

A kutatás az utóbbi években a Múzeumhoz ezer szállal kötődő Kondé családra fókuszált. Ráadásul Dunaszerdahely városa a 2022-es évet a Kondé család éveként hirdette meg. Múzeumunk is bekapcsolódott a Kondé emlékévé rendezvényeibe: volt nálunk a Kondé család eredetét és történetét bemutató helytörténeti kiállítás és konferencia is.

A konferenciáról külön érdemes szólni, hiszen négy kutató magas színvonalon mutatta be eddigi kutatási eredményeit.

Nagy Iván etnológus a Kondé családnév kialakulásának kérdését járta körül. Előadásában arra a mindmáig legrejtélyesebb kérdésre igyekezett választ adni, miszerint miért vette fel a 15. század közepén az addig Fekete nevű család a Kondé nevet. Nagy Iván a névtan eszközeivel világított rá néhány fontos tényre és felvetésre.

Csiba Balázs, a pozsonyi Comenius Egyetem oktatója kora egyik híres személyiségének, a 15. században élt Kondé Mihálynak, Pozsony megye alispánjának az életét igyekezett feltárni a hallgatóság előtt. Kondé Mihály életét és személyiségét levéltári forrásokból összeillesztett előadásban mutatta be.

Nyáry István, a Csallóközi Múzeum munkatársa a Kondék családfájának 18–20. századi részét mutatta be. Előadásában aprólékosan nyomon követhettük a család szerteágazó rokonsági kapcsolatait, eljutva egészen a mai leszármazottakig.

Nagy Attila helytörténész pedig a 18. és 19. század fordulóján élt pókateleki Kondé Istvánt mutatta be sajátos módon. Előadásában e jeles személyiség sírjának a történetét elevenítette fel régi fotók segítségével, majd kitért az 2022-es Kondé emlékévként zajlott exhumálás és az újratemetés történetére is. Nagy Attila arra is felhívta a figyelmet, hogy az 1774–1811 között templomatya Kondé Istvánnak köszönhetjük a Szent György-templom mai berendezését (oltárait, padjait stb.) is.

Ennek a konferenciának az írásos anyaga került az idén a Múzeumi Híradóba. Any nyiban más tehát ez a Híradó, mint a korábbiak, hogy „tematikus”. Vagyis csak egy kutatási témát jár körbe, a lehető legnagyobb aprólékossággal és szakértelemmel. Köszönet érte a kutatóknak!

Vážení čitatelia!

Mgr. Ivan Nagy, riaditeľ Žitnoostrovského múzea

Spravodaj múzea k Vám prichádza opäť, aby informoval o dianí v múzeu!

Prvá polovica tohto roka bola stále poznačená dôsledkami Covidu, ale v druhej polovici roka sme sa vrátili do bežného režimu. Múzejný život opäť fičí naplno. Život múzea charakterizuje armáda návštevníkov, množstvo výstav a prednášok a prebiehajú aj výskumné práce.

V posledných rokoch sa výskum zamerlal na rodinu Kondé, ktorá má množstvo väzieb na múzeum. Okrem toho mesto Dunajská Streda vyhlásilo rok 2022 za pamätný rok rodu Kondé. Naše múzeum sa tiež zúčastnilo na udalostiach pamätného roku: pripravili sme historickú výstavu a odbornú konferenciu, ktorá prezentovala pôvod a históriu rodu Kondé.

Za zmienku stojí konferencia aj samostatne, pretože štyria výskumní pracovníci prezentovali výsledky svojho výskumu na veľmi vysokej úrovni.

Etnológ Ivan Nagy skúmal otázku vzniku priezviska Kondé. Vo svojej prezentácii sa snažil odpovedať na doteraz najväčšiu záhadu: prečo v polovici 15. storočia rodina, ktorá používala rodové meno Fekete, prijala meno Kondé. Ivan Nagy použil nástroje onomastiky, aby objasnil niektoré dôležité fakty a otázky.

Balázs Csiba, prednášajúci na Univerzite Komenského v Bratislave, sa snažil divákovi odhaliť život jednej zo známych osobností svojej doby, Mihálya Kondého, vicežupana Bratislavskej župy, ktorý žil v 15. storočí. Balázs Csiba prezentoval život a osobnosť Mihálya Kondého v prednáške zostavenej z archívnych zdrojov.

István Nyáry, pracovník Žitnoostrovského múzea, predstavil časť rodokmeňa Kondéovcov z 18. - 20. storočia. V jeho prezentácii sa podarilo starostlivo a podrobne vystopovať rozmanité príbuzenské vzťahy a vetvy rodu, ktoré siahajú až k dnešným potomkom.

Historik mesta Attila Nagy neštedným spôsobom prezentoval Istvána Kondé de Pókatelek, ktorý žil na prelome 18. a 19. storočia. Vo svojej prezentácii oživil príbeh hrobky tejto významnej osobnosti pomocou starých fotografií, pričom zahrnul aj informáciu o exhumácii pozostatkov a opätovný pohreb na čestné miesto, ktorý sa uskutočnil v rámci pamätného roku rodiny Kondé 2022. Attila Nagy upozornil aj na skutočnosť, že za dnešné zariadenie kostola sv. Juraja (oltáre, lavice a pod.) zasluhuje vďaka tiež István Kondé, duchovný otec kostola v rokoch 1774 až 1811.

Písomný materiál z tejto konferencie je publikovaný v aktuálnom Spravodaji múzea. Tento ročník spravodaja sa líši od predchádzajúcich v tom, že je „tematický“. To znamená, že sa venuje jednej výskumnej tematike s maximálnou starostlivosťou a odbornosťou. Vďaka výskumným pracovníkom!

A Kondé családnév névtani vizsgálata

Mgr. Nagy Iván

Bevezető

Az etnológia – sok más mellett – a családok eredetével is foglalkozik. Ehhez felhasználja a történettudomány, ezen belül oklevelek és más írott források kutatásának eredményeit is. Ha ilyenek nem állnak rendelkezésre, vagy azok kiegészítésre szorulnak, akkor tudományos forrásként más diszciplínák eredményeit kell, hogy felhasználja. Családok kutatása esetén ezek leggyakrabban a nyelvészet, jelesül pedig a névtan (onomasztika) eredményei.

Egy kialakuló családnév tüzetes vizsgálata sok mindent elárulhat létrejöttének körülményeiről. Árulkodhat például az adott családnév nyelvi helyzetéről az adott korban, vagy az adott család más szociológiai kötődéseiről is.

A Kondé családnév eredetét tudtommal a mai napig homály övezi, pedig a Kondé család a régi Pozsony megye egyik legjelentősebb családjává lett. Családjuk a Szomor nemzetség Fekete ágából származik. Ez a Fekete ág kezdte el használni a Kondé nevet a 15. század közepén. A kutatás eddig semminemű magyarázatot nem talált erre a névváltásra. Érdeemes tehát e családnév névtani vizsgálatát elvégezni. És az újabb figyelemnek van egy másik oka is, nevezetesen az, hogy a tudományos kutatásnak időről időre felül kell vizsgálni saját korábbi tudományos eredményeit.¹

A Kondé családnév célirányos vizsgálatával eddig tudtommal csak Wertner Mór foglalkozott,² de magát a Kondé személynevet mások is érintették munkáikban, például Tóth Valéria³ és Mária Nováková⁴ is. A vizsgálat alapjául Tóth Valéria kutatásait és

¹ „A korai nyelvemlékekben fennmaradt, filológiailag konkrétan megragadható személynevek (és persze helynevek) csak akkor kapcsolhatók be eredményesen a magyarság korai történetének vizsgálatába, ha e nevek helyzete nyelvészeti névtani tekintetben megnyugtatóan tisztázva van, vagyis ha interpretációjuk nem odavetett ötletekre, dogmaként továbbhurcolt, kritikailag számottevően sohasem revidéált, elavult nézetekre alapul, hanem [...] a történeti nyelvtudomány mai szintjének filológiailag, módszerbelileg, szemléletileg megfelelő elemzés, tüzetes szövegvizsgálat szűrőjén megy át”. Tóth 2016, 12.

² Wertner Mór 1915.

³ Tóth 2010, 26.

⁴ Nováková 2010, 33.

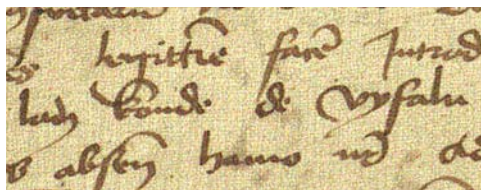
eredményeit használom fel, amelyek fogódzóként szerepelnek majd a további kutatásban. Ilyen fogódzók lesznek a névtan különféle szempontjai (morfológia, funkció, névszociológia, szemantika), valamint az egyes tárgykörök tipológiái.

Nyelvi viszonyok a név kialakulásának idején

Az általam ismert első oklevél, amelyben Kondé név, mint családnév-előzmény feltűnik, 1455-ből való, *Lad Conde de Uyfalu* (Újfalui Conde László) formában.⁵

A család korábban a Fekete nevet használta, ami arra utal, hogy a családban a magyar nyelvet beszélték, és semmi sem mutat arra, hogy a Kondé név felvételével ez megváltozott volna.

Az Újfalú településnév is magyar összetétel, és ugyanezzel a településsel kapcsolatos oklevelek is magyar nyelvhasználatot mutatnak. Általánosságban elmondható, hogy a családnév felbukkasásának idején (tehát 1455 körül) a Csallóköz területén a beszélt nyelv – néhány német nyelvű felsőcsallóközi települést leszámítva – a magyar volt. Az oklevelekben természetesen a latint használták.

A Kondé név eddig ismert legkorábbi megjelenése (1455)

A Kondé tulajdonnév morfológiai elemzése

E személynév azok közé a személynevek közé tartozik, amelyeket napjainkban a nem értelmezhető (szemantikailag nem transzparens) nevek közé sorolnak. Ebből természetesen nem következik azonnal, hogy ez a név az ún. idegen eredetű személynevek közé tartozna. Valójában ezért kell elvégezni egy morfológiai (alaktani) elemzést is, hogy a név értelmezéséhez fogódzókat keressünk.

A mai Kondé családnév előzménye a 15. század közepén jelent meg, az akkor divatos középkori *névszerkezet* formájában. Lássunk példákat:

Simon Konde de dicta Wyfalw (1461)

Johannis Konde de Wjfalw (1462)

Jacobi Conde de Pokatheleke (1478)

Lazarum Konde de Pokaffalwa (1562)

Látható tehát, hogy a Kondé személynév első előfordulásai általánosan elterjedt latin szerkezetsablonok variánsai, amelyekben az oklevelek megszövegezőinek normatív eljá-

⁵ Csiba Balázs szíves szóbeli közlése.

rásait kell látnunk. Az is könnyen észrevehető, hogy az általunk tanulmányozott személynév-szerkezetek variánsai már újabb formák közé tartoznak, jobban mondva megfelelnek azoknak a formáknak, amelyek a 15. században lettek általánossá. Miután a 14. században a *filius* + *apanév* struktúra szinte teljesen eltűnt, ezekben a szerkezetekben már egyre ritkábban használják a *dictus* fogalmát is.

Morfológiai elemzéskor *nyelvi morfémákat*, nyelvi jeleket (hangrendi szabályokat, ragokat, jeleket) is keresünk. Kiindulópontunkat magyar nyelvi jelek alkotják, mert a név megjelenésének idején a beszélt nyelv a magyar volt.

Az általunk vizsgált családnév hangtani elemzéséből egyértelműen kiderül, hogy egy vegyes hangrendű képződményről van szó.

A családnév előzményének számító *Konde*, *Conde* név feltűnése a 15. század közepére tehető, és ez bizonyos következtetésre ad lehetőséget. Addigra ugyanis a magyar tulajdonnevekben már lezajlott egyfajta *hangzóharmónia* kialakulása, és mivel ez esetünkben nem következett be, joggal merülhet fel a név idegen eredete.⁶ A kialakult magyar gyakorlat ugyanis arra törekedne, hogy azonos magánhangzó-csoportba tartozó törzsszavak és toldalékok alakuljanak ki, vagyis a magas hangrendű alapszóhoz magas, a mély hangrendűhöz pedig mély toldalék járulna. Sőt, az is elképzelhető, hogy alapszó hangrendje is megváltozhat, hangrendileg összesimul. Mint amilyen a *Kandó* név, de elképzelhető lenne a *Kende*, a *Konda*, vagy *Kunda*⁷ változat is.

Nem tűnik tehát relevánsnak az a megállapítás, hogy az *-e* véghang egy ún. *etimológiai véghang* lenne. Az etimológiai véghangok ugyanis a magyar nyelvben beilleszkednének a hangzóharmóniába, lásd *Pata*, *Geszte*.

Formai szempontú elemzésünkkor azt a tényt is meg kell említeni, hogy az *-é* toldalék a magyarban birtokjelként szerepel. Azt is fontos megemlíteni, hogy az *-é* birtokjel érzéketlen az alapszó hangrendiségére. Ez a tulajdonság fontosnak tűnhet az általunk vizsgált név értelmezésében, ugyanakkor azt is látni kell, hogy a korai magyar írásos gyakorlatban az *-é* birtokjel a személynevekben eléggé ritka jelenség. Ugyanez a helyzet a családnevekkel kapcsolatosan is. Csak alig néhány példát találunk olyan személynévre, amikor is az *-é* birtokjel genetikus kapcsolatra, tehát családi kapcsolatra utal. Inkább az a jellemző ilyen esetekben, hogy a *-fi*, *-fy* formánst használják.⁸

⁶ „A hangrendi kiegyenlítődés az adatállomány helyneveinek döntő többségében a XIII-XIV. században ment végbe... A veláris magánhangzó + e hangot tartalmazó vegyes hangrendű helynevek megőrzött vegyes hangrendűsége minden bizonnyal nem magyar névhasználok nyomát őrzi.” Tóth 2010, 39-40.

⁷ Nováková 2010, 33.

⁸ „Az apáról átszármazó elnevezés ugyanakkor morfológiai elemeket is kaphat, s erről a jelöltségről árulkodnak a következő, vélhetően szintén egyazon személyre vonatkozó, párhuzamosan rögzített adatok: 1393: Blasius dictus Zabey (Zs. 1: 311/2856), 1399: Blasiumet Benedictum Zabfydictos (Zs. 1: 645/5833), 115 ahol tehát a (S)zab apanévhez kapcsolódó *-é* birtokjeltől alakult patronimikumképző váltakozását láthatjuk a fi 'fia' formánssal.” Tóth 2016, 103.

Jóval több példát találunk arra, hogy az *-é* formáns személynév eredetű településnévben tűnik fel pl. *Báré, Pálé, Garé* stb. Azonban a kutatók szerint ezekben a szerkezetekben feltehetőleg nem a leszármazásra, tehát a nexusviszonyra utalnak, hanem a földterület birtokosára.⁹ A Konday birtoknév, amelyből Wertner Mór levezette a Kondé nevet, valójában ebbe a csoportba tartozna, és a *Kond tulajdona* értelmezés húzódna meg benne.

Ennél a pontnál fontos megemlítenünk Wertner Mór megállapítását is: „De csak Kondé! mert annak, hogy egészen a 17-ik század első felének végéig az okiratokban mint Kondé szerepelne, nyomát nem találtam.” Wertner e megállapítása arra is utal, hogy a Kondé személynév *-é* hangját ne birtokjelnek értelmezzük. Az okleveles írásmóddal kapcsolatosan egy másik jelenségre hívom fel a figyelmet. Nevezetesen: a Kondé-Conde név írásmódjában feltűnő, hogy a tulajdonnév *-de* részének írásmódja teljesen azonos a névszerkezet következő elemével, a helymeghatározó *de* szócskájával. A két azonosnak mondható írásos betűsor ugyanis hatással lehetett az írásos gyakorlatra és fordítva. Nem lehet ugyanis kizárni, hogy ebben az esetben az írott változat esetleg eltért a kiejtett változattól.

Ha itt valóban a rövid-*e* hang alakult-*é* hangra, akkor emellé egy másik példát is állíthatunk. Az *Ollé* személynévről, napjainkban családnévről határozottan tudjuk, hogy a német *Ulrik* személynév *Ulle* alakú becézett változatából származik. A rövid *-e* hang ebben a személynévben is átalakult hosszú *-é* hanggá. Egyelőre erre a jelenségre még nem tudunk magyarázatot adni, de annyi megállapítható, hogy a két tulajdonnév kölcsönös egymásra-hatásával is számolnunk kell, hiszen a két név hangzása szinte azonos.

Wertner egy Konday birtoknévből vezeti le a későbbi Kondé családnevet, ahol a régi *-ay* jel *é-vé* alakult.¹⁰ Nyelvészetiileg ez megállapítás helyes, de ez ellentmondana a helyi nyelvjárás hatásának. A csallóközi nyelvjárás ugyanis ízó, és nem éző.¹¹

Alaktani vizsgálatunk tehát nem hozott egyértelmű eredményt. Azonban azok a tények, hogy a név vegyes hangrendű, valamint az *-é*, mint birtokjel személynévekben pedig ritkán fordul elő, talán egy *átvett név* funkcióját erősítené.

⁹ „A történeti adatok között az ilyen névszerkezettel azonosíthatók sem hiányoznak. A feltehetően a Bár személynévből (1138/1329: Bar, ÁSz. 89) származó Kolozs megyei Báré (1279/1345: Bare). A Pál személynévből való Baranya megyei Pálé vagy a Gara személynévi előzményre visszavezethető (FNESz.) ugyancsak Baranya megyei Garé például megítélésem szerint egyaránt jelentősen támogathatják az *-é* Árpád-kori jelenlétét a helynevekben.” Tóth 2010, 25-26.

¹⁰ Wertner 1915.

¹¹ „Ezek az *i* utótagú, *oi*, *ai*, *ei* stb. kettőshangzók aztán az ősmagyar kor utolsó századaiban egyszerűsödni kezdtek: nyelvjárási különfejlődéssel *í-vé* vagy *é-vé* lettek. A palatális hangrendű szavakban ennek következtében mindig *í* vagy *é* változatok találhatók, melyeknek a területi különfejlődésből következően nagy szerepük volt az *í-ző* és *é-ző* nyelvjárások létrejöttében is.” Tóth 2010, 6-7.

A Kondé családnév funkcionális megközelítése

A személyneveket a leggyakrabban funkcionális megközelítésben vizsgálják. Ennek az az oka, hogy az adott név szerepköre, funkciója tűnik ki a leghamarabb. Mindezek alapján csoportba is szedték őket: *családnév*, *keresztnev*, *ragadványnév*, *becenév* és egyéb kisebb személynévi kategória (pl. *hívónév*, *szólítónév*, *álnév* stb.). Ebben a megközelítésben a Kondé személynév napjainkban egyértelműen *családnév*. A családneveket a szakirodalom az ún. nexusnevek közé sorolja.¹²

Egyes kutatók úgy vélik, hogy a Kondé név már megjelenésének idején családnévként funkcionált.¹³ Megítélésem szerint azonban ez nem így van, mert úgy vélem, hogy az eddigi Fekete átadott név „lecserélése” inkább az elkülönülésre volt jó, és nem az összetartozás kifejezésére. Tökéletesen megfelel tehát az ún. *családnév-előzmény* fogalom. De nem csak ez a tény teszi kétségesse a Kondé családnév ilyen korai kronologizálását. Az is, hogy a család nem minden tagja vette át ezt a nevet, vagyis a Kondé névre az első időkben csak az mondható el, hogy bizonyos esetekben ún. *átadott névként*¹⁴ szerepelt. Sőt, a Kondé nevet viselők egy ideig az eredeti Fekete nevet is használták.

Eltartott tehát egy ideig, hogy a név valódi *nexusnévvé* változott.¹⁵

A Kondé nexusnevet az 1788. évi, a hivatalos anyakönyvezést bevezető s a családnévviselést kötelezően előíró rendeletet követően nevezhetjük *hivatalos* családnévnek.

Az időskiban történt vizsgálat alapján látható tehát, hogy a Kondé személynév nem volt mindig nexusnév. Az oklevelek vizsgálata alapján az is megállapítható, hogy az általunk vizsgált személynév elsőként különféle jogügyletekben szerepelt. Éppen ezért nem lehet kizárni, hogy a Conde/Konde név eredetileg egy *kreált név* (*mesterségesen kialakított név*), aminek semmi más célja nem volt, mint az, hogy egyértelműen meghatározzon egy személyt a jogi folyamatokban. Miután azonban a név örökölhetővé lett, már elvesztette ezt a tulajdonságát, és nexusnévvé vált.

A középkori szóbeli névhasználat gyakorlatát Tóth Valéria tüzetesen megvizsgálta és rekonstruálta. Eredményeit felhasználva arra következtetésre juthatunk, hogy a Kondé

¹² „A családneveknek mint nexusjelölő személynév-fajtának a legfontosabb kritériumait a közvetvezőkben jelölhetjük meg: a családtagok közös név alatti megnevezése, azonosítása (vagyis a névnek mint egyfajta családi szimbólumnak a használata), illetőleg e névforma generációk közötti áthagyományozódása (azaz a név öröklődése).” Tóth 2016, 213.

¹³ Tóth 2016, 104.

¹⁴ „az automatikus vagy átadott név típusával az ómagyar korban is feltétlenül számolhatunk (ráadásul ennek meglétét megítélésem szerint jóval korábbi időszakra is feltételezhetjük, mint amikorra azt a szakirodalom hagyományosan teszi).” Tóth 2016, 45.

¹⁵ „A családnevek funkcionális-kognitív megközelítésben – per definitionem – olyan személynév-fajtaként értékelhetők, amely szerepét tekintve egyedül a genetikai összetartozás tulajdonnévi megjelölésére szolgál... minden családnév egyedüli funkciója a megnevezés,... vagy ahogyan az itt alkalmazott szemléletmódnak megfelelően tekintjük: a nexusviszonyok jelzése.” Tóth 2016, 212.

név legkorábban ún. *ragadványnév* (második név) lehetett. Ez a tény nagyon fontos a további vizsgálódásunkban, ugyanis számos ragadványnév alakult át később családnévvé.¹⁶

A kreált név és a ragadványnév fogalma más lehetőségekre is felhívja a figyelmet. Nevezetesen arra, hogy a kreált és ragadványnevek, tehát a családnévvé alakulást megelőző időszak neveinek tipologizálása egy újabb jó támpont lehet a vizsgálatban. A legújabb kutatások szerint a legalapvetőbb kategóriák, amelyeket kiindulópontként, fogódzóként használhatunk a *sajátosságjelölő*, a *referáló* és az *affektív* nevek kategóriái.

A sajátosságjelölő személynevek (*Kis, Oros, Vén, Német, Csicsai* stb.) a név tulajdonosának valamilyen jellegzetességére, tulajdonására utalnak.¹⁷ A Kondé családnév etimológiailag nem transzparens, ezért csak az a lehetőség vethető fel, hogy a Kondé név egy lokális kapcsolatra utalhat. Az egyik legkorábbi oklevélben *Simon Konde de Wyfalw* hitelt vesz fel több másik személy, például *Johannes Challokewzy de Bwn* (Csallóközi János Bőnyről) vagy *Barnabas Certhew de Tegebe* (a fehérmegyei tekejei Csertő Barnabás) társaságában. Az előttünk álló névszerkezetekben a Bőny és a Tekeje a résztvevők lakhelyére, a Csallóközi és a Csertő településnév pedig az adott személyek származására utalhatnak. Arról van tehát szó, hogy a jogügyletben egyértelműen meghatározzanak egy személyt, aki itt és itt lakik, és innen és innen származik. Ebből a kontextusból megközelítve a Konde név is utalhat hasonlóra, mégpedig egy Wertner Mór által kimutatott, korábban létező Konday-Kondey nevű helyre. Ebben az esetben tehát a Konde név *származásjelző* funkcióját láthatnánk. Csakhogy a Kondék jelenlegi ismereteink szerint a Szomorok Fekete ágához tartoznak, és amely Szomorok a Győr megyei Genyőről származnak. A Csertő esetében azonban az is felmerül, hogy talán egy birtokra is történhet utalás. (Erre további kutatásra lesz szükség). Nem lehet kizárni tehát azt a lehetőséget sem, hogy a harmadik résztvevő, az Újfaluban lakó Konde esetében is így volt. Nem lehet tehát kizárni, hogy a *Simon Konde de Wyfalw* névszerkezet Konde tagjának eredeti funkciója egy *birtokjelző* vagy *tulajdonjelző* funkció volt, mégpedig egy Kanday/Kondey nevű birtokkal kapcsolatosan.¹⁸

A következő csoport, amit kiindulópontként használunk, a *referáló* nevek kategóriája (*Valter, Antal, Ákos, Karcsa, Hedvig* stb.). A referáló nevek már eleve nem értelmezhetők, mert ide tartoznak az idegen eredetű, *átvett*, vagy *jövevénynevek*, valamint a például a *bibliikus* nevek. Semmi más szerepük nincs, mint az, hogy azonosítsák az adott személyt.¹⁹ A Kondé név értelmezésének egyik legelterjedtebb változata éppen ebbe a csoportba tartozik. Ugyanis széles körben elterjedt az a nézet, hogy a Kondé név a francia Condé név átvétele lenne.²⁰ A szakirodalom azonban más megoldásokkal számol.

¹⁶ Tóth 2016, 118.

¹⁷ Tóth 2016, 76, 114.

¹⁸ Wertner 1915.

¹⁹ „A referáló nevek a személyneveknek pusztán a legelemibb funkciójával rendelkeznek, vagyis azonosítják az elnevezettet anélkül, hogy ehhez a szerepkörükhöz további funkciók (pl. jellemzés, leírás, affektív szerep) is társulnának.” Tóth Valéria 2016, 158.

²⁰ Wertner 1915.

Mária Nováková szerint a Kund név német eredetű, mert ott már az 1440-as években előfordult *Kunde* alakban, míg a francia Conde név csak 1530-tól tűnik fel.²¹ Ugyancsak idetartozik az az elmélet is, amely szerint az általunk vizsgált név az olasz *Conte* név magyar változata.²² Ezek egyelőre még nem igazolt elméletek, de egyikük beigazolódása esetében találkozhatnánk a Kondé név korai referáló funkciójával.

A támpontként alkalmazott harmadik csoport az affektív nevek kategóriája (*Pető, Jankó, Bene* stb.). Erről a csoportról Tóth Valéria a következőket írja: „Az affektív nevek funkcionális értékét, kognitív-szemantikai tartalmát a névadó-névhasználó és a megnevezett személy közötti valamilyen érzelmi viszony határozza meg. E személynévfajta... tagjai bármelyik másik személynévfajta egyedeiből létrehozhatók, többnyire azok alaki módosításával... A szakirodalom többnyire a referáló nevekből (vagyis a listanevekből) a becézés szándékával alkotott neveket emeli ki e személynévfajta elemei közül (pl. *Péter* > *Peti*, *Katalin* > *Kató*, *János* > *Jancsi*)”.²³ Nagyon röviden tehát az affektív neveket a következő képlettel írhatjuk le: *névrövidülés plusz továbbképzés*. Sokszor nincs is továbbképzés, csak névrövidülés. Hangsúlyozni kívánom, hogy ez a képlet számos esetben előfordul a Csallóközben is. A példa, amit bemutatok, az az egyik legrégebbi helybeli család nevéhez, a *Bartal* családnévhez köthető. A név eredete a *Bartholomeo* (magyarosan Bertalan) lerövidült változatában rejlik, amihez az illető család fészkének, a Karcsáknak a temploma is szentelve van. A gyakorlat egyébként ma is elterjedt a vidéken. Magam is ismerek olyan személyt, akinek a beceneve *Müti*. A név a *Mütölös* negyedik generációs ragadványnév lerövidült változata, és bizonyítja, hogy a névadók közeli, érzelmi (baráti) viszonyban vannak a nevezett személlyel. Látható tehát, hogy a személynév affektív funkciója széles körben elterjedt lehetett.²⁴ Addig tehát, amíg nem találunk biztos utalást a Kondé név kialakulására, ezzel a megoldással is számolnunk kell.

Milyen megoldások jöhetnek szóba? Például a Kondora személynév affektív formája lehet a *Kondi*, latinos kiejtéssel *Konde*. Erősíti ezt az a tény is, hogy ezeknél az affektív neveknél, és főleg az újabbaknál nem alakul ki a hangzóharmónia. Ugyancsak rövidüléssel létrejött névnek tartja Mária Nováková is, aki szerint a név szláv nyelvterületen jött létre egy német eredetű személynév rövidítésével.²⁵ Hasonló más megoldásokat még biztosan lehet találni, de itt csak arra akarok rámutatni, hogy a *Konde* név eredeti *funkcionális értéke lehet az affektivitás* is. (Az *i* átalakulása *é* hangra jelenségről a következő fejezetben.)

²¹ Nováková 2010, 33.

²² Nyáry István szíves közlése

²³ Tóth 2016, 242.

²⁴ „Az affektív funkció kifejezését például többféle morfológiai eszköz is elláthatja ma is, és elláthatta az ómagyar korban is. Közöttük a két legjelentősebb eljárásnak a név megrövidítését ... illetőleg a képzést tekinthetjük” Tóth 2016, 244.

²⁵ Nováková 2010, 33.

Névszociológia

A szakirodalom megemlíti azt a tényt, hogy a személynevek különféle csoportokra, a szociológia eszközeivel kimutatható társadalmi egységekre, közösségekre utalhatnak. A névszociológia ezzel a jelenséggel foglalkozik. Ilyen csoport lehet pl. a név viselőjének társadalmi rétege,²⁶ nyelvi, vagy etnikai közössége stb.

A névszociológiai vizsgálatkor tovább folytatjuk eddigi módszerünket. A kutatók a családneveket, és az azt megelőző szerkezetabsztraktumokat számos csoportba osztották. Én most olyan típusokat, csoportokat keresek, amelyek társadalmi csoportra utalhatnak, pl. nemzetiségre (*Német*), foglalkozásra (*Szabó*), társadalmi helyzetre (*Nemes*).

Külön típusként említem meg a *lokális* (vagy birtokosi vagy származási) kapcsolatot kifejező neveket²⁷. Ugyanígy neveket használtak pl. azok a személyek, akik az általam már korábban említett oklevélben szerepelnek: *Johannes Challockewzy de Bwn* (Csallóközi János Bőnyről) vagy *Barnabas Certhew de Tegebe* (a fehérmegyei tekejei Csertő Barnabás).²⁸ Ezekben a szerkezetekben a *Csertő* (településnév) és a *Csallóközi* (származásnév) lokális kapcsolatot kifejező nevek közé tartozik. Olyan rétegről van tehát szó, akik társadalmi helyzetüket, lokális kötődéseiket saját nevükkel is kifejezték.²⁹ Elképzelhető tehát, hogy a Kondé név is ezek közé a nevek közé tartozik, és egy ilyen lokális kapcsolatra utal egy Wertner Mór által kimutatott Konday/Kondey nevű birtokkal.

A családnevek között nagy számban találunk *idegen eredetű családnevet* (*Bogdán, Uher, Müller* stb.).³⁰ Ezeknél a családneveknél két lehetőség merül fel. Az egyik lehetőség az, hogy egy bizonyos név egy idegen (bevándorló) csoporttal, etnikummal került ide, a másik pedig az, hogy egy-egy elszigetelt egyén hozta ide a nevet. Nyilvánvaló, hogy egy ilyen név esetében azokon a területeken következtethetünk egy nem magyar, szociológiailag is kimutatható csoportra, ahol az történelmileg is igazolt. Az általunk vizsgált térségbe (Dunaszerdahely és környéke) talán német telepesek (vendégek) érkezhettek ki-

²⁶ „Egyetértek azokkal a véleményekkel, amelyek a személynévhasználat terén számolnak társadalmi különbségekkel (láttunk ilyeneket a korábbi személynévfajták esetében is)” Tóth 2016, 222.

²⁷ „Általános tapasztalataink alapján tudjuk, hogy mindenképp több személynévfajta is hozzárendelődhet részint a születésekor, részint azt követően az élete során bármikor. Közöttük vannak olyanok, amelyek csupán azonosító-referáló funkciót látnak el; míg mások arra szolgálnak, hogy az illető személyt valamely jellegzetes sajátossága alapján jelöljék meg (ez sokféle szemantikai jegy lehet: külső vagy belső tulajdonság, lokális jellemző, foglalkozás stb.)” Tóth 2016, 76.

²⁸ Babirát-Csiba 2019, 212.

²⁹ „Az oklevelekben ugyanis nyilvánvalóan azoknál a rétegeknél találkozunk korábban öröklődő családnevekkel, amelyek tagjai gyakran szerepelnek az oklevelekben, neveik a különböző jogügyletek kapcsán állandóan felmerülnek” Tóth 2016, 223.

³⁰ Tóth 2016, 236.

sebb számban, több hullámban, a 14. században és később. Feltehetőleg ők lakták a Dunaszerdahely melletti, csak rövid ideig létező Barlabás települést.³¹ Ezt bizonyíthatják olyan nevek, mint a *Sexe, a Göncöl* (Kyncl) és az *Ollé* (Ulrik) Dunaszerdahelyen és környékén. Amennyiben a Kondé név ebbe a német eredetű, névszociológiailag kimutatható csoportba tartozik, akkor az csakis névátvétellel kerülhetett a Fekete családhoz, mert róluk meg bizonyítható, hogy magyar eredetűek. A névátvétel oka lehetett például egy ebbe a német eredetű csoportba tartozó feleség (de más okok is elképzelhetők). Egy ilyen asszony talán második névként használhatta egyik gyermekére a saját származására utaló integrált nevet. Ezt a nevet adhatták aztán tovább a családban – ragadványnévként, majd családnévként.

Az idegen eredetű nevek névszociológiai vizsgálatokor azt is szem előtt kell tartanunk, hogy egy ilyen családnév-előzmény kialakulásához európai névmodellek is hozzájárultak, ami egy nyugati divatjelenség hatása volt. Az első ilyen hullám az Anjouk magyarországi megjelenésével esik egybe, amely olasz nyelvterületről érkezett az országba.³² Ugyanakkor Pókatelke földrajzi adottságaiból kiindulva inkább annak van nagyobb esélye, hogy a divathullám német, vagy más nyugati területről érte a vidéket.³³ Ez azzal járt együtt, hogy az írkok nyugati névmintákat közvetíthettek a szolgáltatásukra igényt tartók felé. De nemcsak német írkok, hanem feleségként német származású asszonyok is hozhattak német névmintákat. Ne felejtjük el, hogy a Felső-Csallóköz falvai német ajkúak voltak!

A következő csoport a foglalkozásra utaló nevek csoportja. Az általunk példaként felhozott oklevélben ilyen nevet is találunk: a *Máki Deák Imre* nevét, amelynek a névszerkezeti formája *Emericus Litterátus de Mak*. Ezekben az esetekben még nem tudjuk elválasztani a családnév-kezdeményt a tényleges foglalkozástól. A Litterátus név művelt, széles látókörű, írástudó emberre utal, amelynek volt már hagyománya Dunaszerdahelyen korábban is.³⁴ Ebben az időben már más hasonló szerkezetet találunk, pl.: *Zabo de Balasfalva* (*Balázsfai Szabó*). Talán nem életszerűtlen azt állítani, hogy a latin-francia *konduktor* (vezető, főnök) lerövidült változata, a kondi. A *Konde* affektív név ebbe a csoportba illene. A vezető pozíció talán a jogügyletek kapcsán érinthette a név hordozóját.

³¹ Novák 2012, 32.

³² Tóth 2016, 224.

³³ „A középkori Európa családnévei először Olaszországban (az észak-itáliai városokban) jelentek meg a 9–10. században, majd terjedtek el Európa más országaiban: előbb az újlatin területeken (pl. Franciaországban a 10. századtól kezdődően), majd Britanniában (a normann hódítók terjesztik el a 11. századtól) és német nyelvterületeken (10–11. századtól kezdve) váltak általánossá. Az újlatin (északolasz és francia) területek felől való terjedés következménye, hogy a névfajta előbb Németország délnyugati városaiban jelentkezik, majd a kereskedelmi utak mentén (azaz „a művelődési vérkeringés vonalán”) kelet és észak felé nyomulva eléri a középkorban igen jelentős német kapcsolatokkal rendelkező Csehországot, a Kárpát-medencét (előbb annak nyugati területeit), majd Lengyelországot.” Tóth 2016, 225.

³⁴ Novák 2012, 38.

Akár valamiféle extravagáns megnyilvánulás és a külföldről érkező divathullám hatása is lehet az „idegenszerű”, idegen hangzású név kialakulása. Olyan társadalmi csoportra is utalhat tehát, akik szeretnek urizálni, esetleges nyelvi ismereteikkel kitűnni. És itt kell az esetleges affektív nevek i-jének é hanggá alakulásáról is szót ejteni. Ugyanis ez a jelenség egy olyan csoportra utalna, akiket éppen tárgyaltunk. Az ilyen csoportoknál előfordulhat az íző jelenség elutasítása, és a finomkodó é hang preferálása (az ilyeneknél még a víz is *véz* lehet). Hasonló példa a mindig/mindég alakváltozat is.

Talán az is kijelenthető, hogy a Kondé név megjelenésének idején *nem nemzetségnév*, annak ellenére, hogy fentebb egy birtokos rétegre utaltam. A nemzetségnévek konkrét meghatározása egyébként is nehézségekbe ütközik.³⁵ A Szomor családról, akik a Kondék elődei lehettek, írta meg Wertner Mór, hogy a Bána nem leszármazottjai.³⁶

Szemantikai (jelentéstani) vizsgálat

A szemantikai vizsgálat éppen témánk lényegét veti fel: mit jelenthetett, mi lehetett az elsődleges jelentéstartalma a Kondé névnek. Például a Szabó személynév elsődleges jelentéstartalma egy olyan személyre utal, aki valószínűleg szabás-varrással foglalkozott. Ez még akkor is így van, ha a Szabó név mai tulajdonosa nem ezzel foglalkozik. A Kondé név esetében azonban probléma merül fel. Ez a név ugyanis szemantikai szempontból nem transzparens, egyszerűebben fogalmazva nem érthető. Tetézi ezt az a tény is, hogy az etimológiai előzmény sem ismert, vagy több megoldás is lehetséges.

A megfejtéshez – a tanulmányban már korábban is alkalmazott módszer szerint – fogódzókat keresünk a névtani tipológiákban. Tóth Valéria a *sajátosságleíró neveket*³⁷ szemantikai szempontból számos csoportba osztotta: *népnév* (Székely), *foglalkozásnév* (Szabó), *rokonságnév* (Unoka), *növénynév* (Som), *állatnév* (Farkas), *testrésznév* (Tüdő), *tárgynév* (Bekecs), *helynév* (Csölle), *helyet jelölő melléknév* (Patasi) stb.³⁸ A csoportok száma harminc körüli, tüzetes átvizsgálása során kiderül, hogy csak egyetlen lehetőség vehető fel: az, ha a Kondé név egy helynév. A feljebb már sokszor emlegetett 1462-es oklevélben szereplő Barnabas Certhew de Tegehe névszerkezet Cserthő eleme is egy helynév (településnév). Wertner Mór az általa bemutatott megoldásban is Simon Konde de Wyfalw névszerkezet Konde tagját egy Kondé-Konday helynévhez (birtoknévhez) kötötte, amely – egyelőre rejtélyes okokból – a Kondé családdal valamilyen módon kapcsolatban lehetett. Az a tény, hogy a név ma érthetetlen számunkra, tehát „aszemantikussá” vált volna, nem lenne egyedüli a Csallóközben. Például a Csölle névhez sem igen kötik már a Csölle helynevet, mert

³⁵ Tóth 2016, 184-212.

³⁶ Wertner 1915.

³⁷ „A sajátosságjelölő személynévek szemantikai szempontból minden esetben motiváltak: leíró jellegükönél fogva az egyén valamely tulajdonságát jelölik.” Tóth 2016, 119.

³⁸ Tóth 2016, 128-134.

a településen ma szlovákok élnek, ezért a település inkább a *Rovinka* néven ismert a magyarok között.

A leíró nevekkal szemben *areferáló* és az *affektív* nevek szemantika szempontból nincsenek felosztva. Érthető is, hiszen ezen nevek motivációja nem a magyar nyelvben zajlott, eredetüket idegen nyelvekben kell, hogy keressük. Éppen ezért a szemantikai szempontokat a funkcionális szempontokkal azonos síkra kell helyezni. Ezt pedig már megtettem a név funkcionális megközelítésekor.

A nem transzparens nevek csak az elsődleges jelentéstartalom szempontjából válnak „aszemantikussá”, de más szempontból mégis csak létezhet jelentéstartalmuk.³⁹ Ezt a „szavak mögötti jelentés” fogalommal lehet a leginkább megfogalmazni. Például egy jogügyletekben járatos személy számára nyilván jelentettek valamit a 15. századi névszerkezetek egyes darabjai. Például a *Simon Kondé de Wyfalw*, valamint a *Barnabas Certhew de Tegehe* szerkezetekben a *Certhew* és a *Kondé* elemek egy családnév-kezdemény jelentéssel bírtak.⁴⁰ Egyértelműnek tűnik, hogy itt a személy azonosítása volt a fő cél.

A Kondé név létrejöttének lehetséges okai

Eddigi vizsgálatunk során kiderült, hogy a Kondé név elsődleges jelentéstartalmát továbbra sem ismerjük. Azt azonban elértük, hogy számos körülményt tisztáztunk. Mindezt úgy értük el, hogy a névtan eredményeit használtuk fogódzóként. Megpróbálhatjuk tehát megfogalmazni, milyen okok vezethettek a Kondé név felvételéhez. Szakterminológiai szempontból ezt úgy fogalmazhatnánk meg: Mi motiválta azt, hogy valaki felvegye (valakik felvegyék) a Kondé nevet?

1. Egy Konday-Kondey nevű birtok (volt település)

Ez az ok valamilyen lokális kapcsolatra utal a Fekete család és a Wertner Mór által kiutatott Konday-Kondey birtok között. Ez a kapcsolat alapulhat származástudaton, de szóba jöhet egy birtokosi kapcsolat is.

2. Egy átvett név

Az átvett név névmintája például a német Kunte, a francia Conde, vagy az olasz Conte név lehet. Az átvett, vagy integrált nevek közül talán a németnek van a legnagyobb esélye.

³⁹ „A név eredeti szemantikai motivációját a történeti személynévvizsgálatoknak természetesen fel kell tárniuk: ez a személynév-etimologizálás alapvető feladata, s ezzel együtt meg kell kísérelni az adott név szemantikai szerkezetében bekövetkezett változások pontos leírását is.” Tóth 2016, 59.

⁴⁰ Babirát-Csiba 2019, 212.

3. Egy ragadványnév

A ragadványnevet, „csúfnevet” ebben az esetben egy már meglevő névből (átvett név, leírónév) becézgetve, rövidítve, kedveskedve kreálják (lásd: *affektív nevek*). Magam két hipotetikus megoldást hoztam fel példaként. A magyar *Kondoros* személynévnek és a latin-francia *konductor* (vezető-főnök) szónak a rövidített-becézett névváltozata egyaránt *Kondi*, amely különféle más névminták hatására (pl. Ulle) *Konde* formára változott.

Végezetül még néhány általános megállapítást tehetünk. Mindhárom esetben feltételezhető, hogy a név elsőként ragadványnévként szerepelt, majd ez a ragadványnév alakult át családnévvé. A rendelkezésre álló adatok ismeretében nem dönthető el, hogy melyik ok lehetett a valós. Annyi azonban megállapítható, hogy az itt felsorolt okok között lesz az is, vagy ehhez nagyon hasonló. A tényleges ok megállapítása az oklevél olvasókra vár, akiknek – merem remélni, hogy – talán segítségére lehetünk ennek eldöntésében.

Felhasznált irodalom

BABIRÁT, MARLÁN – CSIBA BALÁZS: Diplomatar šľachtického rodu Kondé. Univerzita Komenského v Bratislave. Bratislava 2019.

NOVÁK VERONIKA: Szerdahely a 14. században. In: Nagy Attila-Nagy Iván-Novák Veronika-Simon Attila-Vajda Barnabás: Dunaszerdahely. Dunaszerdahely Város Önkormányzata, Csallóközi Barátok Társulása. 2012.

NOVÁKOVÁ, MÁRIA: Najstaršie uhorské osobné mená a pomenovacia prax na Slovensku v 13.-14. storočí. Dizertačná práca. Trnava.

TÓTH VALÉRIA: Egy sajátos morfológiai jelenség a régi magyar helynévadásban. Az -é birtokjel helynévalkotó szerepéről. In: Helynévtörténeti Tanulmányok 5. A Debreceni Egyetem Magyar Nyelvtudományi Tanszékének folyóirata. Kiadja a Debreceni Egyetemi Kiadó 2010.

TÓTH VALÉRIA: Személynévadás és személynévhasználat az ómagyar korban. Debreceni Egyetemi Kiadó Debrecen University Press 2016. A Magyar Névarchívum Kiadványai 38. Sorozatszerkesztő: Hoffmann István és Tóth Valéria.

WERTNER MÓR: A Kondé-család. Turul 1883-1950. Kézikönyvtár (arcanum.com). 1915.

Analýza priezviska Kondé z hľadiska onomastiky

Etnológia sa zaoberá aj pôvodom rodín. Na tento účel využíva aj výsledky výskumu historiografie vrátane diplomov a iných písomných zdrojov. Ak takéto nie sú k dispozícii, alebo je potrebné ich doplniť, používa ako vedecký zdroj výsledky iných vedných disciplín. V prípade výskumu rodov sú to najčastejšie výsledky lingvistiky a najmä onomastiky.

V tejto štúdii sú výsledky onomastiky prezentované ako východiská. Takéto východiská sú rôzne aspekty onomastiky (morfológia, funkcia, sociológia mien, sémantika), ako aj typológie jednotlivých subjektov.

Po zvážení rôznych aspektov sa môžeme pokúsiť sformulovať, aké dôvody mohli viesť k prijatiu mena Kondé. Inak povedané: čo motivovalo rodinu používajúcu rodové meno Fekete zmeniť priezvisko a prijať nové meno Kondé?

1. Panstvo (bývalé osídlenie) s názvom Konday-Kondey.

Tento dôvod naznačuje určité lokálne spojenie medzi rodinou Feketeovcov a panstvom s názvom Konday-Kondey. Tento vzťah môže byť založený na uvedení pôvodu, ale môže naznačovať aj privlastňovací vzťah.

2. Prijaté meno

Prijaté meno môže mať vzor napríklad v názve nemeckého mena Kunte, francúzskeho Conde alebo talianskeho Conte. Zo všetkých prijatých alebo integrovaných mien má možno najväčšiu šancu ten nemecký.

3. „Druhé meno”

Druhé meno, alebo prezývka, v tomto prípade znamená, že meno nie je vytvorené na základe cudzieho vzoru mena, ale je vytvorené z existujúceho mena alebo slova – prezývka, skrátenie, zdobenina (pozri: afektívne mená). Ako príklady som uviedol dve hypotetické riešenia. Skrátené verzie maďarského osobného mena Kondoros a latinsko-francúzske slovo conductor (vodca-náčelník) sú kondi alebo konde.

Vzhľadom na dostupné údaje nie je možné rozhodnúť, ktorý dôvod mohol byť ten pravý. Možno však konštatovať, že medzi tu uvedenými dôvodmi bude aj ten správny, alebo niečo veľmi podobné. Zistenie skutočného pôvodu je úlohou pre výskumných pracovníkov, ktorým som, dúfam, pomohol priblížiť sa k zisteniu skutočného dôvodu.

Kondé Mihály élete és pályája*

Mgr. Csiba Balázs, PhD.

Tanulmányomban a késő középkorban élt Kondé Mihályt igyekszem bemutatni, aki elsősorban Pozsony megye történelmében játszott jelentős szerepet. Annak ellenére, hogy neve viszonylag sok forrásban szerepel (kutatásaim során eddig összesen – nem számítva a több példányban fennmaradt okleveleket és a királyi vagy bírói parancslevelekre kiállított hiteleshelyi jelentéseket – hatvannyolcat sikerült feltárom), még számos kérdés tisztázatlan. A Kondék – egyébként nagyon értékes középkori forrásokat tartalmazó – családi levéltára viszonylag kevés oklevelet tartalmaz a Jagelló-korból, így Kondé Mihállyal kapcsolatban is.¹ A rá vonatkozó adatok többsége a Szomorok (a Kondék legközelebbi rokonai) családi² és a pozsonyi káptalan hiteleshelyi levéltárából³ származik. A középkori oklevelek (legalább is többségük) a Hungaricana adatbázisnak⁴ köszönhetően ma már könnyen elérhetőek, azonban a mohácsi csata után kelt okleveleknek egyelőre nincs átfogó, az interneten is kutatható állománya. Elsősorban ez az oka annak, hogy Mihály utolsó éveiről kevés ismeretünk van.⁵ További nehézséget okoz az a körülmény,

* A tanulmány elkészítését az NKFI K 134690. számú projekt támogatta. A projekt keretei között, a késő középkori magyar királyi udvartartás tagjairól készülő életrajzi szócikkek kéziratára az „Életrajzi lex.” rövidítéssel hivatkozok. Szeretnék köszönetet mondani Neumann Tibornak tanulmányom kéziratának elolvasásáért!

¹ A levéltár középkori oklevelei már nyomtatásban is megjelentek: Diplomatar šľachtického rodu Kondé (a továbbiakban: Kondé okl.). (Documenta Posoniensia II) Szerk. Babirát, Marián–Csiba Balázs. Bratislava, 2019.

² A levéltár ismeretlen időben a Kisfaludy család levéltárába került: Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltára, Családi levéltárak (P szekcióból), Kisfaludy család (Q105). A források hamarosan nyomtatásban is megjelennek.

³ Slovenský národný archív (a továbbiakban: SNA), Hodnoverné miesto Bratislavská kapitula (a továbbiakban: HmBk). A fond elérhető a Monasterium.net weboldalon (<https://www.monasterium.net/mom/SK-SNA/3900-HodnoverneMiestoBratislavskaKapitula/fond>, megtekintés: 2022. november 2., a továbbiakban: Monast.).

⁴ A Középkori Magyarország Levéltári Forrásainak Adatbázisa (Collectio Diplomatica Hungarica) (<http://archives.hungaricana.hu/hu/charters>, megtekintés: 2022. november 2., a továbbiakban: DL-DF).

⁵ E tekintetben sajnos a család levéltárának újkori részlege sem segít, ugyanis csak egy oklevél található benne 1537 előttről. Babirát, Marián. Archív rodiny Kondé z Blažova (1534 – 1880). Inventár. Bratislava, 2006.

hogy az említett források egy részét Pozsony megye tisztkara állította ki, amelyeknek megfogalmazása sok esetben nehezen értelmezhető. Többségük különböző vizsgálatokról szóló jelentések, amelyeket a megye által kiküldött szolgabírók hajtottak végre. Az oklevelekből épp azt nem tudjuk meg, milyen ügyben (másképp mondva: kinek a panaszára) történt a vizsgálat, csak azt, hogy a kihallgatott tanúk mit állítottak.

A felsorolt nehézségek ellenére igyekszem a lehető legpontosabb képet nyújtani Kondé Mihályról a következő fejezetekben. Bevezetőként a Kondé család középkori történetéről nyújtok egy rövid áttekintést a korábbi összefoglalóm alapján, néhány helyen pontosítva azt,⁶ majd Mihály fiatalkorát vázolom, vagy inkább sorolom fel az idevágó forrásokat. Ezután Mihály életét nem időrendi sorrendben, hanem az egyes adatokat különböző témakörökbe rendezve mutatom be. Először a Pozsony megyei alispáni tisztségével foglalkozom, majd áttérek kapcsolatrendszerére, három témakörre összpontosítva. Önálló fejezetekben mutatom be Mihály viszonyát két másik jelentős csallóközi nemessel, Szomor Mihállyal és Amadé Istvánnal, valamint vázolom a Kondék rokoni kapcsolatát a Brogyáni családdal. Ezután azokat az adatokat ismertetem, amely Mihályról mint fogott bíróról és tanúvallomások során kihallgatott tanúról szólnak. Más jellegű információk az „Egyéb ügyek” című fejezetben kapnak helyet. Végül Mihály felszinesen ismert utolsó éveit ábrázolom.

Tanulmányomban nem foglalkozom Mihály, tágabb értelemben pedig a Kondék birtokviszonyaival. Ennek fő oka az, hogy e tekintetben a relatív forrásbőség ellenére meg lehetőségen zavaros kép tárul elénk, és a témát egy önálló értekezésben lenne érdemes górcső alá venni. Itt jegyzem meg, hogy ha jelen tanulmányomban nem adom meg a birtokok megyei hovatartozását, akkor Pozsony megyei birtokokról van szó.

A Kondé család

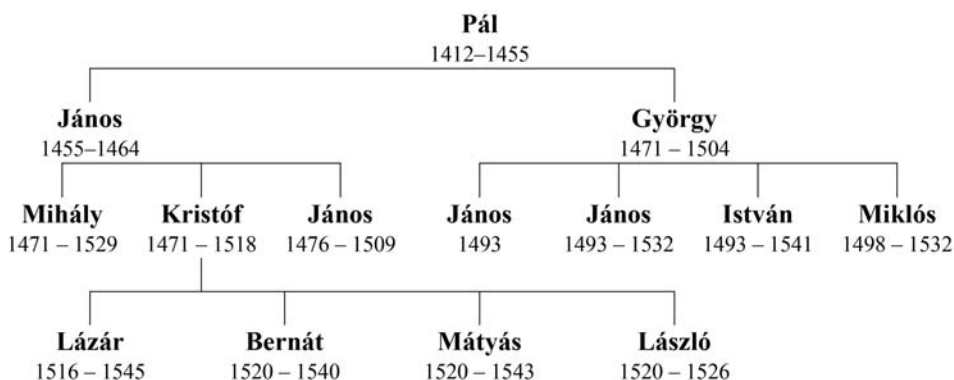
A család a dunántúli Bana nemzetségből származik. Szomor fia, Miklós volt az, aki Pozsony megyében, illetve a Csallóközben birtokot szerzett. A család itteni ősi fészke Pókatelek volt, amely eredetileg a pozsonyi várhoz tartozott, és egykor egy Póka nevű illető, a vár kondicionáriusa élt rajta. Fia, Kelemen nem hagyott hátra utódot, majd a koronára háramlott birtokot 1336-ban Nagy Péter fia, Tamás csókakői és gesztesi várnagy kérte és kapta adományul I. Károlytól.⁷ Miklós az ő szolgálatában állt, és erre való tekintettel 1342-ben 60 széles bécsi dénárért eladta neki az ekkoriban még Pókaföldének nevezett birtokot.⁸ A családi vagyont Miklós fiai, Jakab, János és Tamás gyarapították jelentős mértékben 1380-ban, akiknek I. Lajos 1380-ban három csallóközi birtokot ado-

⁶ Kondé oklt. 15–20.

⁷ DL 68214., Kondé oklt. 46–47. (27. sz.) és 47–49. (28. sz.).

⁸ Kondé oklt. 51. (31. sz.) és 51–52. (32. sz.).

mányozott.⁹ Jakab tekinthető a Kondé család egyenesági felmenőjének. Utódai a Fekete ragadvány-, majd családnevet viselték, amelyet először az 1450-es években felbukkanó Kondé név szorított ki fokozatosan a használatból, és Mihály korában már kizárólag e névvel szerepelnek a család tagjai a forrásokban. A Szomor családnévre hallgatók János leszármazottjai. A két család 1416-ban birtokosztályt hajtott végre,¹⁰ és ezzel lényegében Szomor fia, Miklós utódai „hivatalosan” is két ágra váltak.

A Kondék további bemutatásában csak a Mihály szempontjából lényeges családtagokra összpontosítok. Jakabnak két fia, Imre és János született. Az előbbi ága a 15. század derekán kihalt, így a családot János fiai folytatták, egészen pontosan az öt fiú közül csak az egyik, mégpedig a Pál névre hallgató. Leszármazottjait a fenti családfán ábrázolom. János nevű fiától született Kondé Mihály. Anyja neve és származása ismeretlen. Korábban két oklevél alapján úgy véltem, hogy Mihálynak Kristófon kívül még egy János nevű testvére is volt, de már biztosra veszem, hogy a vele kapcsolatos adatok egyrészt tévesek, másrészt csalókéak. Az állítólagos János egy 1476. évi oklevélben szerepel, viszont feltűnő, hogy ekkor Mihályról nem történik említés.¹¹ A másik, 1509-ből származó adat, amely János létezéséről tanúskodhatna, valójában Mihály János nevű unokatestvérére vonatkozik, csak az oklevél megfogalmazása kissé félrevezető (*Christoforus, Michael et Iohannes Konde eciam promitterent in persona fratrum suorum, videlicet nobilium Stephani et Nicolai Konde*).¹² Tehát Mihálynak és Kristófnak nem volt János nevű testvére. Ugyanakkor nagybátyjuk, György (Pál fia) négy fia közül kettőnek is a János nevet adta.

A Kondék a középkorban a birtokállományuknak köszönhetően a megyei szinten előkelő nemes családok közé tartoztak. A korabeli forrásokban a nemesség e rétegét a

⁹ Kondé oklt. 83–84. (70. sz.), vö. 84. (71. sz.), 84–85. (73. sz.).

¹⁰ Zsigmondkori oklevéltár V. (1415–1416). Összeállította Mályusz Elemér. Budapest, 1997, 662. (2476. sz.).

¹¹ Kondé oklt. 221–222. (239. sz.).

¹² DL 61966.

proceres szóval jelölték, és a családtagoknak a „vitézló” (*egregius*) megszólítás dukált. Az ilyen családok körülbelül 10–200 jobbágyportával rendelkeztek, és a Kondék jobbágyainak száma is ebben a tartományban mozgott.¹³ Jómódú státuszuk ellenére a család tagjai Mihályon kívül a középkorban nem játszottak (vagy talán nem kaptak) szerepet Pozsony megye vezetésében.

Röviden ki kell térnünk a Kondék legközelebbi rokonaira, a Szomorokra is, akikről alább többször szó fog esni. Kondé Mihály kortársai közé László fia, Balázs és Barnabás fia, Mihály (János dédunokái) tartoztak. Látni fogjuk, hogy ekkoriban a két család közötti viszony meglehetősen feszült, sőt egyenesen ellenséges volt. Balásznak nem születtek utódai, így a Szomor családot Mihály fiai folytatták annak a 16. század végén bekövetkezett kihalásáig.

Kondé Mihály fiatalkora

1471. március 27-én a pozsonyi káptalan előtt Katalin, néhai Pernhartel Vencel pozsonyi bíró és (nagy)abonyi nemes özvegye, valamint fia, Tamás – leánytestvére, Margit terhét is vállalva – eladtak 13 forintért a(z ekkor még Fekete névvel illetett) Kondéknak, köztük János fiainak, Mihálynak és Kristófnak 12 holdnyi, Kecskerétének nevezett szántóföldet Nagyudvarnok és Ényed között. A szántók már 1460-tól zálogban voltak Fekete János fiainál, Imrénél és Simonnál, valamint Pál fiánál, Jánosnál (Mihály apjánál).¹⁴ Eddigi ismereteim szerint ez az első adat Mihályra. Apja, János egy 1464. június 11-i forrásban szerepel utoljára, amely fiait nem említi.¹⁵ Ez alapján sajnos nem tudunk megbízhatóan következtetni Mihály születésének időpontjára, de élete ismeretében gyanítom, hogy a tízes évei végén, esetleg a húszas évei elején járhatott 1471-ben.

Az 1470-es években Mihály két további forrásban szerepel, mindkét esetben csupán említőlegesen a többi Kondé társaságában. 1476-ben megtiltották Szomor Mihálynak és Balásznak bőnyi (Győr megye) birtokrészeik elidegenítését Vértesi Jánosnak.¹⁶ 1478 júniusában elpanaszolták Mátyás királynak, hogy (1477-ben) Szent Mihály ünnepe körül Nemesszegi Lőrinc és felesége, Margit Tót Miklós és András nevű familiárisaikat a panaszosok pókateleki házához küldték, és onnét egy Neste (tehát Anasztázia) nevű leányt Kondé Jakab feleségének ruháival együtt, valamint ezüstkanalakat és egyéb dolgokat „elvittek” (értsd: elloptak), ezzel 200 forintnyi kárt okozva. Továbbá a legutóbbi vi-rágvasárnap (1478. március 15.) körül Szomor Mihály és Balázs – Éti Lőrinc fiának, Pé-ternek rábeszélésére – négy nagyudvarnoki jobbágyukat (Farkas Gergelyt és fiát, Lászlót,

¹³ Engel Pál–Kristó Gyula–Kubinyi András. Magyarország története 1301–1526. Budapest, 2005, 228. és 311.

¹⁴ Kondé oklt. 219–220. (237. sz.). A korábbi zálogosító oklevél: Kondé oklt. 204–205. (221. sz.).

¹⁵ Kondé oklt. 215–216. (232. sz.).

¹⁶ Kondé oklt. 222. (240. sz.).

Pacsonta Dénest és fiát, Jánost) a panaszosok tőkési házához küldték, és ott sértegették, sőt súlyosan megsebesítették Macassa Mihály nevű jobbágyukat.¹⁷

Az 1480-as évekből nem rendelkezünk Mihályra adattal. Látszólagos bujkálásának háttérében – azon nyilvánvaló magyarázaton kívül, hogy egyszerűen csak nem maradt fenn forrás – az állhat, hogy az évtized közepén testvére, Kristóf bajba keveredett. 1485-ben györgyi Bodó János királyi palotás arra hivatkozva kérte adományul I. Mátyástól Kristóf birtokait, mert felesége ellen elkövetett gyilkosság miatt hűtlenségbe esett.¹⁸ Ezután a Magyar Királyság ellenségeihez, Laa városába menekült, nagy kárt okozva ezzel (*in civitatem Lawa ad gentes, scilicet imperiales, nostros et regni nostri hostes, aufugit isticque quantum in eo fuit, manifestum hostem se nobis prebuít et exinde ad regna nostra varias incursiones fecit atque plurima damna et spolia regnicolis intulit*), ám Mátyás király végül mégis megkegyelmezett neki 1486-ban.¹⁹

A következő évtizeddel kezdődően már egyre több információ áll rendelkezésünkre Mihállyal kapcsolatban. 1493-ban Szomor Mihály és Balázs a király előtt öt vádat hoztak fel a Kondék ellen. Négy hatalmaskodást Kondé György követett el, egyet pedig Mihály. A panaszosok szerint körülbelül hét évvel ezelőtt elfoglalt magának a közös földjükből egy darabot, amelyen házat építtetett magának.²⁰ A vonatkozó forrás egyben az egyetlen adat, amely némi fényt vet Mihály 1480-as évekbeli tevékenységére.

Pozsony megye alispánja

Eddigi ismereteink szerint Kondé Mihály 1516 és 1522 között töltötte be Pozsony megye alispáni tisztségét.²¹ Elképzelhető, hogy még 1523-ban is hivatalban volt, de a feltevés nem adathozható. 1524-ben a korábbi alispán (1509–1512), Illésházi Illyés György tért vissza a tisztségbe.²² Közvetett adatok alapján arra gyanakszom, hogy Mihály már 1515 elején hivatalba kerülhetett. 1520. február 23-án az említett Illyés György arra panaszkodott a királynak, hogy 1515-ben, pünkösöd ünnepe (május 27.) körül Mihály és másik 13 Pozsony megyei nemes bizonyos pénzüsszeget vett kölcsön kajali Dienesi Istvántól a megye katonai csapatainak eltartására (*pro conservacione gencium de comitatu Posoniensi*), gyors visszafizetést ígérve. A pénzt Illyés György vette át a fentiek nevében, ám nem fizették neki vissza, és emiatt perbe hívta őket.²³ Az ügy

¹⁷ Kondé oklt. 222–223. (241. sz.).

¹⁸ DL 46009.

¹⁹ DL 46049.

²⁰ DL 61881., DL 61882. és DL 61884.

²¹ C. Tóth Norbert–Horváth Richárd–Neumann Tibor–Pálosfalvi Tamás–W. Kovács András. Magyarország világi archontológiája, 1458–1526. II. Megyék. (a továbbiakban: Arch. 1458–1526. II.) Budapest, 2017. (Magyar Történelmi Emlékek. Adattárak) 191.

²² Arch. II. 190–191.

²³ DF 286024.

további részletei nem ismertek. Jellegeből kiindulva, illetve abból, hogy az oklevél közvetlenül Mihály után gutakarcsai Kulcsár Ferencet, Kislégi Pétert, Rétei Andrást és nebojszai Aradi Györgyöt sorolja fel, akik 1515-ben kimutathatóan Pozsony megye szolgabírói voltak,²⁴ szinte biztosra vehető, hogy Mihály a megye tisztikarának vezetőjeként járt el. A feltevést támogatja a pozsonyi káptalan 1521. július 2-i oklevele is. Eszerint vasárnap, Keresztelő Szent János ünnepének előestéjén (június 23.) Bósi Máté pozsonyi kanonok Somorja mezővárosban felkereste Szomor Mihályt és Illyés Györgyöt, és bemutatta nekik a király parancslevelét, amelyet Kondé Mihály alispán kérésére állíttatott ki. Ez a parancs is a megyei csapatok eltartásával kapcsolatos (*pro defensione regni ad conservacionem gencium dicti comitatus Posoniensis*). A király meghagyta a két érintettnek, hogy 15 napon belül adják át Kondé Mihálynak a náluk lévő, a megyei csapatok eltartására szedett és egy – a megye négy szolgabírójának esküje alatt kiállított – lajstromban (*in quodam registro eiusdem comitatus Posoniensis sub iuramentis quattuor iudicum nobilium ipsius comitatus Posoniensis edito*) összeírt pénzüsszeget. A jelek szerint Szomor és Illyés 1521-ben Pozsony megye adószedői voltak,²⁵ ugyanis a parancslevél azt is tartalmazta, hogy a dika másik feléről Illyésnek még elszámolást kell készítenie (*de secunda dimidia dica iamdiu transacta ... congruentem debitamque rationem reddere deberet et teneretur*). Mindketten eleget tettek a parancsnak, azonban erről Kondé Mihály nem adott nyugtát.²⁶ A viszály komoly gondot okozott, amelybe Bornemissa János pozsonyi ispán is kénytelen volt beleavatkozni. Elküldte Pozsonyba követét, várkonyi Amadé Istvánt, hogy elhalassza a pereskedést, és megsürgesse az érintetteket, hogy küldjék csapataikat a király megsegítésére és az egyre fenyegető török veszély elhárítására (ti. Nándorfehérvár megvédésére).²⁷ További források híján az ügy kimenetelét nem ismerjük.

Amellett, hogy Mihály 1515 elején lett alispán, az is szól, hogy ekkoriban változás történt a megye vezetésében. Podmanicki János halálával megüresedett ispáni méltóságot Bornemissa János budai várnagy kapta meg az előző év végén. A pozsonyi várat december 30-án vette át. Talán már ekkor, de legkésőbb 1515 tavaszán erdőkereki Acél Istvánt²⁸ nevezte ki várnagyává. Vele kapcsolatban már rámutattam, hogy az addigi, többnyire következetesen betartott gyakorlattól eltérően – tudniillik, hogy a mindenkori pozsonyi alispán egyúttal a pozsonyi vár várnagya is volt egyben – Acél nem lett alispán, noha ebben a tisztségben is említik őt néha az oklevelek.²⁹ Ennek tükrében logikusnak

²⁴ Arch. II. 196–197.

²⁵ Szomor Mihálynak ebben már volt tapasztalata, ugyanis 1515-ben is ő volt Pozsony megye dikátora. DL 62013.

²⁶ SNA, HmBk, Autentický protokol (a továbbiakban: Prot.) V/1. 479–480.

²⁷ SNA, HmBk Prot. V/1. 478. és 477.

²⁸ Csiba Balázs. Acél István. Életrajzi lex.

²⁹ Az eddig leírtakra lásd: Csiba Balázs. A sülyi Szent Anna-kápolna alapítása (1521). (a továbbiakban: Sülyi kápolna) Egyháztörténeti Szemle XXII. 4. sz. 2021. 146–151.

tűnik az a következtetés, hogy az 1470-es évek végétől Somorján ülésező³⁰ megyei törvényszék élére egy másik személy, a későbbi években ebben a szerepkörben felbukkanó Kondé Mihály került, és talán Acél támogatásával. Bizonyosra nem vehetjük, de ők ketten valószínűleg jól ismerték egymást.

A Zaránd megyéből származó Acél István valószínűleg 1504-ben szerezte meg a csallóközi Süly falut, és legkésőbb az 1510-es évek első felében itt rendezte be rezidenciáját, sőt a faluban még kápolnát is építtetett Szent Anna tiszteletére.³¹ Tehát István és Mihály biztosan találkoztak már 1515 előtt is, ráadásul Acél és a vele jó kapcsolatot ápoló Sánkfalvi Miklós pozsonyi prépost és királyi titkár,³² valamint Kondé Mihály és Kristóf 1510-ben adományul kapták a királyi jogot két Pozsony megyei szigetre.³³ Nem hagyhatjuk figyelmen kívül azt a körülményt sem, hogy a Jagellókorban a megyei nemesség egyre nagyobb beleszólást követelt magának az alispánválasztásba, és többnyire megyebeli személyeket igyekezett a tisztségbe juttatni. A törekvés Pozsony megye esetében is megfigyelhető.³⁴ Acél ugyan rendelkezett a megyében birtokokkal, de 1515 körül talán még sokan tekintettek rá idegenként, viszont Kondé esetében ez szóba sem jöhetett.

A továbbiakban Mihály alispáni tevékenységével kapcsolatos forrásokat ismertetem. (Érdemes kihangsúlyozni, hogy ekkoriban a megyei kiadványok címezésében rendre Bornemissza János ispán neve szerepel és nem az alispáné.) 1515. december 30-án arra szólította fel II. Ulászló Szászi Benedek kérésére a pozsonyi káptalant, hogy küldje ki tanúbizonyságát a Pozsony megyei törvényszék legközelebbi ülésére, és tudakolja meg a megye tisztikarától, miről számoltak be Nagylégi Gergelyhez kiküldött követek. Az ügy néhai Vitális, Gergely testvérének megölésével kapcsolatos, és a követeknek azt kellett kideríteniük, hogy Gergely miként szeretné (törvény útján vagy másképp) az ügyet rendezni. A káptalan 1516. január 26-án Szászkézdi Jakab kanonokot küldte ki, aki többek között Kondé Mihály alispánt is a törvényszéken találta.³⁵ A következő évben, május 15-én Szilasi Péter pozsonyi kanonok a káptalana előtt azt a vallomást tette, hogy a legutóbbi fehérvasárnap utáni hétfőn (április 20-án) a megye törvényszékén Mihály és a szolgabírók átadtak neki megőrzésre bizonyos okleveleket, amelyeket kismagyari Miksó János leánya, Veronika (Bende

³⁰ Csukovits Enikő. Sedriahelyek – megyeszékhelyek a középkorban. *Történelmi Szemle* 39. 3-4. sz. 1997. 367. és 382.

³¹ Sülyi kápolna 151–157.

³² Csiba Balázs. Sánkfalvi Miklós. *Életrajzi lex.*

³³ SNA, HmBk 4-6-11 (Monast. 521, DF 225932.). A birtokiktatás sikertelen volt. Valószínűleg ekkoriban adományozott II. Ulászló Acél Istvánnak (itt palotásként hivatkozva rá) és Kristófnak egy-egy enyedi és ócsai (Komárom megye) birtokrészt, az erről szóló birtokiktató parancslevél azonban csonka. Uo. 10-2-2e (Monast. 1032e, DF 226502.).

³⁴ Neumann Tibor. Alispánválasztás a középkor végi Magyarországon. *Századok*, 2021, 1. sz. 106. et passim.

³⁵ SNA, HmBk 26A-1-11 (Monast. 1466, DF 226919.).

Jakab felesége) által az ugyanoda valósi Lóránt Benedek és Kálmán, valamint Miksó Mihály ellen folytatott perében mutattak be.³⁶

Kondé és Szomor Mihály

E fejezetben a két Mihály, tágabb értelemben pedig a két család kapcsolatáról tanúskodó – mind a különböző hatalmaskodásokkal, illetve panaszokkal, mind a birtokjogokkal kapcsolatos – adatokat vázolom.

1497-ben Pozsony megye Szomor Mihály kérésére vizsgálat elvégzése céljából küldte (Egyház)karcsai Benedek szolgabíró, aki nagyabonyi Vég Gergelytől, Lőrincfi Páltól, Mórictól, Kázmér Pétertől, Mihálytól és Mártontól, Csiba Egyedtől, hodosi Jánosfi Jakabtól és Gyal Mártontól, valamint pódafalvi Mihályfi Mátyástól megtudta, hogy Kondé Mihály és Kristóf elvittek egy sekrestyében elhelyezett ládát, amely (bizonyára) Szomor összes oklevelét tartalmazta, mégpedig azzal az indoklással, hogy azok őket is megilletik.³⁷ 1508-ban Kislégi Péter szolgabíró ismét Szomor Mihály kérésére vizsgálatot tartott, amelynek során nagyabonyi Vég Gergely, Bakó János, Mihályfia Gyárfás, rényi Keszeg Miklós, (guta)karcsai Kulcsár Ágoston, pódafalvi Polda Mátyás, balázséti Móra János és Kisbári Fülöp tanúktól a következőket derítette ki. Körülbelül két évvel ezelőtt egyrészt Szomor Mihály és társai, másrészt Kondé Kristóf, Malosi István(?) és társaik között fogott bíróként közreműködtek, ám nem sikerült őket kibékíteni. Vallomásuk többi része az oklevél sérültsége és zavaros megfogalmazása miatt nehezen értelmezhető, az azonban kivehető, hogy Kondé Mihály eskü alatt elhatárolta magát testvérétől, Kristóftól.³⁸ Talán részben az ügghöz kapcsolódik a megye 1509. március 5-i oklevele is. Akkor a megye törvényszékén Szomor Mihály és Kondé Kristóf kötelezték magukat, hogy április 15-én Szerdahelyen nyolc fogott bíró közreműködésével rendezik az összes perüket. Az egyezség betartására Kondé Mihály és János is ígéretet tettek.³⁹ A jelek szerint nem sikerült elsimítani a gondokat, ugyanis Szomor Mihály ugyanazon év május 12-én – név szerint felsorolt rokonai nevében is – megtiltotta a Kondéknak, köztük Mihálynak birtokai elfoglalását és használatát.⁴⁰ Valószínűleg erre a megállapodásra hivatkozott a későbbiekben kétszer is. 1512. október 25-én, szintén a megye törvényszékén ismételtelen megtiltotta Kondé Mihálynak és Kristófnak birtokai elfoglalását, valamint a megye 1509. évi oklevele alapján követelte a „Kondé urak” birtokainak igaz felmérését (*veram mensuram*), amelyhez két szolgabíró és egy, az alispán nevében eljáró em-

³⁶ Az Olgyay család levéltárának oklevelei (1469–1526). Szerk. Csiba Balázs. Fons XVII. 2. sz. 2020. 224. (146.).

³⁷ DL 61902.

³⁸ DL 61963.

³⁹ DL 61966.

⁴⁰ Autentický protokol Bratislavskej kapituly II. (a továbbiakban: APBK II.) (Documenta Poseniensia IV) Szerk. Csiba Balázs. Bratislava, 2021, 201. (205. sz.).

ber kiküldését kérte, akik előtt maga számára „helyesbítést” szeretne (*rectificacionem facere vellet*).⁴¹ 1516. január 21-én, Pozsony megye törvényszékének ülésén felszólította Kondé Mihály alispánt, valamint Kondé Jánost és Kristófot, hogy korábbi kötelezvényük értelmében rendezzék a birtokviszonyaikat.⁴² Március 10-én, szintén a megye törvényszékén ugyanőket eltiltotta tőkési, (nagy)udvarnoki és újfalusi birtokrészeinek használatától.⁴³

A már ismertettekén kívül még további három panaszt ismerünk, amelyet Szomor Mihály Kondé Mihály ellen emelt. 1512-ben Podmanicki János pozsonyi ispán megparancsolta (Guta)karcsai Ferenc szolgabírónak, hogy Szomor Mihály kérésére idézze a megye törvényszékére Kondé Jánost, Tőkési Lukácsot és feleségét, Margitot, Kondé Mihályt és szolgáját, Gergelyt, valamint böki (*Bbeg*) Bekes Pált⁴⁴ és jobbágyát, nagyudvarnoki Vágó Mátyást. A levél hátoldalára írt három perbeli feljegyzés szerint a per még 1521-ben is tartott, azonban tárgyát sajnos nem ismerjük.⁴⁵

1519. március 29-én Bornemissza János pozsonyi ispán és budai várnagy oklevelet állított ki Budán arról, hogy Kondé Mihály rágalmazás miatt Szomor Mihályt a király elé idézte, majd az ő jóváhagyásával György brandenburgi örgróffal, Korlátkövi Péter és Pető János udvarmesterekkel, Ország Imre kamarásmesterrel, Acél István pozsonyi várnaggyal, valamint más királyi palotásokkal és előkelőkkel együtt kibékítette a feleket.⁴⁶ Még ez év novemberében Szomor újra panaszt emelt Mihály ellen, ugyanis 1517-ben, Szent Lőrinc ünnepe (augusztus 10.) körül ő és gutakarcsai Kulcsár Ferenc familiárisaikkal fegyveresen Szomor tőkési jobbágya, Búza György házára törtek, és fogságba akarták őt ejteni, de lábai gyorságának köszönhetően (*nisi celeritate pedum salutem sibi quesivisset*) sikerült elmenekülnie. Két nappal később, amikor György ügye intézése során Vásárutnál haladt el, sikerült elfogniuk, majd kezeit és lábait megbéklyózva, mint gonosztevőt átadták őt (*tamquam malefactorem extremo puniendum supplicio manicis et compedibus ferreis vinctum tradidissent*) Acél Péter szerdahelyi gazdatisztnek, aki csak bizonyos pénzösszeg kifizetése után engedte őt szabadon. Szomor ezután jobbágyát két alkalommal is Pozsony megye törvényszékére vitte, hogy ártatlanságát bizonyítsa, illetve minden olyan személy számára, akinek Búzával szemben keresetük volt, igazságot szolgáltatson akár a törvényszéken, akár Tőkés birtokon. Kondé annyira ellenségesen lépett fel Búzával szemben, hogy Szomor kénytelen volt kezességét vállalni érte, de mindez annyira megrémítette a jobbágyot, hogy Szentgyör-

⁴¹ DL 61998. Szomor Mihály még az előző év április 22-én a pozsonyi káptalan előtt az ellen tiltakozott, hogy a Szomorok és a Kondék felmenői korábban birtokosztályt hajtottak végre (bizonyára az említett 1416. évre gondolt), de a Szomorok nem kaptak igazságos részt. APBK II. 313–314. (329.).

⁴² DL 62022.

⁴³ DL 62025.

⁴⁴ Másképp Vízközi Pál, lásd lejjebb.

⁴⁵ DL 61999. Valószínűleg ezzel az ügygel függ össze Bornemissza János pozsonyi ispán 1515. június 13-i parancsa két szolgabírójának, azonban ebben Mihályt nem említi. DL 62009.

⁴⁶ DL 62047.

gyi és Bazini Ferenc gróf birtokára menekült, ami miatt Szomor kérte Kondétól a jobbagy vérdíját (*homagium*).⁴⁷

A felsorolt források egyértelműen arról tanúskodnak, hogy a két Mihály viszonya egyáltalán nem volt felhőtlen, bár ismerünk olyan esetet is, amikor közösen léptek fel. 1504. március 7-én arra panaszkodtak Szentgyörgyi és Bazini Péter országbírónak, hogy az előző év Szent Bertalan ünnepe körül balázséti Móra János nagyabonyi és etrekarcsai nemesekkel együtt fegyveresen a panaszosok Újfalu nevű birtokára tört, és sértegette, sőt meg is ölte volna őket, ha becsületes emberek nem segítettek volna nekik. Továbbá három vagy négy évvel ezelőtt Szent Mihály ünnepe körül öt kisudvarnoki nemes a panaszosok Rétköz nevű szántóföldje keleti mezsgyéit lerombolták, ezáltal ezt maguk számárra elfoglalták.⁴⁸

Nemcsak a Szomorok és Kondék követtek el egymás ellen hatalmaskodásokat, hanem maguk a Kondék is. Mihály 1520. május 8-án arra panaszkodott Újlaki Lőrinc országbíró előtt, hogy február 2-án éjszaka Kondé István és Miklós, valamint nagyabonyi Mihályfia Gyárfás és nagymadi Luka Tamás fegyveresen pókateleki kúriájára támadtak és sértegették (bizonyára jobbagyszármazású) familiárisát, Ekecsi Pált, és talán meg is ölték volna, ha nem sikerült volna bemenekülnie a kúriába.⁴⁹

Kondé Mihály és Amadé István

Mihály ugyan távoli, de rokoni kapcsolatban állt egy másik tekintélyes csallóközi nemesel, elsősorban Szentgyörgyi és Bazini Péter gróf alországbírójaként (1512–1517) ismert bósi és várkonyi Amadé Istvánnal.⁵⁰ Ez az alábbi forrásokkal támasztható alá.

1497. január 1-jén Kondé György és Kristóf – az utóbbi (testvére) Mihály nevében is – a győri káptalan előtt az ellen tiltakoztak, hogy ugyan fogott bírók közbenjárásával létrejött megállapodás értelmében készek rendezni néhai Kondé Jakab özvegye, Ilona hozományát és jegyajándékát, valamint leánya, Dorottya (böki Vízközi Pál felesége), leánynegyedét, azonban a két asszony nem hajlandó erről nyugtát adni.⁵¹ Az ügyet csak a következő évben, június 14-én zárták le, amikor Ilona és Dorottya egy-egy oklevélben nyugtatták Kondé Györgyöt és fiait, Jánost, Istvánt és Miklóst, illetve Kondé János fiait, Mihályt és Kristóft.⁵²

1516. február 20-án Mihály a pozsonyi káptalan előtt tiltakozva, a következő bevalást tette. 1514. május 18-án Szerdahely mezővárosban, az ottani plébános házában fogott bírók közreműködésével megegyezett Amadé Istvánnal, olsvai (ti. ócsai) Füssi Já-

⁴⁷ SNA, HmBk 33-4-18 (Monast. 2043, DF 227487.).

⁴⁸ SNA, HmBk 28-7-6 (Monast. 1871, DF 227310.).

⁴⁹ Kondé oklt. 233–234. (254. sz.).

⁵⁰ Csiba Balázs. Amadé István. Életrajzi lex.

⁵¹ Kondé oklt. 227–228. (246. sz.).

⁵² Kondé oklt. 228. (247. sz.) és 228–229. (248. sz.).

nossal és a néhai Tonkházi Miklós leányával, Magdolnával néhai Perpetua hozományával és jegyajándékával, valamint Katalin leánynegyedével kapcsolatban. A két asszony néhai Kondé László felesége és leánya voltak, az utóbbi Amadé nagyanyja. Mihály a megállapodás alapján továbbra is kész volt elégtételt adni, amennyiben István elégtételt ad neki egy korábbi oklevél alapján rendezett jogok, tudniillik Kondé Jakab felesége, Ilona hozománya és jegyajándéka, valamint leánya, Dorottya leánynegyede ügyében.⁵³ Másképp fogalmazva: Mihálynak bizonyára az nem tetszett, hogy 1498-ban (ugyanis akkor kelt a fent említett oklevél) nem járult hozzá Kondé Jakab (Mihály nagyapjának, Pálnak unokaöccse) birtokaiból járó jogok kifizetéséhez, ugyanakkor a Kondé László (Pál testvére) birtokaiból járók esetében részt kért magának. Amadé Istvánnak tehát apai nagyanyja Kondé-leány volt, akit a szintén Istvánnak hívott nagyapja vett feleségül.⁵⁴

Az említetteken kívül még a következő adatok állnak rendelkezésünkre, amelyek némileg megvilágítják Mihály és István kapcsolatát. 1515. november 26-án (Guta)karcsai Ferenc pozsonyi szolgabíró István kérésére tartott vizsgálat során Mihályt is kihallgatta, aki azt állította, hogy Marcaltői Demeter Amadé malomsoki (Győr megye) birtokán elfogott bizonyos jobbágyokat és ökröket, majd Csesznek várába vitte őket.⁵⁵ 1521. március 10-én Mihály elzálogosított Amadénak három nagyudvarnoki és két tőkési jobbágytelket (megnevezve a telkeken lakó jobbágyokat) 75 forintért, de a többi Kondé még aznap tiltakozott ez ellen a pozsonyi káptalan előtt.⁵⁶ Megemlítendő még, hogy 1497-ben Amadé Benedek Bajna faluban többek között Mihályt ügyvédjének vallotta.⁵⁷

Brogyáni kapcsolat

Még távolabbi rokoni szál fűzte Mihályt egy másik tehetős (bár a középkor végén anyagi gondokkal küszködő) nemesi családhoz, a Bars megyei Brogyániakhoz. Brogyáni Benedek Oszlányi (Mikó fia, Lázár fia) Péter és Dorottya, újfalusi Fekete Tamás leányának házasságából született leányát, Veronikát vette feleségül. Benedek unokája, Miklós fia, György a pozsonyi káptalan előtt 1523. augusztus 21-én a következő vallomást tette. Néhai apja, Miklós korábban perbe hívta a személynök elé a Kondékat, köztük termé-

⁵³ Kondé oklt. 232. (251. sz.). Az 1514. évi egyezségről készült feljegyzés (SNA, HmBk Prot. V/1. 98–99.), amely részletesen leírja Mihály birtokait. Ennek alapos elemzését és ismertetését egyelőre mellőzöm. Az ügyről oklevelet csak 1516. február 2-án állítottak ki (bizonyára a pozsonyi káptalan), amelynek sajnos csupán hiányos fogalmazványát ismerjük (uo. 99–101.).

⁵⁴ Katalin a forrásokban először 1455-ben bukkan fel, akkor már özvegyként (DL 48466.), és még 1494-ben is életben volt (DL 48488.). Perpetua Tömpösi Detre, fia Jakab leánya volt. Hazai okmánytár. Codex diplomaticus patrius V. Kiadják Ipolyi Arnold, Nagy Imre és Véghely Dezső. Győr, 1873, 365–369. (244.).

⁵⁵ DL 90426.

⁵⁶ Kondé oklt. 238–239. (258. sz.) és SNA, HmBk Prot. V/1. 442.

⁵⁷ DL 48490.

szetesen Mihályt is, Dorottya leánynegyede ügyében, amely neki Fekete Tamás birtokrészeiből járt. Miklós halála után György ezt illetőleg megegyezett Mihállyal és Kristóf fiaival, Lázárral, Bernáttal, Mátyással és Lászlóval (Kondé György fiaival viszont nem).⁵⁸

Felmerül a kérdés, kit kell Fekete Tamás alatt érteni. A Kondék családfáján két ilyen keresztnévű személyt találunk: a Pókatelekét megszerző Miklós 1379 és 1384 között kimutatható fiát és Imre 1416 és 1436 között felbukkanó fiát (Mihály nagyapjának unokatestvérét).⁵⁹ A Fekete családnév arra mutat, hogy a keresett Tamás még a Kondé név felvétele (a 15. század dereka) előtt élt. Ez mindkét Tamásra igaz. Az azonosítást megnehezíti az a körülmény, hogy az oklevél nem a Kondék, hanem Brogyáni György szempontjából írja le Tamást. György az ő negyedik fokú leszármazottja, tehát ükunokája volt. Ekkora generációs különbség miatt kézenfekvő lenne Tamást Miklós fiával azonosítani, ugyanis közte és Mihály között is ekkora a különbség, ennek ellenére úgy gondolom, hogy a helyes megfejtés mégis a másik (Imre fia) Tamás. Mihály az 1520-as években valószínűleg már hatvanas vagy talán a hetvenes éveiben járhatott, és György nem volt vele egykorú. Mindazonáltal a feltevést még tisztázni kell.

A Brogyániakkal kapcsolatban még szólnom kell néhány 1520. évi eseményről. Augusztus 28-án a fent említett és akkor már nagyon idős Brogyáni Miklós *Sadam*-i, másnépp Fehérvári Fábián győri kanonokot és a királyi kancellária jegyzőjét, valamint testvérét, Bálint deákot és atyafiát, tatárfalvi Erdős Benedeket arra való tekintettel, hogy Fábián a királyi kancellárián és azon kívül (*tum in cancellaria, quam etiam extra cancellariam regie maiestatis*) öt különböző ügyeiben megsegítette, anyja, Veronika Bars és Nyitra megyei, valamint nagyanyja, Dorottya Pozsony megyei (a Kondék kezén lévő) birtokaiban osztályos testvéreivé fogadta.⁶⁰ Néhány nappal később, szeptember 5-én Miklós a király parancslevelével felszólította a Kondékat, hogy adják ki neki a Dorottyát megillető leánynegyedtet, valamint perbe hívatta őket a személynök elé.⁶¹ Az ügy lezárását már fent ismertettem.

Kondé Mihály mint fogott bíró

Úgynevezett fogott (vagy választott) bírókat peres ügyek peren (jobban mondva: rendes bírósági fórumon) kívüli lezárása végett szoktak a perlekedő felek felkérni, többnyire

⁵⁸ Kondé oklt. 240–241. (260. sz.).

⁵⁹ Kondé oklt. 20.

⁶⁰ SNA, HmBk Prot. V/1. 395–397. Fábián mester 1511 és 1523 között mutatható ki győri kanonokként. Köblös József. Az egyházi középréteg Mátyás és a Jagellók korában (A budai, fehérvári, győri és pozsonyi káptalan adattárával). Budapest, 1994, 388. Köblös Bedy Vincére (A győri székeskáptalan története [Győr egyházmegye múltjából 3.] Győr, 1938, 342.) hivatkozva, említi kancelláriai munkáját, de pontos évet egyik szerző sem adott meg. Bedy a Sadam helynevet Sudor alakban hozza.

⁶¹ Kondé oklt. 236–237. (256.) és 237–238. (257.).

perköltegeik csökkentése érdekében. Egyenlő (többnyire 4-4) számban választották őket, és az egyik fél kiválasztottjait a másiknak jóvá kellett hagynia. A fogott bírók általában jó hírben álló, becsületes és tekintélynek örvendő személyek voltak.

1496. március 7-én egyike volt azon fogott bírónak, akik Somorján, a megye törvényszékén (nagyabonyi) Pósa Balázs parancsára (akit erre a király külön utasított) rendezték három somorjai polgár (Csuka Péter, Bartalfi István és Imre fia, György) perét egy cseh származású Balázssal, Haugwitzi János familiárisával egy szintén cseh Balázs megölése ügyében.⁶² 1503 elején Szomor Mihállyal együtt megoldotta kisvöki Battyány István és várkonyi Amadé István közelebről nem ismert nézeteltéréseit.⁶³ Öt évvel később az utóbbi Istvánt békítette ki lipóci Malasi Istvánnal Kava birtok (Komárom megye) területen található halastó ügyében.⁶⁴ 1509-ben nagymadi Ferenc fia, Márton és nagyabonyi Vég György fia, János között közvetített bizonyos kivágott fákkal kapcsolatban.⁶⁵ 1518. március 14-én Szerdahelyen közreműködött a név szerint felsorolt nagymadi nemesek és almási Vas Gergely megbékítésén egy bizonyos nagymadi birtokrésszel kapcsolatban.⁶⁶ 1519-ben fogott bírónak választották Földesi János, Bakóc Tamás esztergomi érsek pozsonyi tizedszedője és ügyvivője perében két dióspatonyi királyi jobbágy ellen, akik megsebesítették az érsek püspöki gazdatiszt-helyettesét (*viceofficialis*), Espán Jakabot.⁶⁷ 1521. március 30-i oklevélből azt tudjuk meg, hogy évekkel ezelőtt úszori Csöllei Márton és a somorjai lakosok között konfliktus keletkezett egy arató (*messor*) miatt, amely során meghalt Márton szakácsa (*cocus*) és a somorjai lakosok közül Kánya Lőrinc. Az ügyet fogott bírók döntésére bízták, miközben az egyikük Kondé Mihály volt, aki a pozsonyi káptalan előtt arra panaszkodott, hogy a bírók határozata alapján Mártonnak ki kellett fizetnie 40 forintot a somorjaiaknak vérdíj gyanánt, másik négyet pedig Lőrinc testvérenek, Kánya Orbánnak. Azonban a megadott időpontban mégsem fizetett, holott a somorjaiak a szakács megöléséért kiszabott 40 forintos vérdíjat odaadták Mihálynak (*manibus ipsius Michaelis Konde tamquam manui communi ad hoc eotunc electi*), ahogy azt a megállapodás alapján kellett.⁶⁸

Kondé Mihály mint tanú

1500 februárjában II. Ulászló tanúvallomást rendelt el Pozsony város polgárai kérésére Pozsony megye nemességének a polgárok árumegállító jogával kapcsolatban, amelyet az utóbbi zavaros időkben, tudniillik Mátyás király halála után nagy csorbát szenvedett.

⁶² SNA, HmBk 28-6-20 (Monast. 1848, DF 227285.).

⁶³ DL 48698.

⁶⁴ DL 46850. és DL 46851.

⁶⁵ APBK II. 221-222. (227.).

⁶⁶ SNA, HmBk 33-4-10 (Monast. 2036, DF 227480.).

⁶⁷ SNA, HmBk Prot. V/1. 296-298., vö. uo. Prot. 13-14. 465-466.

⁶⁸ SNA, HmBk Prot. V/1. 509-510.

Csenkei Benedek királyi ember április 6-án Somorján, a megye törvényszékén számos nemes hallgatott ki, köztük Mihályt is, aki azt vallotta, hogy Pozsony mindig is az árucseré helyszíne volt.⁶⁹

1509. novemberében Perényi Imre nádor és királyi helytartó a pozsonyi polgárok kérésére Illésházi György alispánnak, Kislégi Péter és (guta)karcsai Kulcsár Ferenc szolgabíróknak és számos más nemesnek, köztük Kondé Mihálynak címzett parancslevelet állított ki. Eszerint Szent Ferenc ünnepén (október 4-én) Jókán tanúvallomást tettek ákosházi Sárkány Ambrus pozsonyi ispán kérésére két pozsonyi halász felakasztása (*super facto suspensionis*) ügyében, de vallomásaikat a fehérvári keresztesek konventje nem jegyezte le hűen. Perényi ezért megparancsolta nekik, hogy vizsgálják meg az említett konvent jelentését, majd az eredményről a pozsonyi káptalan számoljon be neki. Az egyébként nagyon érdekes jelentésből e helyen azt emelem csak ki, hogy Kondé Mihály nem tudott az üggyöz érdemben hozzászólni.⁷⁰

1512-ben az említett Sárkány Ambrus elpanaszolta a királynak, hogy Szent Jakab apostol legutóbbi ünnepe (1511. július 25.) körül Nagyszombatban tartózkodott, és megtudta, hogy az ottani polgárok a város tartozékaira vitték vedrődi bíróját és három jobbágját. Ezután Sárkány az ügyben a nagyszombatiakhoz küldött valakit, akik azt válaszolták, hogy a jobbágyokat már visszaengedték, és hozzátették, hogy ha az egész Vedrőd falu a város tartozékaira akarna költözni, az ő akarata (tehát engedélye) nélkül ezt nem engedik meg. A király meghagyta Illésházi György pozsonyi alispánnak, nagyszombati Holi Pál (Sárkány korábbi ispán-társának) terményadó beszédőjének (*exactor victualium nostrorum*), Kondé és Szomor Mihálynak, valamint Csenkei Benedeknek, hogy a pozsonyi káptalan előtt számoljanak be arról, mit tudnak az ügyről. A felsoroltak április 12-én jelentek meg a káptalan előtt. Illésházi azt állította, hogy a közelmúltban (a pontos időre nem emlékszik), amikor Nagyszombatban adószedés zajlott (*in estate proxime preterita dum in civitate Tirnaviensi predicta dica regia exigeretur, de die tamen certo dixit se non recordari*) Sárkány ottani házában tartózkodott a főúrral együtt, két polgár érkezett hozzá a jobbágyok ügyében. Csehül lényegében úgy számoltak be az esetről (*fecissent relacionem in lingua Bohemica*), ahogy az a király parancslevelében áll. Beszámolójukat Sárkánynak Holi Pál tolmácsolta (*hanc eorundem civium relacionem prefato domino preinsertus Paulus Holy interpretatus fuisset*). A többiek, akikhez szólt a parancs, tehát Kondé Mihály is, ugyanezt mondták, kivéve Csenkei Benedeket, aki az esetnél nem volt jelent, és csak Illésházitól van tudomása arról.⁷¹

1515-ben Amadé István kérésére elrendelt vizsgálat során Mihály a tanúk között szerepel, ahogy erről már feljebb szó esett. A szó szoros értelemben nem tanúvallomás, de itt emlitem Mihály közreműködését a Szomorok (részleges) birtokosztályával kapcsolatban. 1518. május 8-án II. Lajos megparancsolta Mihálynak, valamint (guta)karcsai Kul-

⁶⁹ AMB 4123. (DF 240852.).

⁷⁰ SNA, HmBk 19-1-4 (Monast. 1450, DF 226903.).

⁷¹ SNA, HmBk 17-1-4 (Monast. 1443, DF 226897.).

csár Ferencnek és nebojszai Bor Jánosnak, Pozsony megye alispánjának és szolgabíróinak, hogy valamelyik hiteleshely előtt számoljanak be arról, miképp osztották fel a Szomorok között Kismácséd másképp Gyékénesmácséd falut, Nagypáty pusztát, valamint Karap- és Langsziget szigeteket.⁷² A parancsnak július 6-án tettek eleget a pozsonyi káptalan előtt. A Szomorok szempontjából nagyon érdekes birtokosztályra 1517. október 22-én került sor.⁷³

1522. június 16-án tanúvallomást tartottak Somorja mezővárosban Kondé István és andatejedi Anda Bertalan közelebbről nem ismert perében, az ügyről ugyanis csak a pozsonyi káptalan Bátor István nádor és királyi helytartó parancslevelére kiállított jelentésének töredékes fogalmazványából van tudomásunk. Kondé Mihályt volt a kilencedik tanú, és ugyanazt vallotta, amit a nyolcadikként kihallgatott Kondé Lázár, de az ő vallomásának szövege hiányos.⁷⁴

1526. május 27-én tanúvallomás zajlott budafalvi Pongor Orbán és nagylyucei Lipcsei Demjén és László perében. Orbán vádja szerint a nagylyuceiek familiárisa, bodóbari Nagy Balázs a parancsukra körülbelül nyolc éve kondorosi házára támadt, és onnan hat forintot és egyéb dolgokat elvitt. A másik fél azt állította, hogy Orbánnak Kondoroson nem is volt háza. Az ügyben Mihály vallomását is meghallgatták, aki Szomor Balázssal és Kondé Lázárral együtt azt állította, hogy Orbán soha nem volt a falu birtokosa, viszont másoktól azt hallották, hogy Demjén familiárisa tényleg elvitte az említett dolgokat.⁷⁵

Egyéb ügyek

Mihály négy alkalommal volt jelen szomszédként vagy határosként birtokiktatásoknál. 1498-ban II. Ulászló hozzájárulását adta ahhoz, hogy Corvin János herceg korábban a nála lévő pozsonyi várat 6400 forintért csebi Pogány Péter pozsonyi ispánnak és királyi kamarásnak elzalogosította, ő maga pedig további 700 forintért ugyanezt tette, ezért elrendelte a vár iktatását Pogány részére. A március 14-én történt iktatásnál Kristóf és Mihály egyaránt jelen voltak.⁷⁶ Továbbá 1501. július 5-én tanúja volt egy csoltabonyi (csótfai) nemesi kúria,⁷⁷ 1523. szeptember 1-én egy enyedi,⁷⁸ 1526. március 2-án pedig egy kisudvarnoki birtokrész⁷⁹ iktatásának.

⁷² SNA, HmBk 36-2-7 (Monast. 2110, DF 227539.).

⁷³ SNA, HmBk Prot. V/1. 135–138.

⁷⁴ SNA, HmBk 17-1-6 (Monast. 1445, DF 226899.).

⁷⁵ DL 24251.

⁷⁶ SNA, HmBk 5-3-16 (Monast. 604, DF 226012.).

⁷⁷ SNA, HmBk 1-11-10 (Monast. 119, DF 225537.).

⁷⁸ SNA, HmBk Prot. V/1. 658–661.

⁷⁹ SNA, HmBk Prot. IV. 45–47.

Tizenháromszor szerepel a kijelölt királyi (nádori stb.) emberek között,⁸⁰ akiknek különböző feladatokat (birtokiktatást, panaszok kivizsgálását stb.) kellett elvégezniük valamelyik hiteleshely tanúbizonyságának (ti. kiküldött emberének) jelenlétében. Csupán egy esetben végezte el végül ő a parancslevélben foglaltakat. 1496. augusztus 10-én Gáspárral, a pozsonyi káptalan kanonokjával és jegyzőjével Veronikát és Annát (Szomor Mihály feleségét), néhai Tonkházi Ábrahám özvegyét és leányát be akarta vezetni Illésházi Illyés György őket zálogjogon megillető illésházi birtokrészébe, de ennek Hencel János Illyés Mátyás gyulafehérvári prépost (György testvére) nevében ellentmondott.

Mihály utolsó évei

Mihály fent vázolt alispáni tisztségviselése valószínűleg egybeesett életének utolsó éveivel. A már ismertetett adatokon kívül megemlítendő, hogy 1521. április 19-én elzalogosított hat évre tíz hold szántóföldet Győrípálfölde pusztán 12 forintért a Szentgyörgyi és Bazini grófok Egyházaskürt falujában lakó Hájás Mártonnak és fiainak, Ambrusnak és Miklósnak.⁸¹ A következő év novemberében Bátor István nádor és királyi helytartó előtt Kondé Istvánnal és Szomor Balázssal közösen és rokonaik nevében is megtiltotta a királynak a Tökés határain belül található, Nagyszigetnek, másképp Majorszigetnek nevezett szigetük, amely Eperjes néven népes faluvá lett átalakítva (*nunc in possessionem populosam Eperyes nominatam redacte*), elfoglalását és használatát.⁸²

Az adatok tükrében lehetséges, hogy Mihály az 1520-as években anyagi gondokkal küszködött. Erről tanúskodik az utolsó forrás is, amelyben Mihály még élőként szerepel. 1529. május 11-én a pozsonyi káptalan előtt a visszaváltás idejéig elzalogosított hat (helymeghatározással leírt) nagyudvarnoki szántóföldet néhai kisudvarnoki Taragócs Imre fiainak, Lászlónak és Benedeknek.⁸³ Bizonyára nem sokkal ezután meghalt. 1537-ben már biztosan nem volt az élők sorában. Március 11-én özvegye és akkor már gyallai Sándor Já-

⁸⁰ A források a következők (kiadás – levéltári jelzet): 1496. IV. 10. – SNA, HmBk Prot. 58. 475.; 1496. IV. 28. – SNA, HmBk 2-11-14 (Monast. 285, DF 225702.) és 6-7-20 (Monast. 715, DF 226118.); 1496. VI. 20. (ebben az esetben elvégezve az iktatást) – uo. 2-12-26 (Monast. 309, DF 225726.); 1497. IV. 4. – uo. 28-6-23 (Monast. 1851, DF 227289.); 1498. I. 25. – uo. 5-3-16 (Monast. 604, DF 226012.); 1498. V. 22. – uo. 4-1-3 (Monast. 481, DF 225892.); 1499. VII. 2. – uo. 5-3-17 (Monast. 605, DF 226013.); 1508. IV. 5. – uo. 3-7-9 (Monast. 425, DF 225842.); 1511. V. 22. – uo. 28-7-20 (Monast. 1885, DF 227324.); 1511. XI. 7. – uo. 28-7-21 (Monast. 1886, DF 227325.); 1515. IV. 26. – uo. 6-6-3 (Monast. 704, DF 226107.); 1517. VII. 21. – uo. 4-4-4 (Monast. 508, DF 225920.); 1519. XII. 19. – uo. 28-7-39 (Monast. 1903, DF 227342.); 1520. VII. 14. – DL 23423.; SNA, HmBk 28-8-2 (Monast. 1912, DF 227359.); DL 23425.

⁸¹ SNA, HmBk Prot. V/1. 459.

⁸² Kondé okt. 239. (259. sz.). Az oklevél helytörténeti szempontból roppant értékes forrás, elemzésétől most azonban eltekintek.

⁸³ SNA, HmBk Prot. V/2. 300–301.

nos felesége, Ilona – leánya, Anna nevében is – elismerte a pozsonyi káptalan előtt, hogy néhai Kondé Kristóf fiai kifizették neki hozományát és jegyajándékát. Ugyanaznap eladta Kondé Lázárnak 30 forintért Mihály pókateleki házának felét, amelyben élete végéig lakott (*dum viveret, personalem fecisse dicitur residenciam*), és amelyet végrendeletében feleségére és leányára hagyott.⁸⁴ Kijelenthető, hogy Mihály nem hagyott hátra fiúörököszt. Ilonával (és Annával) kapcsolatban további adatunk egyelőre nincsen, ugyanakkor megjegyzendő, hogy Podmanicki János pozsonyi ispán a már fent idézett 1512. évi parancslevelében Mihály feleségeként egy Orsolya nevű asszony szerepel, bár ezt a részt áthúzták. Hogy ez tévedés-e, vagy esetleg Mihály Ilona előtt már egyszer nős volt, egyelőre nem eldönthető.

Összegzés

Kondé János fia, Mihály, az előkelő csallóközi (Pozsony megyei) Kondé nemesi család tagja, valószínűleg az 1450-es vagy az 1460-as években született. Anyja kiléte ismeretlen. Első okleveles említése 1471-ből származik. A Jagelló-korig többnyire csak említőlegesen szerepel a forrásokban magánjellegű ügyekben, a 14–15. század fordulójától kezdve azonban egyre sűrűbben felbukkan, és már fontosabb szerepkörökben. Gyakran kérték fel őt fogott bírónak, és sok tanúkihallgatás során kíváncsiak voltak a tudomására. Sokszor szerepel a neve a királyi emberek között is.

Mihály pályájának csúcspontját Pozsony megye alispáni tisztsége jelentette, amelyet eddigi tudomásunk szerint 1516 és 1522 között töltött be. Tanulmányomban közvetett bizonyítékok alapján rámutattam, hogy valószínűleg még 1515 elején nevezték ki vagy talán választották meg. Esetében nem érvényesült Pozsony megye addig többnyire következetesen betartott szokása, miszerint a mindenkor pozsonyi várnagy egyben a megye alispánja is volt. 1514 végén vagy 1515 elején az akkori új ispán Bornemissza János a pozsonyi várat erdőkereki Acél Istvánra bízta, aki a jelen szerint nem avatkozott bele a megyei törvényszék működésébe. Azon Mihály ülnökölt és ítélkezett a szolgabírókkal együtt a helybeli nemesek pereiben. Ezenkívül bizonyára az ő feladatkörébe tartozott a megye katonai csapatainak anyagi bebiztosítása is.

A tanulmányban felhívtam a figyelmet arra, hogy a Kondék és legközelebbi rokonaik, a Szomorok kapcsolata a tárgyalt korban meglehetősen feszült volt. Ezt Kondé Mihály és Szomor Mihály gyakori konfliktusai és egymás elleni panaszai bizonyítják. Rámutatam még arra, hogy Kondé Mihály rokoni kapcsolatban állt egy másik tekintélyes családközi nemessel, várkonyi és bőszi Amadé Istvánnal, valamint szintén távoli rokoni szálak fűzték őt a Bars megyei Brogyáni családhoz.

Mihály élöként utóljára 1529-ben szerepel a forrásokban. Felesége, Ilona, akiről nincsenek pontosabb információink, később gyallai Sándor Jánoshoz ment feleségül. Mihálynak csak egy leányt (Anna) szült, tehát fiúörökös nélkül halt meg.

⁸⁴ SNA, HmBk Prot. V/2. 875–877.

Život a kariéra Michala Kondého

Rodina Kondé patrila medzi najvýznamnejšie šľachtické rody na Žitnom ostrove (v Bratislavskej stolici) v stredoveku, hoci pôvodne pochádzala zo Zadunajska. Szomorov syn Mikuláš kúpil v roku 1342 majetok Bratislavského hradu zvaný Pókafölde (Pókova Zem), neskôr Pókatelek, ktorý sa stal rodovým majetkom a od ktorého si príslušníci rodiny najčastejšie odvodzovali svoj prídomek. Mikulášovho syna Jakuba možno považovať za zakladateľa rodiny Kondé. Jej členovia pôvodne nosili meno Fekete (Čierny), ktoré okolo polovice 15. storočia postupne vystriedalo priezvisko Kondé.

Michal Kondé sa zrejme narodil v 50. alebo 60. rokoch 15. storočia. Bol synom Jána Kondého a jeho neznámej manželky. Jeho prvá písomná zmienka pochádza z roku 1471. Do konca vlády Mateja Korvína sa objavuje v prameňoch len sporadicky (zväčša len v záležitostiach súkromnoprávneho charakteru), avšak v období Jagelovcov už bol oveľa frekventovanejším a dôležitejším aktérom. Viackrát ho zvolili za arbitra pre riešenie sporných záležitostí. Na jeho vedomosti boli zvedaví počas mnohých výsluchov svedkov. Frekventovane figuroval aj medzi kráľovskými poverencami.

Najdôležitejšiu Michalovu funkciu – a zároveň vrchol jeho kariéry – predstavoval post podžupana Bratislavskej stolice. Podľa našich dovtedajších vedomostí ho zastával v rokoch 1516 – 1522. V štúdiu som na základe nepriamych dôkazov poukázal na to, že ho do tejto funkcie menovali alebo možno zvolili pravdepodobne ešte začiatkom roku 1515. V jeho prípade nebola dodržaná dovtedy spravidla dôsledne aplikovaná prax Bratislavskej stolice, že kastelán Bratislavského hradu zároveň zastával aj funkciu podžupana stolice. Buď koncom roku 1514 alebo na začiatku nasledujúceho vtedajší nový župan Ján Bornemissza zveril Bratislavský hrad Štefanovi Acélovi z Erdőskereki, ktorý nezasahoval do činnosti stoličného súdu. Ten mal na starosti Michal, čiže spolu so slúžnymi riešil sporné záležitosti tunajších šľachticov. Okrem toho do jeho kompetencie patrilo pravdepodobne aj finančné zabezpečovanie vojenských oddielov stolice.

V štúdiu upozorňujem na skutočnosť, že vzťah Kondéovcov s ich príbuznými, príslušníkmi rodiny Szomor bol v skúmanom období pomerne napätý. V tomto smere treba zvýdihnúť časté konflikty dvoch Michalov, Kondého a Szomora. Zároveň som poukázal na to, že Michala spájali príbuzenský vzťah s ďalším významným žitnoostrovským šľachticom Štefanom Amadémom z Vrakúňa a Beša, a taktiež s rodinou Brogyáni z Tekovskej stolice.

Michal ako živý poslednýkrát figuruje v prameňoch v roku 1529. Jeho manželka Helena, o ktorej nemáme k dispozícii podrobnejšie údaje, sa neskôr vydala za Jána Sándora z Gyalle (Hurbanovo). S jej prvým manželom splodila len jednu dcéru menom Anna, čiže Michal zomrel bez mužských potomkov.

A pókateleki Kondé család 18–20. századi leszármazása

Nyáry István

Bevezetés

A pókateleki Kondé család egyike a történelmi Pozsony vármegye egyik legrégebbi és legismertebb nemesi családjainak. Ennek ellenére – sok más, hasonlóan jelentős családdal ellentétben – teljes családfája a közelmúltig nem volt ismert. Sőt, a nemzetség egy-két kiemelkedő személyisége (Kondé Miklós nagyváradi püspök, Kondé József Benedek esztergomi érseki jószágkormányzó és irodalmi mecénás) kivételével a többiek többnyire csak említés szintjén jelentek meg a publikációkban, legtöbbjükéről lényegileg semmit sem tudunk. Ez azért is paradox, mert Dunaszerdahelyen, illetve a Csallóközben a Kondé név régóta ismert, köztudott, hogy a Csallóközi Múzeum otthonául szolgáló Sárga kastély és a hozzá tartozó birtok a Kondé család tulajdona volt, jónéhányan arról is tudtak, hogy a katolikus plébániatemplom kriptájába a nemzetség tagjai temetkeztek, később Kondé Miklós püspökről pedig utcát neveztek el Dunaszerdahelyen. Az végképp ismeretlen volt, hogy voltaképpen mekkora volt a Kondé család, hány tagja volt, azok milyen tisztségeket viseltek. Hogy közülük mikor és hányan éltek Dunaszerdahelyen, vagy épp a Csallóköz más településein, milyen volt a kapcsolatuk a várossal és miben valósult meg ez kapcsolat, és hogy közülük mely családtagok és mikor laktak a Sárga kastélyban. Az ismerethiánynak oka lehetett az is, hogy bár a Kondé Miklós püspök által alapított családi alapítvány szinte a jelenkorig összefogta a családot, a pókateleki Kondé nemzetség – más nemesi házakkal ellentétben – nem jelent meg, nem lépett fel egységesen. Ezért is hiánypótló lehet egy teljes családfa – vagy genealógiai szakkifejezéssel: leszármazási adatsor vagy táblázat, röviden: leszármazás.

Teljes leszármazás tehát nem létezett, de ismert volt néhány részleges változat. Nagy Iván *Magyarország családai* című alapművében röviden ismerteti a család történetét, amelyhez egy jórészt vázlatos családfát is közöl, ez azonban főleg csak a középkori és a 16. századi adatokat közli, a későbbi időszakról kezdve a neveken, és az ágrajzok alapján látható viszonyokon kívül mást nem tartalmaz. A spácai (ma: Špačince) születésű egykori Pozsony vármegyei főorvosnak, orvos- és családtörténésznek, Wertner Mórnak a *Turul* családtörténeti közlönyben 1915-ben megjelent *A Kondé-család* című dolgozata a Kondék eredetét, legkorábbi történetét vizsgálja, és kísérletet tesz a Kondé név megfejtésére. Részletes családfát is közöl, ez azonban a vizsgált korszakra terjed ki, tehát a 15. század

legvégén véget ér. Ehhez nagyon közel áll az az ugyancsak középkori családfa, amelyet az új levéltári kutatások alapján közöl Marián Babirát és Csiba Balázs *Diplomatár slachtického rodu Kondé* című 2019-es kötetükben.

Figyelemre méltó még Nedeczky Gáspár dömösi plébános még 1891-ben kiadott *a Nedeczky család* címet viselő, közel hétszáz oldalas nagyszabású családtörténeti munkája, amelyben saját családjá, a nedeczi Nedeczky család történetét dolgozza fel a teljességre törekvően. Nedeczky Gáspár nagyanyja, Nedeczky Ferencné Pyber Zsófia a neves Kondé József Benedek elsőfokú unokatestvére volt. A tudós atya könyve végén huszonöt leszármazási táblát is közöl, köztük Kondé József Benedekét, illetve a Kondé familia közvetlen rokonságához tartozó számos további személyekét, genealógiailag részletesen bemutatva a Kondék Komárom és Esztergom megyei rokonságát, családi kapcsolatait, de maga a törzsszöveg is sok értékes adatot tartalmaz e rokonság és a Kondé család múltjáról.

Teljes, minden ismert családtagot magába foglaló családfára egészen 2019-ig kellett várunk. Ekkor jelent meg a Késmárky István – Simon István szerzőpáros *Pozsony vármegye nemes családjai* című kötete, amely a Szluha Márton-féle családtörténeti könyvsorozat részeként, tizennégy oldalon, hét táblán a legelső ismert családtagtól, az 1263-ban élt Jakabtól a jelenkorig mutatja be a Kondé nemzetség leszármazását. Ez a családfa azonban a családfa-ágrajzok szemléletes, de a gyakorlatban nehézkesen kezelhető és kevés adatot tartalmazó módszerét használja. Ezen túl sajnos azonban még elírások, tévedések, hiányok és egyéb hibák egész sorát tartalmazza, amely azonban valószínűleg nem a szerzők szakértelme hiányának, hanem egyrészt a kissé elietett, talán határidős munkának tudható be. Másrészt a családfa-alkotásnak, a genealógiai adatsorok összeállításának a sajátos természetéből következik a pontatlanság, hiányosság, bizonyos fokú befejezhetetlenség is. Hiszen ugyanarról a személyről, vagy szűkebb családról előfordul, hogy négy-öt vagy még több különböző forrásban találunk sokszor egymásnak ellentmondó adatokat, s ezek alapján kell meggyőzően megállapítani a saját leszármazásba kerülő végső szöveget, összeállítani a puzzle-t. Minden gyengéje ellenére azonban a Késmárky-Simon könyvet igen fontos és értékes munkának tartom, amely az eddigi egyik legfontosabb könyv Pozsony vármegye nemességéről és amely nemcsak a saját Kondé családfa egyik fő forrásanyaga, de ugyanakkor sok adatot merítettem belőle a rokon családokkal (Bacsák, Bittó, Petőcz, Pyber, Somogyi stb.) kapcsolatban is.

Az általam készített és alább közölt leszármazás a modern genealógiában általában használt, közkedvelt, részletes, folyó szöveggé meg szerkesztett leszármazási adatsor, amelynek korai mintájául a híres *Gothai Almanach* (*Gothaisches Genealogisches Handbuch des Adels*) évkönyv szolgált, s ily formában alkották meg nálunk a Magyar Nemzeti Zsebkönyv 1888-as és 1905-ös köteteit. Ágrajzot csak egyet közlök, ez mutatja a család két főágát és a további ágakat, amely a folyószöveg alapjául szolgál és áttekinthetővé teszi azt. A nemzetség korai generációit nem közlöm, mivel e tekintetben továbbra is megfelelnek a korábbi publikációk családfái, és a középkori és kora újkori levéltári anyag feltárása és feldolgozása során lehet majd valószínűleg ezt az ismeretanyagot érdemben tovább bővíteni. Leszármazásom az 1630 körül élt Kondé Mihállyal kezdődik, akinek két fiától, Istvántól és Ferencről származik a Kondék két főága, vagyis valamennyi Kondé aki a 18. században, vagy azt követően élt.

Maga a tulajdonképpeni leszármazási adatsor aképp áll össze, hogy minden egyes személy egy bekezdést alkot, de házastársa, a házastársa szüleinek neve és az adott házastárs esetleges korábbi vagy későbbi házastársai ugyanebben a bekezdésben szerepelnek, tehát a további személyek ehhez az egy főszemélyhez kapcsolódnak. Mind a főszemély, mind társai esetében a következő adatok szerepelnek: teljes előnév, családnév, egy vagy több keresztnév, a születés, keresztelés, házasságkötés, elhalálozás, temetés (lehetőleg pontos) helye és ideje, valamint az illető foglalkozása, viselt tisztviselése. Itt olvashatók még a családba beházasodó személyek szüleinek nevei, és ha a szülők valamelyike nevezetes személy volt, akkor az ő tisztviselése vagy egyéb jellemző információk is.

A főszemélyt követik gyermekeik – ugyancsak önálló bekezdésekben – születési sorrendben, de úgy, hogy a legidősebb fiú legidősebb fia és az ő testvérei is megelőzik a legidősebb fiú testvéreit; ugyanúgy, ahogy általában a monarchiákban a trónöröklésben követik egymást az uralkodóház tagjai. Ennek szemléltetésére látható alább a Habsburg-Lotaringiai ház egyszerűsített, az uralkodókat és a felnőtt férfi tagokat tartalmazó kivonatos leszármazási táblája:

Ferenc, német-római császár (1708–1765) = Mária Terézia magyar királynő (1717–1780)

II. József német-római császár, magyar király (1740–1780)

II. Lipót császár és király (1747–1792)

I. Ferenc császár és király (1768–1835)

V. Ferdinánd osztrák császár és magyar király (1793–1875)

Ferenc Károly főherceg (1802–1878)

I. Ferenc József császár és király (1830–1916)

Rudolf trónörökös, koronaherceg (1858–1889)

Miksa mexikói császár (1832–1867)

Károly Lajos főherceg (1833–1896)

Ferenc Ferdinánd főherceg (1863–1914)

Ottó Ferenc főherceg (1865–1906)

Károly császár és király (1887–1922)

Ottó trónörökös (1912–2011)

Miksa főherceg (1895–1952)

Ferdinánd Károly főherceg (1868–1915)

Lajos Viktor főherceg (1842–1919)

Ferdinánd toszkánai nagyherceg (1769–1824)

Sándor Lipót nádor (1772–1795)

József nádor (1776–1847)

Antal Viktor, Köln érseke, a Német Lovagrend nagymestere (1779–1835)

János főherceg, tábornagy (1782–1859)

Rainer, lombard-velencei alkirály (1783–1853)

Lajos főherceg, tábornagy (1784–1864)

Rudolf, Olmütz érseke (1788–1831)

Ferdinánd, Modena hercege (1754–1806)

Miksa, Köln érseke, a Német Lovagrend nagymestere (1756–1801)

A rokonsági összefüggések szám- és betűjelekkel vannak jelölve, az elől látható szám a generáció számát mutatja, a melléírt betű azt, hogy hányadik az adott gyermek a testvérek sorában. A családfa tartalmazza a lányági leszármazottakat is, kisebb betűmérettel, dőlt betűvel, egyértelműen megkülönböztetve őket. A más családba beházasodó Kondé-lányok gyermekei a teljességre törekvően szerepelnek itt, a következő generációk tagjai viszont már csak válogatással, mivel az összes leszármazottak száma roppant magas, egy jó részük pedig ismeretlen, felderíthetetlen. A válogatásnál az összetett rokonsági kapcsolatrendszerek bemutatása volt az elsődleges cél, másrészt a 20. századig, illetve a jelenkorig húzódó ágak leszármazóit mutatom be. Emellett még Pozsony megyei, csallóközi, felvidéki kapcsolatok, a legnevesebb családok részesültek előnyben, illetve azok a leszármazási vonalak, amely egy neves, közismert személyiségig vezetnek.

A források, a felhasznált irodalom tekintetében elmondható, hogy minden elérhető forrást felhasználtam. A már említett publikációk mellett elsősorban a családtörténeti kutatások alapvető és legfontosabb forrásait, a születési, házasságkötési és halálozási anyakönyveket, amelyek a Familysearch internetes oldalon érhetők el. Ezt még ugyanitt további adatbázisok egészítik ki, így pl. a 20. századi magyarországi polgári anyakönyvek adatsorai. A másik kiemelten fontos forrás az Országos Széchényi Könyvtár óriási gyászjelentés-gyűjteménye, amelynek felvidéki, Pozsony megyei anyaga csaknem teljesnek mondható. Továbbá sok adat származik még a genealógiai szakirodalom közismert, alapmű jellegű kötetéből éppúgy, mint az egyes személyiségek életútját, egy vagy több családot bemutató könyvekből, tanulmányokból, szakkikkekéből, valamint további internetes adatbázisokból, a Csallóközi Múzeum archívumból és irattárából, és a Kondé család leszármazottai által rendelkezésemre bocsátott, részben a múzeumnak adományozott anyagokból.

A pókateleki Kondé nemzetség a Bána nemzetségből származik, amelynek forráshelye, „ősfészke” a ma mintegy 1600 lakosú Bana község, amely felúton van Győr és Komárom között, Bábolna mellett, Dunaszerdahelytől 60 km távolságra; innen származott Pulay Mária, Jókai Mór édesanyja is. Első ismert tagja Bána-i Imre, aki 1233 táján a pannonhalmi apátság és a templomosok között birtokperben fogott bíróként működött közre. A nemzetség birtokai és érdekeltségei igen kiterjedtek voltak, nagy területet fogtak közre, és a Pozsony-Érsekújvár-Esztergom-Székesfehérvár-Veszprém-Szombathely-Sopron hétszögben terültek el, beleértve a Csallóközt is, ahol pl. Bősön az Amade ősök birtokaival voltak szomszédosak, de bírták Csesznek várát is. A kiterjedt nemzetségből családok egész sora származott, az egyes személyek több különböző néven is szerepelnek, mégpedig: Bánai, Genyői/Gönyői, Bébi, Cseszneki, Papdi, Pinnyi, Rédei/Rédei Fejes, Fáttra, Zsidó. Cseszneki Mihály 1225-ben és 1231–1235 között királyi lovászmester. A pókateleki Kondé nemzetség legelső ismert őse tehát a Bána nemzetségből származó Jakab de Genyő (Genyői Jakab), aki 1263-ban élt, aki számos szolgálatot tett IV. Béla királynak és királyi kardhordó is volt. Őt fia, az 1293–1303/1329 között élt Miklós, Lőrinc, Szomor, Mihály és Pál számos korabeli dokumentumban szerepelnek. Közülük Szomornak és Mihálynak lettek utódai, ez utóbbi alapította a Rédei Fejes családot, amely rövidesen kihalt, ahogy a Bána nemzetség különböző családjai is történelem kódéba vesztek a 15. század végéig.

Szomor fia, az 1324 és 1354 között élt Genyői másképp Rédei Miklós szerezte meg aztán Pókateleket, miután Póka, nemessé lett várjobbágy Kelemen nevű fia utód nélkül halt meg. Birtoka a királyra szállt, aki a jeles Csór nemzetségből való Péter fia Tamás csókakői és gesztesi várnagynak adományozza. Csór Tamás igazi nagyúr, Anjou Károly király fontos embere, az 1330-as havasalföldi hadjárat idején több alkalommal feljárnlja és átadja saját lovát a királynak; több vármegye főispánja, rövid ideig erdélyi vajda, de még András herceg nevelője is. Ő adja el 60 márkáért, hű szolgálataiért, saját familiárisának (talán udvarában szolgáló tisztviselőjének) az említett Miklósnak Pókatelekét/Pókaföldét 1342-ben. Ennek eredeti oklevele fennmaradt és a következőképp szól: „Az esztergomi káptalan előtt megjelent egyrésről Péter fia: Tamás mester, lipthói és csókakői várnagy, másrésről famulusa Szomor fia Miklós, és Tamás mester megvallotta, hogy a csallóközi, Pozsony megyei Pókafölde nevű birtokát, amit neki a király adott hű szolgálataiért örökre, minden haszonvétellel, azon határok alatt, ahogy ő birtokolta, Miklós hű szolgálataiért, valamint a tőle kapott 60 márka széles bécsi dénárért (minden márkát 10 pensával számolva), saját fiai: János és Péter beleegyezésével Miklósnak és örökösöknek (el)adta örök birtoklásra, semmiféle jogot vagy tulajdont magának és örökösöknek meg nem tartva abban, hanem azt Miklósról és utódaira ruházva. Vállalta, hogy az ezen birtokról szóló oklevelét, amit a királytól kapott, Miklós kezébe adja át. Erről a káptalan Tamás mester kérésére Miklósnak nagyobbik pecsétjével megerősített privilegialis oklevelet ad ki. Kelt Tamás mester olvasókanonok keze által, V. kai. julii, anno domini 1342.” Ugyanő 1346-ban pedig további birtokrészekért, Csukárábonyért és (Nagy)Udvarnokért egyezkedik és valószínűleg megszerzi azokat. Fiai közül János és Jakab viszik tovább a családot, akik két önálló nemzetséget alapítanak: János és utódai a Szomor, Jakab és utódai a Fekete családnevet kezdik használni.

Ettől kezdve a Szomor és Fekete ág két különálló családnak tekinthető, s a korabeli források tanúsága szerint gyakran ellenséges viszonyban, harcban álltak egymással. A Szomor család férfiágon 1618-ban halt ki Györggyel, női ágon 1657 után: a nemzetség utolsó tagja Vitál Györgyné Szomor Erzsébet volt. A Jakab alapította Fekete nemzetség pedig kiterjedt családdá válik és a 15. század közepétől kezdve a Kondé családnevet kezdik használni, először egyénileg, egy-egy személy, majd valamennyi családtag vezetéknévénél válik, az eredeti Fekete nevet teljesen kiszorítva. Azonban a Fekete/Kondé nemzetség különböző ágazatai sorban kihalnak, javarészt még a 15. század folyamán, kisebb részt a 16. században és a 16.-17. század fordulóján, s csak az alapító, 1400 körül élt Jakab szépunokája, a Hunyadi Mátyás király idején élt Kondé Kristóf leszármazottai éltek meg a nagyjából 1610/1620 utáni időszakot, s közülük csak az 1630 körül élt Kondé Mihálynak lettek fiú utódai, akivel az itt közölt leszármazás kezdődik.

A pókateleki Kondé család családfája, az itt olvasható részletes leszármazás meglehetősen terjedelmes, a família a következő időszakokban – főleg a 18. században – nagy létszámú volt. Ugyanez vonatkozik a leányági leszármazottakra is. A rokonsági hálózatba bekerült családok sokfélék, a kapcsolatrendszer színes, változatos. Az arisztokráciától kezdve a szerényebb vagyonú, nemesi címmel rendelkező parasztgazda vagy épp a kispolgári rokonokig, családokig a korabeli társadalom minden rétegét megtalálhatjuk, az 1945 után élő leszármazottak esetében ezek a társadalmi különbségek

feloldódnak. Mégis a régi Magyarország hivatalviselő derékhada, a köznemesség középső és felső rétege van jelen a legnagyobb mértékben, alapvetően ők dominálnak. Ők azok, akik betöltötték be a régió vezető jogi és közigazgatási állásait, ők voltak a szolgabírók, főszolgabírók, főjegyzők, ügyészek, bírák, alispánok, míg mások a papi vagy katonai pályán érvényesültek.

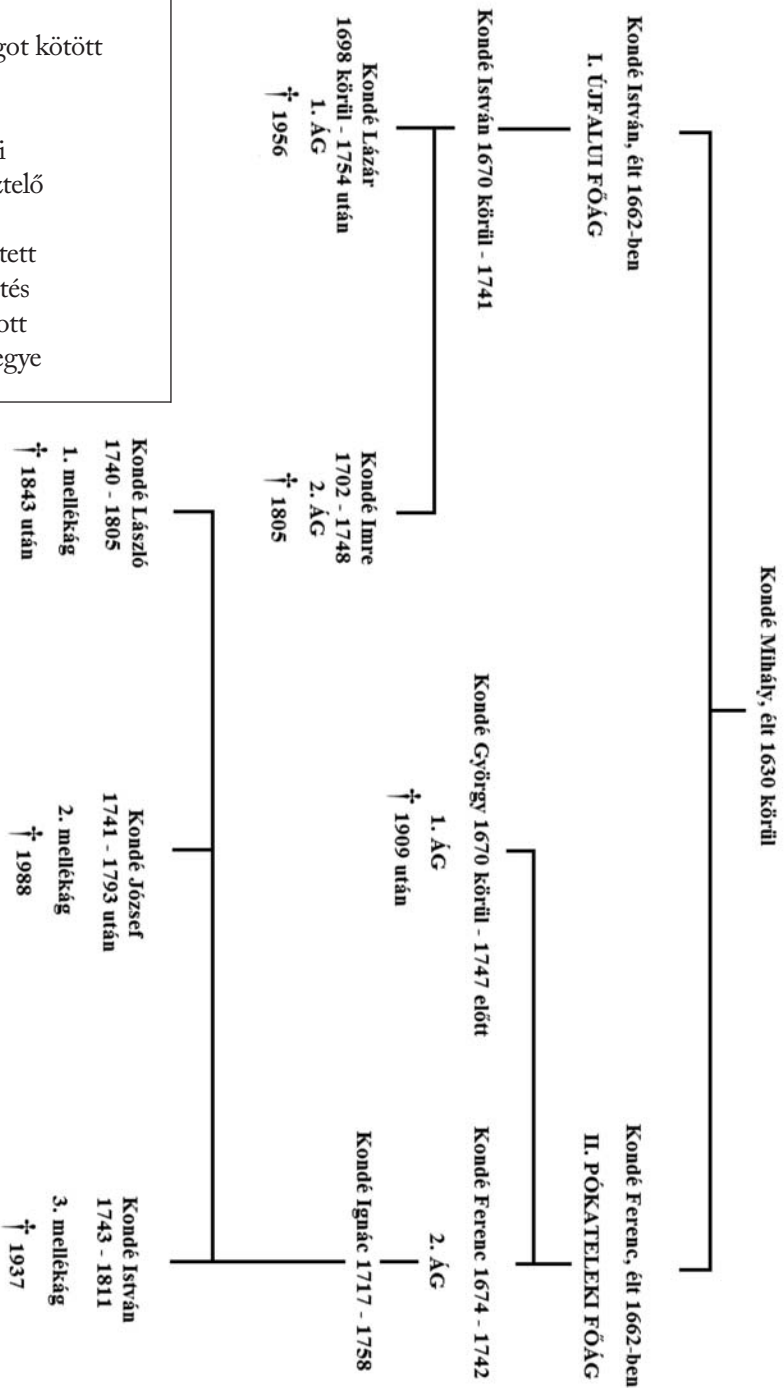
Az itt közölt leszármazási adatsorok részletes képet adnak a pókateleki Kondé családról, annak 1700 után élt összes tagjáról és sok, más családnevet viselő leszármazottjáról. A javarészt újdonságszámba menő információk természetesen további kutatásoknak adhatnak kiindulópontot, de néhány megállapítás, következtetés már most megtehető. Az egyik, hogy a Kondé család középkorban kialakult birtokállománya (Pókatelek, Újfalu, Nagyudvarnok, Tőkés) a legújabb korig, a jobbágyság megszűntéig (1853), sőt részben a 20. század elejéig szinte változatlanul megmaradt. A másik, hogy a dunaszerdahelyi (pókatelek-újfalui) központot megtartó, ahhoz sokáig ragaszkodó nemzetség történetében két, a Csallóköztől távolabbi területnek – a magától értetődő Pozsony, Nagyszombat és Budapest mellett – megkülönböztetett szerepe lett: innen vagy ide házasodtak, ide költöztek vagy itt vállaltak hivatalt. Ezek egyike Vágújhely és környéke. Vágújhely gazdag történelmi város, 16.–18. század folyamán a nyugati Felvidék egyik jelentős városa, kereskedelmi központ. Három fontos történelmi vár is a közvetlen közelében helyezkedik el: Beckó, Csejte és Temetvény. De nincs messze a Biró-Benyovszky rokonság főhelye, Verbó sem. A két újkori főágot alapító két Kondé fivér, István és Ferenc innét hozott feleséget, két Fitter lányt, Máriát és Eleonórárt, s őket még sokan követik: sok Kondé-házastárs és rokon származik majd még a városból és környékéről, egészen a 19. századig. A másik ilyen terület Komárom és Esztergom vármegyék Duna menti határvidéke, illetve Esztergom vármegye Duna-menti sávja, Dunaradvány, Vértpuszta (ma Virt), Mocs, Karva, Nyergesújfalu vidéke, ahol az érsekség nagy gabonatermő uradalmi területek el, valamint természetesen Esztergom városa. Még a 17. századból erednek a (először a derghi Somogyiakon keresztül) a Kondé család rokoni kapcsolatai a régi és befolyásos Pyber családdal, majd rajtuk keresztül a kiterjedt Ujlaky-Lehoczky-Nedeczky rokonsággal. Ők, valamint az ide kerülő Kondé János fia Kondé József Benedek és számtalan leszármazottjuk így az esztergomi érsekség szolgálatában visel aztán hivatalokat.

Azon túl, hogy megismerjük a Kondék és rokonaik életrajzi adatait, egymáshoz való rokonsági kapcsolatait, még fontosabb, hogy sokszínű, dinamikus, konkrét adatokból kirajzolódó, térben és időben széles képet kapunk a kor társadalmáról. A Kondékon túl más családok sokaságát láthatjuk, ahogy a családhoz és a földrajzi központhoz (Dunaszerdahelyhez és környékéhez) akár a szomszédból, akár távolabbi vidékekről kapcsolódnak. Feltárul az egyén-család-társadalom hármásának összetett viszonyrendszere, a Pozsony megyei, csallóközi családok házasodási és hivatalviselési szokásainak idő- és térbeli strukturái, a lakhelyváltás és költözés különböző lehetőségei, vagy épp szükségyszerűségei és kényszerei, a családi viszonyrendszerek országos és regionális történelem mögött húzódó, gyakran kevésbé látható, de annál fontosabb hálózata. Ehhez szorosan kapcsolódik a kor mindennapi- és magánéletét feltáró tények sora: a házasságkötés, a gyermekvállalás, a gyermekhalandóság, a névválasztás, a foglalkozások és életpályák különféle adatsorai, információi.

Jelek és rövidítések

= házasságot kötött
 † elhunyt

cs. császári
 ker. keresztelő
 kir. királyi
 szül. született
 tem. temetés
 uo. ugyanott
 vm. vármegye

Részletes leszármazás

1a. Pókateleki KONDÉ Mihály, élt 1630 körül
= Kajdacs KAJDACSY Anna
Fiai: 2a. – 2b.

2a. Pókateleki KONDÉ István, élt 1662-ben
I. ÚJFALUI FŐÁG

2b. Pókateleki KONDÉ Ferenc, élt 1662-ben
II. PÓKATELEKI FŐÁG

I. ÚJFALUI FŐÁG

2a. Pókateleki KONDÉ István, élt 1662-ben
= FITTER Mária (F. György és GOLTZ Éva leánya.)
Gyermekei: 3a.–3f.

3a. Pókateleki KONDÉ Mihály
= Derghi SOMOGYI Ilona (S. György és FARKAS Borbála leánya.)
Gyermekei: 4a.–4c.

4a. Pókateleki KONDÉ Krisztina, ker. Szerdahely, Pozsony vm. 1707. márc. 7.
= BOROS Mihály, szül. 1699. † Újfalú, 1756. máj. 29.

4b. Pókateleki KONDÉ Mihály, szül. Nagyudvarnok, ker. Szerdahely, 1712. jan. 13.
= HUJBER Borbála
Fia: 5a.

5a. Pókateleki KONDÉ Antal, ker. Szerdahely, 1749. szept. 20.
= N. N.
Fia: 6a.

6a. Pókateleki KONDÉ Antal, † 1835. után.
= Baka, 1816. máj. 14. NOGELL Borbála
Gyermekei: 7a.–7d.

7a. Pókateleki KONDÉ Imre, ker. Baka, 1821. nov. 13. † uo. 1852. ápr. 7.

7b. Pókateleki KONDÉ Ágnes, ker. Baka, 1825. febr. 14.
= Baka, 1848. febr. 6. FITOS István
Gyermekei: 8a.– 8k.

8a. FITOS Lipót, szül. Baka, 1848. nov. 12.

8b. FITOS Veronika, szül. Baka, 1850. jan. 25.

8c. FITOS István, szül. Baka, 1850. dec. 24.

8d. FITOS Ágnes, szül. Baka, 1852. ápr. 15.

8e. FITOS Mihály, szül. Baka, 1854. szept. 4.

8f. FITOS Viktória, szül. Baka, 1856. dec. 26.

8g. FITOS Béla, szül. Baka, 1859. ápr. 17.

8h. FITOS István, szül. Baka, 1860. nov. 17.

8i. FITOS Ödön, szül. Baka, 1860. nov. 17. (Az előbbi ikertestvére)

8j. FITOS Endre, szül. Baka, 1860. nov. 17. (Az előbbi ikertestvére)

8k. FITOS Szidónia Anna Mária, szül. Baka, 1864. jún. 18.

7c. Pókateleki KONDÉ Vendel, ker. Baka, 1830. júl. 17.

7d. Pókateleki KONDÉ Johanna, ker. Baka, 1835. jún. 11. † uo. 1835. jún. 29.

4c. Pókateleki KONDÉ Teréz

= Pókateleki KONDÉ László, ker. Szerdahely, 1716. † Tökés, 1756. dec. 6. (K. Ádám és paksi SIPEKY Borbála fia.)

3b. Pókateleki KONDÉ Lázár

3c. Pókateleki KONDÉ Katalin

= BAKÓ Péter

3d. Pókateleki KONDÉ István, szül. 1670 körül † Vágújhely, Nyitra vm. 1741. jún. 7.

= I. Dezséri BIELEK Erzsébet

= II. Hlozsai VRANA Katalin

= III. Vágújhely, 1715. okt. 27. ZSITKOVSZKY Klára, szül. Vágújhely, 1695. aug. 7.

(Zs. Imre és ZAHORÁK Anna Mária leánya.)

Gyermekei az 1. nejétől: 4a.

A 2. nejétől: 4b.–4f.

A 3. nejétől: 4g.–4l.

4a. Pókateleki KONDÉ Éva

= I. Sissói BURLIÁN János (B. György és korosi KOROSSY Zsuzsanna fia.)

= II. KÜRTHY Imre, élt 1730-ban

Gyermekei az 1. férjétől: 5a.–5f.

5a. Sissói BURLIÁN Éva, ker. Turna, Trencsén vm. 1712. ápr. 3.

5b. Sissói BURLIÁN Dorottya, ker. Turna, 1714. márc. 28.

5c. Sissói BURLÁN György, ker. Turna, 1716. ápr. 4.

5d. Sissói BURLÁN Magdolna, ker. Turna, 1717. jún. 7.

5e. Sissói BURLÁN Ádám, ker. Turna, 1719. aug. 10.

5f. Sissói BURLÁN János, ker. Turna, 1722. aug. 18.

4b. Pókateleki KONDÉ István, ker. Szerdahely, 1692. máj. 23.
= Radványi GYŐRY Ilona (Gy. Pál és ikladi SZLUHA Mária leánya.)
Gyermekei: 5a.–5d.

5a. Pókateleki KONDÉ Krisztina, szül. Pókatelek, ker. Szerdahely, 1733. ápr. 30.

5b. Pókateleki KONDÉ István, ker. Szerdahely, 1734. ápr. 2.
= MÉSZÁROS Zsuzsanna
Leánya: 6a.

6a. Pókateleki KONDÉ Erzsébet, ker. Szerdahely, 1767. júl. 29. † Kislég, Pozsony
vm. 1810. ápr. 4.

5c. Pókateleki KONDÉ Erzsébet, szül. Tőkés, ker. Szerdahely, 1736. okt. 13.

5d. Pókateleki KONDÉ Anna, ker. Szerdahely, 1740. okt. 12.

4c. Pókateleki KONDÉ Katalin, szül. 1694. † 1746. Tem. Egyházkarcsa, 1746. dec.
9.
= 1712. nov. 20. Gyerkényi PYBER István, szül. 1682. † 1746. Pozsony vármegyei
szolgabíró. (P. István és körösnadányi NADÁNYI Katalin fia.)
Gyermekei: 5a.–5i.

5a. Gyerkényi PYBER László, ker. Szerdahely, 1713. szept. 20.

5b. Gyerkényi PYBER Anna Borbála, ker. Szerdahely, 1714. szept. 20.

5c. Gyerkényi PYBER Gáspár Mihály, ker. Szerdahely, 1715. okt. 1. † 1754. Pozsonyi
szolgabíró, inszurgens kapitány.

5d. Gyerkényi PYBER Katalin, ker. Szerdahely, 1718. ápr. 12.

5e. Gyerkényi PYBER József Ferenc, ker. Szerdahely, 1722. febr. 27.

5f. Gyerkényi PYBER Ferenc, ker. Szerdahely, 1723. szept. 27. † Vértpuszta, Komárom
vm., 1789. márc. 20.

= UJLAKY Erzsébet, szül. 1728. † Kurtakeszi, 1809. júl. 19. (U. István és nedeczki
NEDECZKY Katalin leánya.)

Leányai: 6a.–6b.

6a. Gyerkényi PYBER Zsófia, szül. 1752. † Vértpuszta, 1819. aug. 29.

= Nedeczei NEDECZKY Ferenc, szül. Komárom, 1742. dec. 4. † Vértpuszta, 1814. máj. 4. (N. Ferenc és beniczi és micsinyei BENICZKY Johanna fia.)

Fia: 7a.

7a. Nedeczei NEDECZKY Gáspár, szül. Komárom, 1775. dec. 30. † Kolozsvár, 1839. júl. 1. Komárom vm. főjegyzője, a váci püspökség jószágigazgatója.

= Nagysalló, 1807. febr. 5. REINPRECHT Jozsefa, szül. 1782. † 1855. (R. Ignác és ordódi és rozsonmiticzi ORDÓDY Zsófia leánya.)

Fia: 8a.

8a. Nedeczei NEDECZKY Gáspár, szül. Vértpuszta, 1822. ápr. 26. † Dömös, 1893. szept. 6. Dömösi plébános, családtörténész.

6a. Gyerkényi PYBER Anna, szül. Egyházkarcsa, 1754. febr. 13. † Nyergesújfalu, 1809. nov. 27.

= Kurtakeszi, 1792. dec. 4. HEGYI Ferenc Lajos, szül. Komárom, 1749. márc. 31. (= I. 1773. UJLAKY Franciska, szül. 1730 körül, U. István és nedeczei NEDECZKY Katalin leánya.) (H. Sándor és UJLAKY Julianna fia.)

5g. Gyerkényi PYBER Anna Rozália, ker. Egyházkarcsa, 1728. máj. 30.

5h. Gyerkényi PYBER Julianna Franciska Skolasztika, szül. Nagypaka, 1731. febr. 18. † Vértpuszta, 1780. jan. 12.

= Izsa, 1752. febr. 6. Kistrákói és bisztricskai LEHOCZKY János, szül. Komárom, 1726. febr. 14. (L. Pál és nedeczei NEDECZKY Magdolna fia.)

Leánya: 6a.

6a. Kistrákói és bisztricskai LEHOCZKY Terézia, szül. Izsa, 1754. szept. 25.

= Lieszkői LIESZKOVSZKY Imre

Leánya: 7a.

7a. Lieszkői LIESZKOVSZKY Eszter

= DOLL József

Fia: 8a.

8a. DOLL (DOLNAY) Bálint, szül. Pozsony, 1818. febr. 15. † Siposkarcsa, Pozsony vm. 1879. máj. 17.

= Somorja, 1844. febr. 14. Dergői SOMOGYI Mária Borbála, ker. Egyházkacsa, 1818. szept. 12. † Pozsony, 1894. jún. 1.

5i. Gyerkényi PYBER Eleonóra

= Egyházkarcsa, 1744. szept. 6. BITE János

4d. Pókateleki KONDÉ Zsigmond Alajos, † 1723. jan. 7. Nagypakai plébános.

4e. Pókateleki KONDÉ Lázár, szül. 1698. körül † 1754 után.

1. ÁG

4f. Pókateleki KONDÉ Imre, szül. 1702. † 1748.

2. ÁG

4g. Pókateleki KONDÉ László, szül. Nagyudvarnok, ker. Szerdahely, 1712. jan. 29.

4h. Pókateleki KONDÉ Terézia, ker. Vágújhely, 1718. máj. 2.

4i. Pókateleki KONDÉ László, ker. Vágújhely, 1720. szept. 10.

4j. Pókateleki KONDÉ Gábor, szül. 1723. ker. Vágújhely, 1723. jan. 7.

4k. Pókateleki KONDÉ Károly, ker. Vágújhely, 1725. aug. 3.

4l. Pókateleki KONDÉ János, szül. 1728. ker. Vágújhely, 1728. jan. 17.

3e. Pókateleki KONDÉ Katalin, szül. 1688. † Újfalu, 1748. aug. 25.

= Miticzi MITICZKY Ferenc

3f. Pókateleki KONDÉ Anna Mária, szül. Nagyudvarnok, ker. Szerdahely, 1689.

1. ÁG

4d. Pókateleki KONDÉ Lázár, szül. 1698. körül † 1754 után. Pozsony vm. alispánja (1741).

= Derghi SOMOGYI Julianna. (S. Ferenc kuruc ezredes és gyerkényi PYBER Anna leánya.)

Gyermekei: 5a.–5k.

5a. Pókateleki KONDÉ Anna Katalin, szül. Nagyudvarnok, ker. Szerdahely, 1718. jún. 24.

5b. Pókateleki KONDÉ Klára, szül. Újfalu, ker. Szerdahely, 1719. júl. 1.

5c. Pókateleki KONDÉ József, szül. Újfalu, ker. Szerdahely, 1720. szept. 7. † Somorja, 1789. márc. 24.

5d. Pókateleki KONDÉ Sándor Lázár, ker. Szerdahely, 1721. dec. 21. † uo. 1773. okt. 21. Balonyi és medvei plébános.

5e. Pókateleki KONDÉ János, szül. Újfalu, ker. Szerdahely, 1723. máj. 15. † 1754 után

= Nagykosztolány, Nyitra vm. 1754. nov. 30. Ocskói és felsődubováni OCSKAY Angéla (O. Ferenc és nagybossányi BOSSÁNYI Sára leánya.)

Gyermekei: 6a.–6k.

6a. Pókateleki KONDÉ Frigyes Félix, szül. Újfalu, ker. Szerdahely, 1756. jan. 13. † 1816 után.

= I. Egyházkarcsa, 1786. nov. 2. Dergői SOMOGYI Eleonóra Erzsébet, szül. Kastélykarcsa, ker. Egyházkarcsa, 1764. jún. 17. (S. Ádám és MÉSZÁROS Erzsébet leánya.)

= II. Szerdahely, 1804. aug. 9. Pókateleki KONDÉ Cecília Katalin Emília, ker. Szerdahely, 1781. okt. 18. (K. László és bojári VIGYÁZÓ Mária fia.)

Gyermekei az 1. nejtől: 7a.–7b.

A 2. nejtől: 7c. – 7f.

7a. Pókateleki KONDÉ István József, szül. Újfalu, ker. Szerdahely, 1787. máj. 26.

7b. Pókateleki KONDÉ Pál, ker. Szerdahely, 1789. szept. 3.

7c. Pókateleki KONDÉ Mihály István, szül. Tőkés, ker. Szerdahely, 1806. szept. 10.

7d. Pókateleki KONDÉ Mária Cecília, szül. Tőkés, ker. Szerdahely, 1807. dec. 1.

7e. Pókateleki KONDÉ Mihály, ker. Szerdahely, 1810. júl. 11.

7f. Pókateleki KONDÉ Anna Éva Terézia, szül. Tőkés, ker. Szerdahely, 1812. aug. 9.
† Tőkés, 1879. júl. 22. Tem. uo. 1879. júl. 24.

7g. Pókateleki KONDÉ Mihály, szül. Újfalu, 1816. márc. 30.

6b. Pókateleki KONDÉ Zsigmond Mihály, szül. Újfalu, ker. Szerdahely, 1757. szept. 25. † Pozsony, 1805. júl. 4. Cs. kir. huszárkapitány.

6c. Pókateleki KONDÉ Gáspár Tamás, ker. Szerdahely, 1760. dec. 19.

6d. Pókateleki KONDÉ Julianna, szül. Újfalu, ker. Szerdahely, 1762. okt. 31.

6e. Pókateleki KONDÉ Rozália, szül. Újfalu, ker. Szerdahely, 1764. szept. 6.

6f. Pókateleki KONDÉ Viktória, szül. Újfalu, ker. Szerdahely, 1766. jan. 12.
= Szerdahely, 1794. ápr. 10. Draskóczi SZTRIIHA László, szül. Nemesszeg, Pozsony vm, ker. Szerdahely, 1764. szept. 3. (Sz. Ferenc és galánthai LELOVICS Magdolna fia.)
Gyermekei: 7a.–7e.

7a. *Draskóczi SZTRIIHA Teréz, szül. Nemesszeg, ker. Szerdahely, 1795. okt. 3.*

7b. *Draskóczi SZTRIIHA Ádám Ferenc, szül. Nemesszeg, ker. Szerdahely, 1797. nov. 27.*

7c. *Draskóczi SZTRIIHA Marianna, szül. Újfalu, ker. Szerdahely, 1799. okt. 7.*

7d. *Draskóczi SZTRIIHA Viktória, szül. Újfalu, ker. Szerdahely, 1802. febr. 23.*

7e. *Draskóczi SZTRIIHA Károly, szül. Újfalu, ker. Szerdahely, 1806. jan. 20.*

6g. Pókateleki KONDÉ Ignác, ker. Szerdahely, 1768. febr. 3. † Kisbáb, Nyitra vm. 1843. aug. 30.

= N. N.

Fia: 7a.

7a. Pókateleki KONDÉ Ignác, szül. 1797. † Galgóc, Nyitra vm. 1861. dec. 24.

= I. Bacsfa-Szentantal, 1832. jún. 6. CSEH Erzsébet

= II. MIHÁLYFFY Mária

Gyermekei a 2. nejtől: 8a. – 8e.

8a. Pókateleki KONDÉ Mária, ker. Galgóc, 1843. dec. 17.

8b. Pókateleki KONDÉ Ignác, ker. Galgóc, 1846. márc. 16.

= I. NEZSATICZKY Julianna

= II. Galgóc, 1880. nov. 4. PALCSOVSKY Anna, szül. 1853.

Gyermekei az 1. nejtől: 9a. – 9e.

A 2. nejtől: 9f. – 9l.

9a. Pókateleki KONDÉ Ignác, szül. Galgóc, 1871. dec. 5.

9b. Pókateleki KONDÉ Anna, szül. Galgóc, 1873. júl. 26. † uo. 1874. jan. 31.

9c. Pókateleki KONDÉ Mária Jozefa, szül. Galgóc, 1874. dec. 16.

9d. Pókateleki KONDÉ József, szül. Galgóc, 1877. márc. 3.

= Galgóc, 1900. nov. 17. JANCSEK Franciska, szül. 1883. (J. István és SCHUMICHRASZT Ágnes leánya.)

9e. Pókateleki KONDÉ János, szül. Galgóc, 1879. márc. 12.

9f. Pókateleki KONDÉ Erzsébet, szül. Galgóc, 1881. szept. 19.

9g. Pókateleki KONDÉ István szül. Galgóc, 1882. nov. 28.

9h. Pókateleki KONDÉ Franciska szül. Galgóc, 1884. szept. 18.

9i. Pókateleki KONDÉ Anna szül. Galgóc, 1886. febr. 6.

9j. Pókateleki KONDÉ Gyula szül. Galgóc, 1888. ápr. 24.

9k. Pókateleki KONDÉ Julianna szül. Galgóc, 1890. aug. 20.

9l. Pókateleki KONDÉ Paulina szül. Galgóc, 1893. máj. 27.

8c. Pókateleki KONDÉ János, ker. Galgóc, 1849. máj. 10.

8d. Pókateleki KONDÉ Anna, ker. Galgóc, 1852. nov. 9.

8e. Pókateleki KONDÉ József, ker. Galgóc, 1858. júl. 4.

6h. Pókateleki KONDÉ Rudolf Pál, szül. Újfalú, ker. Szerdahely, 1770. jan. 25. † (holtan találták az erdőben) 1837. szept. 13. Tem. Tőkés.

= PETŐCZ Katalin

Leánya: 7a.

7a. Pókateleki KONDÉ Mária, ker. Magyarbél, Pozsony vm. 1796. okt. 25.

6i. Pókateleki KONDÉ Anna Terézia, ker. Szerdahely, 1771. okt. 10.

= Kisfaludi LIPTHAY Zsigmond, szül. 1761. † 1812. ápr. 22. Kerületi táblai ülnök.
(L. András és JÁNOKY Anna fia.)

Gyermekei: 7a.–7e.

7a. *Kisfaludi LIPTHAY Erzsébet, ker. Kosút, Pozsony vm. 1790. nov. 19.*

7b. *Kisfaludi LIPTHAY Borbála, ker. Kosút, 1791. dec. 3.*

7c. *Kisfaludi LIPTHAY Alajos Péter, ker. Kosút, 1793. máj. 30.*

7d. *Kisfaludi LIPTHAY Mihály Vendel, ker. Kosút 1794.*

7e. *Kisfaludi LIPTHAY Johanna ker. Kosút 1796. ápr. 17.*

6j. Pókateleki KONDÉ Lajos Frigyes, szül. Újfalu, ker. Szerdahely, 1773. jún. 8.

6k. Pókateleki KONDÉ Angéla, szül. Újfalu, ker. Szerdahely, 1775. szept. 25. †
Újfalu, 1830. dec. 29.

= Szerdahely, 1798. jan. 25. Nádasi TERSZTYÁNSZKY Mátyás

Fiai: 7a.–7b.

7a. *Nádasi TERSZTYÁNSZKY Antal, szül. Újfalu, 1811. máj. 6.*

7b. *Nádasi TERSZTYÁNSZKY János, szül. Szerdahely, 1815. máj. 3.*

5f. Pókateleki KONDÉ László, szül. Újfalu, ker. Szerdahely, 1726. jún. 11.

5g. Pókateleki KONDÉ Magdolna, ker. Szerdahely, 1730. jún. 6.

5h. Pókateleki KONDÉ Gáspár György, szül. Újfalu, ker. Szerdahely, 1732. jan. 8.

5i. Pókateleki KONDÉ Gábor, ker. Szerdahely, 1733. ápr. 30.

= KOVÁCS Katalin

Gyermekei: 6a.–6e.

6a. Pókateleki KONDÉ Erzsébet, szül. Füss, ker. Csicsó, 1753. nov. 9.

6b. Pókateleki KONDÉ Julianna, ker. Csicsó, 1755. szept. 3.

6c. Pókateleki KONDÉ József, szül. Füss, ker. Csicsó, 1758. márc. 12.

6d. Pókateleki KONDÉ Ignác, szül. Füss, ker. Csicsó, 1761. feb. 16. † Buda, 1824.
febr. 15. A Helytartótanács titkára.

= I. Buda, 1786. dec. 21. BODA Krisztina

= II. Buda, 1792. ápr. 26. SZVOBODA Erzsébet, szül. Székesfehérvár, 1766. † Buda, 1841. máj. 1.

Gyermekei az 1. nejétől: 7a.–7c.

Gyermekei a 2. nejétől: 7d.–7k.

7a. Pókateleki KONDÉ Erzsébet, szül. Buda, 1788. okt. 26.

7b. Pókateleki KONDÉ Teréz, szül. Buda, 1790. jan. 5.

7c. Pókateleki KONDÉ István, szül. Buda, 1791. okt. 5.

7d. Pókateleki KONDÉ István, szül. 1793. ápr. 3.

7e. Pókateleki KONDÉ Anna, szül. 1794. aug. 25.

7f. Pókateleki KONDÉ Krisztina, szül. 1796. okt. 7.

7g. Pókateleki KONDÉ János, szül. Buda, 1800. okt. 9. † uo. 1801. febr. 2.

7h. Pókateleki KONDÉ János, szül. Buda, 1802. † Pozsony, 1886. máj. 12. Tem. uo., Szent András temető, 1886. máj. 15. A Magyar Nyugdpénztézet ülnöke, Esztergom és Pozsony vm. táblabírája, helytartósági tanácsos.

= Buda, 1831. nov. 20. SCHIFFNER Alojzia, † Pozsony, 1880. okt. 31. Tem. uo., Szent András temető, 1880. nov. 2. (S. József és SZEMES Borbála leánya.)

Gyermekei: 8a.–8d.

8a. Pókateleki KONDÉ Mária Augusztia Alojzia, szül. Buda, 1832. aug. 28. † uo. 1834. nov. 26.

8b. Pókateleki KONDÉ Jozefa, szül. Mocs, Esztergom vm., 1833. szept. 28. † Buda, 1834. dec. 15.

8c. Pókateleki KONDÉ Alojzia Johanna Nepomucena, szül. Buda, 1836. aug. 3. † 1897 után.

= SZINOVÁ CZ Gyula (Elváltak 1871-ben).

Fia: 9a.

9a. SZINOVÁ CZ György Gyula János Nepomuk, szül. Somorja, 1860. máj. 20., ker. uo., 1860. máj. 23. † Pozsony, 1883. máj. 4. Tem. uo., Szent András temető, 1883. máj. 6.

8d. Pókateleki KONDÉ János, szül. Buda, 1838. nov. 18. † Pozsony, 1913. okt. után. M. kir. adófelügyelő, pénzügyigazgatósági tanácsos.

= KOSSOWITZ Paula

Leányai: 9a.–9b.

9a. Pókateleki KONDÉ Paulina Mária Borbála, szül. Pozsony, 1880. nov. 10., ker. uo. 1880. nov. 21.

9b. Pókateleki KONDÉ Hermina, szül. Pozsony, 1882. ápr. 10., ker. uo. 1882. ápr. 13.
† Budapest, 1956. ápr. 29.

= Pozsony, 1903. szept. 5. Nagyséi SEY Ferenc, szül. Dunaföldvár, 1874. jan. 7. †
Budapest, 1965. jan. 8. Tem. Farkasréti temető, 1965. febr. 22. (S. Ferenc és
STEINHAUSER Karolina fia.)

Leánya: 10a.

10a. Nagyséi SEY Piroška, † Budapest, 1972. máj. 22. Tem. Farkasréti temető, 1972.
jún. 9.

= I. BERLIN Gyula, szül. 1897. † 1952.

= II. ZALA Hugó, szül. 1891. körül

Leánya az 1. férjétől: 11a.

11a. BERLIN Lívía, szül. Pozsony, 1927. ápr. 20. † Budapest, 2012. nov. 19.

= OLLÉ Lajos

Leánya: 12a.

12a. OLLÉ Judit

7i. Pókateleki KONDÉ Ignác, szül. Buda, 1804. okt. 19. † uo. 1804. okt. 20.

7j. Pókateleki KONDÉ Károly, szül. 1804. okt. 19. † 1804. okt. 20.

7k. Pókateleki KONDÉ Borbála Eleonóra, szül. 1806. † 1807.

6e. Pókateleki KONDÉ Pál, szül. Füss, ker. Csicsó 1764. jan. 24.

5j. Pókateleki KONDÉ Krisztina, ker. Szerdahely, 1733. ápr. 30.

5k. Pókateleki KONDÉ Magdolna, ker. Szerdahely, 1735. márc. 23.

2. ÁG

4e. Pókateleki KONDÉ Imre, ker. Szerdahely, 1702. okt. 19. † 1748. márc. 1.

= I. Pókateleki KONDÉ Katalin (K. Ádám és NAGY Julianna leánya.)

= II. Herési és oláhsági PIACSEK Zsuzsanna (P. Miklós és GUBERNÁTH
Borbála leánya.)

Gyermekei az 1. nejétől: 5a.

A 2. nejétől: 5b.–5j.

5a. Pókateleki KONDÉ Katalin, ker. Szerdahely, 1722. márc. 25.

5b. Pókateleki KONDÉ Anna Mária Terézia, szül. Újfalú, ker. Szerdahely, 1725. aug. 23.

= Egyházgelle, 1745. jún. 29. Benefái BACSÁK József, ker. Egyházgelle, 1721. febr.
10. † 1790 után. Kamarai tanácsos. (B. Ferenc és borsai NYEREGJÁRTÓ Mária fia.)

Gyermekei: 6a.–6l.

6a. *Benefai BACSÁK József János György, ker. Pozsony, 1746. júl. 10.*

6b. *Benefai BACSÁK Antónia Terézia, ker. Pozsony, 1747. jún. 13.*

6c. *Benefai BACSÁK Antal György, ker. Pozsony, 1749. ápr. 8.*

6d. *Benefai BACSÁK Ferenc Kristóf, ker. Pozsony, 1750. okt. 5.*

6e. *Benefai BACSÁK Terézia Alojzia Erzsébet, ker. Pozsony, 1752. okt. 7.*

6f. *Benefai BACSÁK Mihály Károly László, ker. Pozsony, 1753. nov. 22.*

6g. *Benefai BACSÁK Julianna Apollónia Alojzia, ker. Pozsony, 1756. jún. 12.*

6h. *Benefai BACSÁK Ignác Gábor Vendel, ker. Pozsony, 1757. szept. 2. † 1759. Tem. 1759. jún. 29.*

6i. *Benefai BACSÁK József István Rajmund, ker. Pozsony, 1759. aug. 31. Cs. kir. kapitány.*

= N. N.

Leánya: 7a.

7a. *Benefai BACSÁK Franciska † 1841 után.*

= *Bátori báró BUDAY Ignác, szül. Pécs, 1764. † Sopron, 1850. febr. 6. Cs. kir. őrnagy. (= I. RENARD Mária Johanna).*

Gyermekei: 8a.–8b.

8a. *Bátori báró BUDAY Gábor † 1846 után. Cs. kir. kapitány.*

8b. *Bátori báró BUDAY Laura*

6j. *Benefai BACSÁK Anna Mária Terézia Katalin, ker. Pozsony 1760. okt. 7.*

6k. *Benefai BACSÁK Jozefa Franciska, ker. Pozsony 1762. márc. 3.*

= *VRANCSICS Pál*

6l. *Benefai BACSÁK Lőrinc Kázmér, ker. Pozsony, 1765. aug. 11. † 1805.*

= *Boronkai és nezetei BORONKAY Johanna Terézia Katalin, ker. Érsekújvár, 1775. máj.*

7. *(B. Imre és nozdroviczai NOZDROVICZKY Franciska leánya.)*

Gyermekei: 7a.–7g.

7a. *Benefai BACSÁK Imre Erazmusz József, ker. Szerdahely, 1796. jún. 6.*

7b. *Benefai BACSÁK Marianna Franciska, ker. Szerdahely, 1797. jún. 30.*

7c. *Benefai BACSÁK Lőrinc Károly Jakab, ker. Szerdahely, 1798. aug. 10.*

7d. *Benefai BACSÁK Klementina Terézia Szidónia, ker. Szerdahely, 1799. dec. 23.*

7e. *Benefai BACSÁK Jozefa Antónia, ker. Szerdahely, 1801. okt. 29.*

7f. *Benefai BACSÁK Antónia Ilona, ker. Szerdahely, 1802. nov. 29.*

7g. *Benefai BACSÁK Móric János Farkas, ker. Pozsony, 1804. szept. 3. † 1880. Cs. kir. huszárezredes.*

5c. *Pókateleki KONDÉ Magdolna, szül. Újfalu, ker. Szerdahely, 1727. júl. 14. † Pozsony, 1799. nov. 14.*

5d. *Pókateleki KONDÉ Julianna, ker. Szerdahely, 1729. okt. 30.
= Szerdahely, 1758. jan. 15. Töböréthei KRASCSENITS Imre
Gyermekei: 6a.–6g.*

6a. *Töböréthei KRASCSENITS János Miksa Imre, ker. Szerdahely, 1758. okt. 13.*

6b. *Töböréthei KRASCSENITS Anna Mária Terézia, ker. Szerdahely, 1760. febr. 18. † Esztergom, 1849. jan. 16.*

= *Dunaföldvár, 1783. jan. 27. Várbogyai, alsógelléri és laki ZÁVODY Mihály, szül. Komárom, 1753. szept. 7. (Z. József és CSEPI Krisztina fia.)*

Fia: 7a.

7a. *Várbogyai, alsógelléri és laki ZÁVODY József Imre, szül. Komárom, 1784. ápr. 6. † uo. 1824. okt. 13.*

= *Komárom, 1813. jan. 26. NESZTLER Krisztina, szül. 1792. máj 1. † Komárom, 1864. máj. 16.*

Fia: 8a.

8a. *Várbogyai, alsógelléri és laki ZÁVODY Albin Sándor Benjámín, szül. Komárom, 1824. febr. 21. † Kolta, 1897. jún. 9. M. kir. kúriai bíró.*

= *Bozzai BOZZAY Emma, szül. 1832. dec. 29. † Budapest, 1905. ápr. 13.*

Fia: 9a.

9a. *Várbogyai, alsógelléri és laki ZÁVODY Albin József János, szül. Komárom, 1852. máj. 3. † 1924. máj. 4. M. kir. kúriai bíró, a Lipót-rend lovagja.*

= *Budapest, 1877. aug. 25. Tolnai gróf FESTETICS Róza Julianna, szül. Dunabaraszti, 1859. okt. 12. † Budapest, 1879. márc. 16. (F. Benno és földvári és bernátfalvi FÖLDVÁRY Róza leánya.)*

6c. *Töböréthei KRASCSENITS Apollónia Rozália, ker. Szerdahely, 1762. febr. 10.*

6d. *Töböréthei KRASCSENITS Károly Vendel, ker. Szerdahely, 1763. okt. 19.*

6e. *Töböréthei KRASCSENITS Imre István, ker. Szerdahely, 1766. aug. 11.*

6f. *Töböréthei KRASCSENITS László, ker. Szerdahely, 1769. máj. 20.*

6g. *Töböréthei KRASCSENITS Ignác Imre, ker. Szerdahely, 1771. máj. 10.*

5e. Pókateleki KONDÉ Miklós Jakab, szül. Újfalú, ker. Szerdahely, 1732. júl. 12. (Keresztszülők: Hegyi HEGYI Mihály és HEGYI Mihályné bényei KORLÁTH Erzsébet.) † Nagyvárad, 1802. dec. 18. Szepesi és esztergomi kanonok, sasvári főesperes, káptalani helytartó, a Hétszemélyes Tábla ülnöke, Nagyvárad püspök: 1800. dec. 22. – 1802. dec. 18.

5f. Pókateleki KONDÉ Mihály, ker. Szerdahely, 1735. szept. 22.

5g. Pókateleki KONDÉ István, szül. 1737. † Újfalú, 1746. febr. 24.

5h. Pókateleki KONDÉ Klára Rozália, szül. Szerdahely, ker. uo. 1738. ápr. 16. † Pozsony, 1785. júl. 24.

= Pozsony, 1755. aug. 12. Óvári HÁVOR István Lajos, ker. Pozsony, 1729. aug. 19. † uo., 1802. ápr. 29. Pozsony vm. főjegyzője, kir. ügyész. (H. Imre és SZENCZY Borbála fia.)

Gyermekei: 6a.–6k.

6a. Óvári HÁVOR István, ker. Pozsony, 1756. aug. 15.

6b. Óvári HÁVOR József Benedek, ker. Pozsony, 1758. márc. 27.

6c. Óvári HÁVOR Ferenc, ker. Pozsony 1759. márc. 11. † uo. 1759. ápr. 20.

6d. Óvári HÁVOR Mária Anna Antónia Franciska, 1760. szept. 16.

= Pozsony, 1782. nov. 7. Dezséri RUDNYÁNSZKY Imre, szül. 1752. (R. Sándor, Nyitra vm. főpreceptora és szokolócsi SKARBALA Rozália fia.)

Fia: 7a.

7a. Dezséri RUDNYÁNSZKY Ferenc

= HALÁCSY Karolina

Fiai: 8a.–8b.

8a. Dezséri RUDNYÁNSZKY János, szül. Özdöge, 1819. jan. 9. † Nyitra, 1862. febr. 25.

= FORSTER Borbála, szül. 1821. † Nyitra, 1873. máj. 1.

Leánya: 9a.

9a. Dezséri RUDNYÁNSZKY Zsófia, szül. Kisbossány, Nyitra vm. 1861.

= Nagybossány, 1881. okt. 24. Dezséri RUDNYÁNSZKY Gyula Géza Károly Sándor, szül. Özdöge, 1858. máj. 1. † Budapest, 1913. dec. 8. (R. Károly és nemesperki ZONGOR Zsófia fia.)

8b. Dezséri RUDNYÁNSZKY Károly Imre Ferenc, szül. Özdöge, 1824. okt. 15. † uo. 1903. márc. 12. 1848/49-es honvéd főhadnagy.

= Szelőce, Nyitra vm. 1853. nov. 24. Nemesperki ZONGOR Zsófia, ker. Szelőce, 1834. nov. 16. † Özdöge, 1889. márc. 30. (Z. László és OSZTÉNYI Mária leánya.)

Fia: 9a.

9a. Dezséri RUDNYÁNSZKY Gyula Géza Károly Sándor, szül. Özdöge, 1858. máj. 1. † Budapest, 1913. dec. 8. Költő, hírlapíró.

= I. Nagybossány, 1881. okt. 24. Dezséri RUDNYÁNSZKY Zsófia, szül. Kisbossány, 1861. (R. János és FORSTER Borbála leánya.)

= II. 1892. RÉTHY Laura, szül. SCHWARZ Lori, szül. Nagykőrös, Pest vm. 1865. márc. 13. † Miskolc, 1938. aug. 4. Színésznő, énekesnő, operettprimadonna. (S. Dávid és ROTHBAUM Róza leánya.)

6e. Óvári HÁVOR Lőrinc János József, ker. Pozsony, 1762. aug. 5. † uo. 1833. jan. 12.

6f. Óvári HÁVOR Borbála, ker. Pozsony, 1763. szept. 8. † Pest, 1855. nov. 6.

= 1782. Dezséri RUDNYÁNSZKY Farkas, † Pest, 1845. dec. 23. (R. Sándor, Nyitra vm. főpreceptora és szokolóczy SKARBALA Rozália fia.)

Leánya: 7a.

7a. Dezséri RUDNYÁNSZKY Antónia Anna Mária Klára, ker. Pozsony, 1782. máj. 12. † uo. 1814. okt. 14.

= Özdöge, Nyitra vm. 1798. dec. 16. Jeszeniczei JANKOVICH Miklós, szül. Pest, 1772. jan. 2. † uo. 1846. ápr. 18. Műgyűjtő, történész, a Magyar Tudós Társaság tiszteleti tagja, a Magyar Nemzeti Múzeum és az Országos Széchényi Könyvtár eredeti törzsgyűjteményének adományozója. (J. Miklós jász-kun kapitány és beniczi és micsinyei BENICZKY Angéla fia.)

Fia: 8a.

8a. Jeszeniczei JANKOVICH Lőrinc Antal, ker. Pest, 1808. jan. 15. † uo. 1857. júl. 11. Tem. Rácalmás, Fejér vm.

= Rákoscaba, Pest vm. 1832. okt. 15. Báró LAFFERT Vincencia Karolina, ker. Pest, 1812. márc. 31. † Szabadka, 1893. okt. 7. (L. Antal cs. kir. kamarás és tótprónai és blatniczai báró PRÓNAY Antónia leánya.)

Fia: 9a.

9a. Jeszeniczei JANKOVICH Béla Antal Géza, ker. Pest, 1844. jún. 3. † Budapest, 1921. ápr. 29.

= Pest, 1864. szept. 14. Géresi BALOGH Etelka, szül. Déva, Hunyad vm. 1844. dec. 31. † Budapest, 1899. máj. 11. Tem. Tésa, Hont vm. 1899. máj. 14. (B. István és LÁSZLÓ Anna Jozsefa leánya.)

Gyermekei: 10a.–10b.

10a. Jeszeniczei JANKOVICH Béla Miklós Lőrinc, szül. Pest, 1865. ápr. 29. † Budapest, 1939. aug. 5. Oktatáspolitikus, közgazdász, országgyűlési képviselő, Magyarország vallás- és közoktatásügyi minisztere: 1913. febr. 26. – 1917. jún. 15., az MTA igazgatósági tagja, valóságos belső titkos tanácsos, a felsőház tagja, Munkács díszpolgára.

= Gyulai GAÁL Krisztina, szül. Büssü, Somogy vm. 1865. aug. 7. † Tésa, 1917. okt. 14. (G. István és PÖCKH Szidónia leánya.)

10b. Jeszeniczei JANKOVICH Marianne, szül. Budapest, 1874. máj. 6. † Ács, Komárom vm. 1953.

= Budapest, 1895. máj. 20. Gróf DEGENFELD-SCHÖNBURG Ottó József Kristóf, szül. Szirák, Nógrád vm. 1872. jún. 7. † Szombathely, 1937. jún. 26. (D.-S. József Miksa, Hajdú vármegye és Debrecen szabad kir. város főispánja és szilasi és pilisi SZILASSY Mária fia.)

6g. Óvári HÁVOR Klára Julianna, ker. Pozsony, 1765. jan. 27. † uo. 1766. nov. 15.

6h. Óvári HÁVOR Julianna Dorottya, ker. Pozsony, 1766. febr. 6.

6i. Óvári HÁVOR Mária Terézia, ker. Pozsony, 1767. szept. 10. † Pest, 1845. nov. 4.

= Gyarmathai SÁNDOR Mihály, szül. 1751. † Pest, 1828. dec. 24

6j. Óvári HÁVOR Erzsébet Magdolna Julianna, ker. Pozsony, 1769. ápr. 24.

6k. Óvári HÁVOR Amália Julianna Zsuzsanna, ker. Pozsony, 1770. jún. 30.

6l. Óvári HÁVOR Anna, szül. Pozsony, 1772. jún. 30. † 1800.

= MOTKÓ Péter (M. Ferenc és ADAMOVICS Éva fia.)

5i. Pókateleki KONDÉ Antal, szül. Újfalu, 1740. † 1805. máj. 8. Bécsi nemes testőr, a Lusinsky-féle 24-es számú huszárezred másodkapitánya, cs. kir. őrnagy.

5j. Pókateleki KONDÉ Erzsébet Zsófia, szül. Újfalu, ker. Szerdahely, 1746. nov. 17.

II. PÓKATELEKI FŐÁG

2b. Pókateleki KONDÉ Ferenc, élt 1662-ben

= FITTER Eleonóra. (F. György és GOLTZ Éva leánya.)

Gyermekei: 3a.–3e.

3a. Pókateleki KONDÉ László, szül. Szerdahely, ker. uo. 1679. okt. 10.

3b. Pókateleki KONDÉ Zsófia, † Vágújhely, 1722. ápr. 11.

= I. GULLIK Mátyás, † Vágújhely, 1708. Fogalmazó a Magyar Udvari Kamaránál. (G. Péter és TÖRÖK Veronika fia.)

= II. Futaki HADIK Mihály. Császári-királyi kapitány † Lendva, 1733. (= II. HARDY Franciska, fiuk: Futaki gróf HADIK András, szül. Tökés, 1711. okt. 16. † Bécs, 1790. márc. 12. Cs. kir. tábornagy, az Udvari Haditanács elnöke.)

Gyermekei az 1. férjétől: 4a. – 4e.

4a. GULLIK István, ker. Vágújhely, 1691. ápr. 17.

4a. GULLIK Mária Magdolna, ker. Vágújhely, 1692.

4a. GULLIK Jozsef, ker. Vágújhely, 1694. márc. 9.

4a. GULLIK László, ker. Vágújhely, 1696. márc. 7.

= I. Ruttkai és nedeczei RUTTKAY Julianna

= II. ZSITKOVSKY Terézia

4a. GULLIK Terézia Klára, ker. Vágújhely, 1701.

= Vágújhely, 1720. febr. 20. PIGETTI József, ker. Nagyszombat, 1680. szept. 20. (= I. FREMD Erzsébet)

Gyermekei: 5a.–5b.

5a. PIGETTI Mihály Ferenc, ker. Nagyszombat, 1726. szept. 30.

= LOVÁSZ Terézia

Fia: 6a.

6. Kisfaludi PIGETTI István, szül. Borosjenő, Arad vm. 1780. † Kisfalud, Arad vm. 1847. ápr. 17.

= Arad, 1803. febr. 13. BARTOSSÁGH Borbála, szül. Arad, 1785. dec. 1. † 1845.

Fiai: 7a.–7c.

7a. Kisfaludi PIKÉTY Gusztáv, ker. Újarad, 1805. febr. 10. † Solymos–Bucsáva, Arad vm. 1876. nov. 17. Százados a 2. számú Hannover huszárezredben, 1848–49-es honvédtábornok, a III. hadtest lovas hadosztályának parancsnoka, a peredi csata résztvevője, a feldunai hadsereg lovassági parancsnoka, vezérőrnagy.

= INSTITORIS Ilona, szül. 1836. † Apatelek, Arad vm. 1886. jan. 2. (I. János és HORVÁTH Terézia leánya.)

7b. Kisfaludi PIKÉTY Károly, ker. Kisfalud, 1806. jan. 25. † Budapest, 1880. ápr. 15.

= Pest, 1843. jan. 7. BAUMGARTEN Mária Borbála, szül. Sopron, 1817. ápr. 28. † Arad, 1853. aug. 9. (B. József és HAUER Johanna leánya.)

Gyermekei: 8a.–8b.

8a. Kisfaludi PIKÉTY Gusztáv, szül. Pest, 1843. júl. 2. † Nagykanizsa, Zala vm. 1899. jún. 25.

= RITTER Stefánia Johanna, ker. Pest, 1851. jún. 26. † Győrszentmárton (ma: Pannonhalma), 1915. nov. 3. (R. István és VÁSS Teréz leánya.)

Fia: 9a.

9a. Kisfaludi PIKÉTHY Tibor, szül. Komárom, 1884. márc. 28. † Vác, 1972. júl. 21. Orgonaművész, zeneszerző, a váci püspöki székesegyház orgonistája és zeneigazgató-karnagya, a budapesti Nemzeti Zenede tanára.

= I. 1906. dec. 8. GAULACHER Róza, szül. 1885. dec. 5. † Budapest, 1954. (G. Kálmán és FARKAS Teréz leánya.)

= II. MÁNYAI Mária, szül. Vác, 1909. † uo. 1980. márc. 4. Szopránénekesnő.

Leánya az 1. nejtől:

10a. Kisfaludi PIKÉTHY Alexa Kornélia, szül. Győrszentmárton, 1919. márc. 19. † Budapest, 2001. dec.

= I. KAPITÁNY János

= II. VÖRÖS Lajos, szül. Debrecen, 1909. † Budapest, 1990.

8b. Kisfaludi PIKÉTHY Etelka, ker. Arad, 1849. okt. 11. † Budapest, 1928. dec. 11.

= Illye, Bihar vm. 1872. szept. 4. CSÁSZÁR Károly, szül. Pest, 1842. jan. 20. †

Budapest, 1891. ápr. 30. (KAISER Mátyás és POLÁK Erzsébet fia.)

Fiai: 9a.–9c.

9a. CSÁSZÁR Elemér, szül. Budapest, 1874. aug. 7. † Budakeszi, Pest vm. 1940. júl. 3.

Irodalomtörténész, egyetemi tanár, a Petőfi Társaság elnöke, az MTA rendes tagja.

= Budapest, 1902. jún. 30. HAJNIK Mária, szül. Budapest, 1878. jún. 19. † uo. 1939.

ápr. 20. (H. Imre jogtudós, történész, a MTA tagja és HEINRICH Mária leánya.)

9b. CSÁSZÁR Károly, szül. Budapest, 1879. márc. 22. † uo. 1945. jan. 1.

= Budapest, 1911. SZÚCS Gizella, szül. Budapest, 1892. okt. 10. † uo. 1971. febr. 24.

(Sz. Béla és SKUBLICS Marianna leánya.)

Fia: 10a.

10a. CSÁSZÁR Ákos, szül. Budapest, 1924. febr. 26. † uo. 2017. dec. 14. Matematikus,
egyetemi tanár, az MTA rendes tagja, Kossuth-díjas, a Császár-féle test felfedezője.

= CSELEY Klára

9c. CSÁSZÁR Ernő, szül. Budapest, 1881. jan. 17. † uo. 1952. jan. 15.

Irodalomtörténész.

= KOÓS Mária Anna, szül. Monor, Pest vm. 1881. aug. 31. † Budapest, 1957. nov. 19.

(K. Jakab és TRAIBER Viktória leánya.)

Leánya: 10a.

10a. CSÁSZÁR Edit, szül. Budapest, 1910. aug. 4. † uo. 1992. okt. 4.

= 1934. MÁLYUSZ Elemér, szül. Makó, Csanád vm. 1898. aug. 12. † Budapest, 1989.

aug. 25. Történész, az Evangélikus Országos Levéltár igazgatója, az MTA
Történettudományi Intézetének főmunkatársa. (M. György m. kir. honvéd huszárhadnagy,
törvényszéki bíró és alsó- és felsőruttkai és nedeczei RUTTKAY Anna fia.)

7c. Kisfaludi PIKÉTY Mihály, szül. Angyalkút, Temes vm. 1812. dec. 16. † Orczyfalva,
Temes vm. 1865. máj. 24. A bécsi nemes testőrség és a 32. gyalogezred hadnagya, 1848–49-es
hovédszázados.

5b. PIGETTI Franciska Xaveria Borbála, ker. Nagyszombat, 1736. dec. 5.

= RAJMANUS József, † Lédec, Nyitra vm. 1771. jan. 9. (R. Gáspár és ruttkai és
nedeczei RUTTKAY Borbála fia.)

3c. Pókateleki KONDÉ Ádám, szül. 1667. † Tökés, 1747. aug. 8. Szolgabíró,
Pozsony vármegye követe az 1707-es ónodi országgyűlésen.

= I. Nagyszombat, 1704. nov. 8. NAGY Julianna

- = II. Paksi SIPEKY Borbála, szül. Nagyszombat, 1692. nov. 15. † Pozsony, 1717. máj. 28. (P. Mihály és BAY Ilona leánya.)
Gyermekei az 1. nejétől: 4a.–4c.
A 2. nejétől: 4d.–4g.
- 4a. Pókateleki KONDÉ Katalin
= Pókateleki KONDÉ Imre, szül. 1702. † 1748. márc. 1.
- 4b. Pókateleki KONDÉ Ádám
- 4c. Pókateleki KONDÉ Klára Ilona, szül. Nagyszombat, 1713. aug. 6.
- 4d. Pókateleki KONDÉ József, ker. Szerdahely, 1716. máj. 21.
- 4e. Pókateleki KONDÉ László, ker. Szerdahely, 1716. † Tőkés, 1756. dec. 6. A gróf Pálffy huszárezred tisztje.
= Pókateleki KONDÉ Teréz (K. Mihály és derghi SOMOGYI Ilona leánya.)
Gyermekei: 5a.–5b.
- 5a. Pókateleki KONDÉ Ilona, szül. Tőkés, ker. Szerdahely, 1750. ápr. 23.
- 5b. Pókateleki KONDÉ Gáspár Márton, szül. Tőkés, ker. Szerdahely, 1751. okt. 30.
- 4f. Pókateleki KONDÉ Mihály Damián, ker. Nagyszombat, 1718. szept. 25.
= Kiszirai SIRCHICH Magdolna, ker. Beckó, 1725. szept. 4. (= II. Prileszi PRILESZKY József, szül. 1717. † 1761 után. Trencsén vármegyei főszolgabíró. (P. András és apáthikéri BOTTLIK Anna fia.) (S. Gáspár, Trencsén vm. alispánja és adamóczi AMBRÓ Mária leánya.)
- 4g. Pókateleki KONDÉ Ferenc
= I. BENEDEK Katalin
= II. 1768. máj. 6. KERTÉSZ Katalin
Gyermekei az 1. nejétől: 5a.–5c.
- 5a. Pókateleki KONDÉ Katalin, szül. Tőkés, ker. Szerdahely, 1755. nov. 25.
- 5b. Pókateleki KONDÉ István szül. Tőkés, ker. Szerdahely, 1760. dec. 25.
- 5c. Pókateleki KONDÉ Ferenc szül. Tőkés, ker. Szerdahely, 1763. szept. 25.
- 4h. Pókateleki KONDÉ János
= TÓTH Ilona
Gyermekei: 5a.–5c.
- 5a. Pókateleki KONDÉ László, szül. Tőkés, ker. Szerdahely, 1754. máj. 12.
- 5b. Pókateleki KONDÉ József, szül. Tőkés, ker. Szerdahely, 1763. dec. 4.
- 5c. Pókateleki KONDÉ Anna, szül. Tőkés, ker. Szerdahely, 1766. jan. 10.

3d. Pókateleki KONDÉ György, szül. 1670 körül, † 1747 előtt

1. ÁG

3e. Pókateleki KONDÉ Ferenc, szül. 1674. † Pókatelek, 1742. jan 14.

2. ÁG

1. ÁG

3d. Pókateleki KONDÉ György, szül. 1670 körül, † 1747 előtt. Cs. kir. kapitány.
= Liptóteplai DVORNIKOVICH Borbála, szül. 1693. † Pozsony, 1757. márc. 21.

(D. János és ordódi és alsólieszkői ORDÓDY Mária Magdolna leánya.)

Gyermekei: 4a.–4l.

4a. Pókateleki KONDÉ Anna Mária, ker. Veszele, Nyitra vm., 1712. jan. 10. †
Vágbori, Nyitra vm. 1712. nov. 19.

4b. Pókateleki KONDÉ Mária Magdolna, ker. Veszele, 1713. szept. 4. † Vágbori,
1714. jún. 26.

4c. Pókateleki KONDÉ János, ker. Veszele, 1715. ápr. 30.

4d. Pókateleki KONDÉ Rozália, szül. Veszele, 1716. ápr. 30. † Nagypaka, 1753.
szept. 22.

= Szerdahely, 1737. jan. 1. Benyói és urbanói BENYOVSZKY Pál, szül.

Nagyszombat, 1712. okt. 28. † Pozsony, 1762. dec. 21. (B. Pál és szulyói és káromi
SZULYOVSZKY-SIRMIENSIS Mária fia.)

Gyermekei: 5a.–5i.

5a. Benyói és urbanói BENYOVSZKY András Pál Simon, szül. Újfalu, 1737. okt. 25.

*5b. Benyói és urbanói BENYOVSZKY János, szül. Nagypaka, 1740. febr. 28. † Pozsony,
1822. szept. 1. Cs. kir. altábornagy.*

*5c. Benyói és urbanói BENYOVSZKY Mária Erzsébet Magdolna, ker. Nagypaka, 1741.
nov. 14.*

= Nagypaka, 1764. júl. 17. Nagyabonyi CSIBA Mihály

5d. Benyói és urbanói BENYOVSZKY Borbála, ker. 1742. † Rajka, 1828. dec. 24.

= Szopori SCULTÉTY Mihály, szül. 1738. † Rajka, 1799. ápr. 2.

5d. Benyói és urbanói BENYOVSZKY Júlia, ker. Nagypaka, 1744. febr. 1.

*= Nagypaka, 1765. aug. 15. Dvoveczi KONCSEK József, szül. Turócszentmihály, 1743.
márc. 22.*

5e. Benyói és urbanói BENYOVSZKY Mihály, ker. Nagypaka, 1745. aug. 23. † 1753 előtt.

5f. Benyói és urbanói BENYOVSZKY György, szül. Nagypaka, 1747. febr. 8. † Nagylég, 1817. júl. 5. Pozsony vm. alispánja.

= 1771. szept. 17. Benefai BACSAK Zsófia, szül. Nagypaka, 1752. ápr. 22. † Nagylég, 1821. márc. 9. (B. János helytartósági tanácsos és CSÉMY Teréz leánya.)

Gyermekei: 6a.–6b.

6a. Benyói és urbanói BENYOVSZKY Rozália Teréz, szül. Nagypaka, 1775. szept. 29. † 1838. ápr. 11.

= Benefai BACSAK István, szül. Nagypaka, 1761. ápr. 1. † Nagylég, 1813. máj. 25. (B. János helytartósági tanácsos és CSÉMY Teréz fia.)

Leánya: 7a.

7a. Benefai BACSAK Anna, szül. Alszász, 1800. márc. 30. † Pest, 1835. márc. 25.

= Nagylég, 1820. okt. 16. Benyói és urbanói BENYOVSZKY Péter, szül. Gyón, Pest vm., 1785. dec. 4. † Pest, 1855. jan. 16. Ügyvéd. (B. Sámuel és tóthdiósi DIÓSSY Anna fia.)

Leánya: 8a.

8a. Benyói és urbanói BENYOVSZKY Bianka Elvira, szül. Pest, 1834. máj. 24. † Ószény, Temes vm. 1918. júl. 9.

= Derzsénye, Hont vm. 1858. jan. 16. Felsőozoróczi és kohanóczi OTTLIK Géza, szül. Pest, 1830. máj. 31. † Jezovin, Temes vm. 1911. szept. 10. (O. Sándor és szentmártoni ÓNODY Teréz fia.)

Fia: 9a.

9a. Felsőozoróczi és kohanóczi OTTLIK Géza, szül. Buda, 1865. nov. 13. † Budapest, 1913. dec. 23. Cs. és kir. kamarás, m. kir. miniszteri tanácsos.

= I. Budapest, 1890. jan. 10. Almási BALOGH Ilona, szül. Arad, 1867. jún. 6. † Budapest, 1936. jún. 24. (Elv.)

= II. Budapest, 1909. máj. 6. Csonti SZABÓ Erzsébet, szül. Kecskemét, 1876. okt. 17. † Budapest, 1947. okt. 18.

Fia az 2. nejtől: 10a.

10a. Felsőozoróczi és kohanóczi OTTLIK Géza, szül. Budapest, 1912. máj. 9. † Budapest, 1990. okt. 12. Kossuth- és József Attila díjas író, műfordító, Jad Vasem Világ Igaza díjas.

6b. Benyói és urbanói BENYOVSZKY Péter, szül. Nagypaka, 1787. szept. 17. † 1872. ápr. 17.

= Nagylég, 1820. Benyói és urbanói BENYOVSZKY Anna szül. Pozsony, 1798. júl. 28. † 1872. nov. 5. (B. Mihály és szépfalvi SPECH Anna leánya.)

Fia: 7a.

7a. Benyói és urbanói BENYOVSZKY Lajos, szül. Nagylég, 1824. szept. 3. † uo. 1908. nov. 16.

= Vágbori, 1860. aug. 10. Ocskói és felsődubováni OCSKAY Erzsébet, szül. Vágbori, 1842. júl. 27. † Görcsöny, 1931. okt. 25. (O. Rudolf és szopori SCULTÉTY Mária leánya.)

Gyermekei: 8a.–8d.

- 8a. Benyói és urbanói BENYOVSZKY Mária, szül. Nagylég, 1865. jún. 8. † Máriavölgy, Pozsony vm. 1929. jún. 29.
= Pozsony, 1886. okt. 23. Herceg LIPPE-WEISSENFELD Eberhard, szül. Graz, 1854. okt. 22. † Máriavölgy, 1939. márc. 16. (L.-W. Kurt és ACTON Georgine fia.)
Fia: 9a.
- 9a. Herceg LIPPE-WEISSENFELD Hermann, szül. Bécs, 1889. jan. 14. † Pozsony, 1944. júl. 28.
- 8b. Benyói és urbanói BENYOVSZKY Erzsébet, szül. Nagylég, 1869. jan. 5. † Sorrento, 1931.
= Pozsony, 1893. aug. 30. Nyéki báró RAUCH Géza Viktor, szül. Luznica, 1852. ápr. 3. † 1923. júl. 17. (R. Levin, Horvát-Szlavonország és Dalmácia bánja és szomszédvári és medvegrádi gróf SERMAGE Antónia, cs. és kir. csillagkeresztes- és palotahölgy fia.)
- 8c. Benyói és urbanói gróf BENYOVSZKY Móric István Benő, szül. Nagylég, 1872. ápr. 8. † Budapest, 1936. febr. 4. Jogász dr., Baranya vm. főispánja, országgyűlési képviselő.
= Budapest, 1921. okt. 14. Németújvári gróf BATTYÁNY Lujza, szül. Zalacsány, 1897. júl. 6. † Budapest, 1981. dec. 21. (B. Pál császári és királyi kamarás, lovaskapitány, Zala vármegye főispánja és pallini INKEY Valéria leánya.)
Fiai: 9a.–9b.
- 9a. Benyói és urbanói gróf BENYOVSZKY Móric Rezső Marian Pál, szül. Budapest, 1924. jún. 9. † uo. 2002. dec. 30. Okleveles gépészmérnök.
= Budapest, 1950. máj. 5. LUKÁCSOVICH Veronika, szül. Budapest, 1930. máj. 8. † uo. 2017. dec. 16.
Gyermekei: 10a.–10b.
- 10a. Benyói és urbanói gróf BENYOVSZKY Éva Mária Veronika Paula Lujza Ladislava, szül. Budapest, 1951. máj. 17. Kartográfus.
= Budapest, 1980. febr. 16. SZŰCS Ágoston, szül. Budapest, 1949. máj. 10.
Fiai: 11a.–11c.
- 11a. BENYOVSZKY-SZŰCS Ágoston, szül. Budapest 1982. jan. 2.
- 11b. BENYOVSZKY-SZŰCS Zsombor, szül. Budapest 1983. júl. 22.
- 11c. BENYOVSZKY-SZŰCS Domonkos, szül. Budapest 1986. dec. 27.
- 10b. Benyói és urbanói gróf BENYOVSZKY Móric Ágoston Gábor Lajos Pál Mária, szül. Budapest 1955. jan. 31. † 2016. júl. 25. Okleveles gépészmérnök.
= Budapest, 1982. máj. 7. SZOJKA Mária, szül. Hajdúnánás, 1960. máj. 16.
Gyermekei: 11a.–11b.
- 11a. Benyói és urbanói gróf BENYOVSZKY Mária, szül. Budapest 1983. jan. 10.
= Budapest, 2011. máj. 14. DUDÁS Máté

11b. Benyói és urbanói gróf BENYOVSZKY Móric, szül. Budapest 1985. aug. 5.

9b. Benyói és urbanói gróf BENYOVSZKY Pál, szül. Budapest 1926. febr. 8. † Doylestown, Pennsylvania állam, Amerikai Egyesült Államok, 2021. ápr. 16.
= New York, 1957. jan. 6. Jobabázi DÓRY Katalin, szül. Budapest, 1934. nov. 26. (D. Lajos és ZAPPNEK Katalin leánya.)

8d. Benyói és urbanói gróf BENYOVSZKY Rudolf, szül. Nagylég, 1874. szept. 29. † uo. 1955. dec. 25. Dr. jogász, hegedűművész, zeneszerző, festőművész, a somorjai Csallóközi Múzeum megalapítója és mecénása.

5g. Benyói és urbanói BENYOVSZKY József, szül. Nagypaka, 1752. ápr. 2.

5b. Benyói és urbanói BENYOVSZKY Albert, szül. Nagypaka, 1752. ápr. 2.

5i. Benyói és urbanói BENYOVSZKY Mihály, szül. Nagypaka, 1753. szept. 20. † 1830. aug. 6.
= Pozsony, 1793. júl. 20. Szépfalvi SPECH Anna, szül. 1773. † Bécs, 1807. okt. 5.
Leánya: 6a.

6a. Benyói és urbanói BENYOVSZKY Anna, szül. Pozsony, 1798. júl. 28. † 1872. nov. 5.
= Nagylég, 1820. Benyói és urbanói BENYOVSZKY Péter, szül. Nagypaka, 1787. szept. 17. † 1872. ápr. 17. (B. György és benefái BACSÁK Zsófia fia.)

4e. Pókateleki KONDE Anna Terézia, szül. Újfalu, 1718. nov. 8. † Torda, 1777. aug. 12.
= I. DEÁKY István, szül. 1692. † 1756. máj. 31. Cs. kir. kamarai titkár
= II. Tordai SZÚCS Ferenc

4f. Pókateleki KONDE János József András, szül. Újfalu, ker. Szerdahely, 1720. dec. 3. † Mocs, 1773. máj. 3. Pozsony vármegyei szolgabíró, a Helytartótanács titkára és számvevője Pozsonyban.
= UJLAKY Franciska szül. 1730 körül. (= II. 1773. HEGYI Ferenc Lajos, szül. Komárom, 1749. márc. 31., H. Sándor és UJLAKY Julianna fia.) (U. István és nedeczi NEDECZKY Katalin leánya.)
Gyermekei: 5a.–5j.

5a. Pókateleki KONDE Péter Pál, szül. Újfalu, ker. Szerdahely, 1749. júl. 27. Cs. kir. kapitány.

5b. Pókateleki KONDE Anna Mária Eleonóra, szül. Pókatelek, ker. Szerdahely, 1751. júl. 10.

5c. Pókateleki KONDE Magdolna Katalin, ker. Pozsony, 1753. márc. 17. † uo. 1833.

5d. Pókateleki KONDE József László, szül. Pozsony, 1754. júl. 11.

5e. Pókateleki KONDÉ Mátyás Pál, szül. Pozsony, 1756. jan. 8.

5f. Pókateleki KONDÉ József Benedek László, szül. Pozsony, 1760. febr. 26. Ker. uo. 1760. febr. 27. (Keresztszülők: németújvári gróf BATTYÁNY József, Erdély püspöke, későbbi esztergomi érsek, hercegprímás és galánthai, 1773-tól gróf BALOGH Lászlóné pribéri JANKOVICH Julianna.) † Karva, Esztergom vm., 1831. márc. 5. Tem. uo. 1831. márc. 8. Pozsony, Komárom és Hont vm. táblabírája, az Esztergomi Érsekség jószágkormányzója, királyi udvarnok, mecénás, író.

= Csejte, Nyitra vm. 1783. szept. 30. Dubravai DUBRAVAY Erzsébet, szül. Csejte, 1761. nov. 2. † 1798. jún. 29. (D. Sándor és csejthei RATKOVSKY Anna Mária leánya.)

Gyermekei: 6a.–6k.

6a. Pókateleki KONDÉ József, szül. Mocs, 1784. szept.

6b. Pókateleki KONDÉ Miksa, szül. Mocs, 1785. aug. 29.

6c. Pókateleki KONDÉ Anna Borbála, szül. Mocs, 1786. nov. 9.

6d. Pókateleki KONDÉ Jozefa Maximiliána, szül. Szőgyén, 1788. okt. 12.

6e. Pókateleki KONDÉ Erzsébet, szül. Szőgyén, 1789. aug. 30.

6f. Pókateleki KONDÉ Mátyás Miksa György, szül. Bény, 1791. febr. 19. † 1793.

6g. Pókateleki KONDÉ Jozefa Franciska, szül. Esztergom, 1792. febr. 27. † Karva, 1855. szept. 2.

= Derghei és karcsai SOMOGYI Gáspár, szül. Karva, 1780. nov. 21. (S. Gáspár és galánthai BALOGH Klára fia.)

Gyermekei: 7a.–7e.

7a. *Derghei és karcsai SOMOGYI Franciska Jozefa Klára, ker. Esztergom, 1810. nov. 30. † Karva, 1866. aug. 20.*

= *Esztergom, 1829. szept. 24. KRUPLANICZ Simon, szül. Csermend, Nyitra vm. 1800. ápr. 9. † Esztergom, 1867. aug. 28. Hercegprímási uradalmi igazgató, Esztergom vm. táblabírája és országgyűlési követe. (K. Károly és rudnai és divékújfalusi RUDNAY Borbála fia.)*

Gyermekei: 8a.–8d.

8a. *KRUPLANICZ Kálmán, szül. Esztergom, 1830. szept. 13. † uo. 1900. dec. 17. Ügyvéd, 1848/49-es honvédhadnagy, cs. kir. főhadnagy, Máriássy János ezredes parancsörtisztje, Esztergom vm. tiszteletbeli esküdtje, aljegyzője, főjegyzője, alispánja, Esztergom vm. főispánja (1894–1900), királyi tanácsos, az Esztergom vármegyei Honvédegyelet tagja, az Esztergom–vidéki Régészeti és Történelmi Társulat elnöke.*

= *Pest, 1862. nov. 20. Berethei MARTON Hermina, ker. Veszprém, 1839. okt. 14. (M. Zsigmond és KIRÁLY Ludovika leánya.)*

Leánya: 9a.–9c.

9a. KRUPLANICZ Ludovika Antónia Paula, szül. Esztergom, 1865. jún. 2. † Budapest, 1945. ápr. 21.

= Nagymókei DESEÖ Leó, szül. 1856. † Budapest, 1902. okt. 23.

9b. KRUPLANICZ Szeréna Antónia Ilona, szül. Esztergom, 1867. júl. 23.

= HULÉNYI Győző Lajos, szül. Esztergom, 1863. jan. 28. † 1909. Jogász dr., Esztergom vm. főügyésze, országgyűlési képviselő. (H. Ferenc karmester és TRENKER Alma fia.)

9c. KRUPLANICZ Aranka Gizella Hermina, ker. Esztergom, 1870. nov. 20. † Budapest, 1954. júl. 28.

= ETTER Dezső Ferenc, † Budapest, 1911. dec. 20. Jogász dr., bíró. (E. Nándor és hívvári MESZÉNA Etelka fia.)

8b. KRUPLANICZ Sándor, ker. Esztergom, 1838. dec. 21.

= Bajcs, 1868. jan. 4. Csejthei BORÓCZY Mária, szül. Bajcs, 1840. aug. 25. (B. Ferenc érsekségi uradalmi igazgató és czezei MÁTÉFFY Renáta leánya.)

Leánya: 9a.

9a. Csejthei BORÓCZY-KRUPLANICZ Flóra, szül. Esztergom, 1873. aug. 1. † Felsővásárd, Nyitra vm. 1901. aug. 29.

= 1892. Szlavoniczai SÁNDOR Jenő, ker. Ardanóc, Nyitra vm. 1857. ápr. 9. † 1926. (= II. Gellénfalva, Nyitra vm. 1906. aug. 21. LOJKÓ Margit, szül. Torna, Torna vm. 1871. nov. 17. † Szarvaskend, Vas vm. 1946.) (S. Vince Nyitra vármegyei fősolgabíró, törvényszéki bíró és csejthei BORÓCZY Mária fia.)

8c. KRUPLANICZ Ödön Károly, ker. Esztergom, 1840. máj. 13. † uo. 1868. jún. 8.

= KAMOCsAY Mária

8d. KRUPLANICZ Endre Károly Imre, ker. Esztergom, 1845. nov. 5. † Mikófalva, Nyitra vm. 1904. szept. 6.

7b. Derghei és karcsai SOMOGYI Jozsefa, ker. Esztergom, 1812. ápr. 24. † uo. 1867. ápr. 21.

= Löwenkampfi BURDINA Alajos, szül. Brussnovitz, Morvaország, 1802. † (hősi halált halt) Buda, 1849. máj. 21. Cs. kir. százados, 1848/49-es honvédeőrnagy, a III. zászlóalj parancsnoka.

Leánya: 8a.

8a. Löwenkampfi BURDINA Ilona

= Senkoviczi PALKOVICS Károly András, szül. Buda, 1816. febr. 4. † Esztergom, 1897. febr. 17. Esztergom vm. aljegyzője, főjegyzője és főorvosa, Esztergom vm. 1848/49-es kormánybiztos, alispánja, Esztergom város polgármestere (1877–1881) és díszpolgára, az Esterházy hercegi uradalmak zárgondnoka, Deák-párti belügyminiszter-jelölt, országgyűlési képviselő. (= I. Derghei és karcsai SOMOGYI Mária Albertina, ker. Esztergom, 1817. ápr. 4., S. Gáspár és pókateleki KONDE Jozsefa leánya.) (P. Károly esztergomi városi főorvos és KEYL Teréz fia.)

Fia: 9a.

- 9a. Senkoviczi PALKOVICS László Jenő, szül. Esztergom, 1877. febr. 8. † uo. 1933. márc. 19. Esztergom vm. alispánja.
= 1906. Alsó- és felsőmátyásfalvi MATTYASOVSKY Margit Róza, szül. Esztergom, 1882. dec. 24. † Budapest, 1954. jan. 1. (M. Kálmán és HYROSS Hermina leánya.)
- 7c. Derghei és karcsai SOMOGYI Lajos, ker. Esztergom, 1813. nov. 23.
- 7d. Derghei és karcsai SOMOGYI Flórián György, ker. Esztergom, 1816. márc. 28.
- 7e. Derghei és karcsai SOMOGYI Mária Albertina, ker. Esztergom, 1817. ápr. 4.
= Senkoviczi PALKOVICS Károly András, szül. Buda, 1816. febr. 4. † Esztergom, 1897. febr. 17. (= II. Löwenkampfi BURDINA Ilona, B. Alajos és derghei és karcsai SOMOGYI Jozefa leánya.) (P. Károly és KEYL Teréz fia.)
Gyermekei: 8a.–8d.
- 8a. Senkoviczi PALKOVICS Gizella Sarolta Mária Ilona Guidobaldine, ker. Esztergom, 1844. ápr. 2. † Pozsony, 1911. jan. 28.
= Karva, 1862. nov. 22. Szentmiklósi és óvári PONGRÁCZ Sándor Antal Adolf Dániel, szül. Andrásfalu, Liptó vm. 1835. júl. 22. † Komárom, 1889. jan. 25. Ügyvéd, Esztergom vm. főügyésze. (P. Kázmér és szentmiklósi és óvári PONGRÁCZ Mária fia.)
- 8b. Senkoviczi PALKOVICS László Hyppolit Gáspár Vince Flórián, ker. Mocs, 1845. szept. 17.
- 8c. Senkoviczi PALKOVICS Ágnes Sarolta Johanna Gizella, ker. Mocs, 1848. okt. 12.
- 8d. Senkoviczi PALKOVICS Klára Galathea Franciska Mária Sarolta Ilona, szül. Karva, 1854. nov. 17. † Veszprém, 1877. máj. 25.
= Felsőszőlősi SZÖLLÖSY Kálmán, szül. 1843. szept. 12. † 1900. máj. 11. (Sz. József és GAMPERL Anna fia.)
- 6h. Pókateleki KONDE Flórián Elek Rupert, ker. Esztergom, 1793. márc. 27. † Pozsony, 1872. márc. 5. Tem. uo. Szent András temető, 1872. márc. 7. Pozsony vm. táblabírája, főszolgabírája és főbírája.
= I. Pozsony, 1818. jan. 4. Szentgyörgyi JABLÁNCZY Renáta Anna Johanna Franciska Paula, ker. Nagyszombat, 1790. márc. 1. † Pozsony, 1831. okt. 27. Tem. Pozsony, 1831. okt. 29. (J. Károly és KARG Anna leánya.)
= II. Pozsony, 1832. aug. 17. Szentgyörgyi JABLÁNCZY Borbála Klára Renáta Eleonóra, ker. Pozsony, 1805. okt. 22. † uo. 1881. márc. 13. Tem. uo. Szent András temető, 1881. márc. 15. (J. Károly és CSERGHEÖ Klára leánya.)
Gyermekei az 1. nejtől: 7a.
A 2. nejtől: 7b.–7c.
- 7a. Pókateleki KONDE Antal, szül. 1823. † Esztergom, 1853. nov. 29.
- 7b. Pókateleki KONDE Paula Renáta Jozefa, ker. Pozsony, 1833. jún. 29. † 1909 után.

= GOKESCH Mór, szül. 1832. † Waidhofen an der Ybbs, 1880. márc. 28. Tem. uo. 1880. márc. 30. Cs. és kir. hadbíró főhadnagy (G. János és KÁRÁSZ Sarolta fia.)
Gyermekei: 8a.–8e.

8a. GOKESCH Flóra Jozefa Mária, ker. Pozsony, 1864. máj. 30. † uo. 1879. márc. 27. Tem. uo. 1879. márc. 29.

8b. GOKESCH Manó Mária Flórián, ker. Pozsony, 1866. nov. 28. † (bombatalálat) 1945. márc. 4. Tem. Szentkirály–Zarkabáza, Ferenc bajor királyi herceg sárvári uradalmának főintézője

= 1899. RIGELE Elfrida, szül. Pozsony, 1875. szept. 1. Ker. uo. 1875. szept. 2. † Szentkirály–Zarkabáza, Vas vm., 1939. febr. 13. Tem. Szombathely, 1939. febr. 15. (R. Ágost és JURENÁK Antónia leánya.)

Gyermekei: 9a.–9b.

9a. GOKESCH Elfrida

= PAPP Ferenc, szül. 1890. † Budapest, 1937. szept. 29. (P. Lajos és PÁLINKÁS Terézia fia.)

Gyermekei: 10a.–10b.

10a. PAPP Judit

10b. PAPP Miklós, szül. 1930. † (bombatalálat) 1945. márc. 4. Tem. Szentkirály–Zarkabáza

9b. GOKESCH Ernő, szül. Pozsony, 1900. márc. 2.

= KÁSZONYI Jolán

8c. GOKESCH Blanka Terézia Mária, ker. Pozsony, 1867. júl. 18.

= SCHRIMPF Zsigmond, szül. Szentgyörgy, Pozsony vm. Miniszteri osztálytanácsos.

Gyermekei: 9a–9b.

9a. SCHRIMPF Frigyes Mária Tivadar, szül. Budapest, 1900. aug. 17.

= Budapest, 1925. okt. 10. ODOR Felicitas Anna Mária Gizella Éva (O. Imre és VOIT Gizella leánya.)

Fia: 10a.

10a. SCHRIMPF Frigyes

= N. N.

Gyermekei: 11a.–11b.

11a. SCHRIMPF Frigyes

11b. SCHRIMPF Ágnes

9b. SCHRIMPF Hildegard Mária Klotild Viola, szül. Budapest, 1902. máj. 28.

= Budapest, 1925. júl. 23. LAUTURNER Aladár, szül. Tárnok, Fejér vm. 1900. szept.

30. (L. Ignác és ÉRDY Gizella fia.)

Fiai: 10a.–10b.

10a. LAUTURNER Dénes

= SZIVOS Julianna

Fia: 11a.

11a. LAUTURNER Imre, szül. 1958.

10b. LAUTURNER Imre

8d. GOKESCH Valéria Mária, ker. Pozsony, 1868. okt. 19. † Budapest, 1933. jan. 1.

8e. GOKESCH Viola Anna Karolina Mária, ker. Pozsony, 1870. jan. 27.

= RIEDL Kálmán, szül. 1863. † Pécel, Pest vm., 1909. dec. 24. Tartalékos
huszárbadnagy, az Országos Magyar Gazdasági Egyesület titkára. (R. Károly és
WRATITSCH Mária fia.)

Leányai: 9a–9b.

9a. RIEDL Klára, szül. Alberti, 1899. máj. 15. † Budapest, 1969. aug. 18. Tem. uo.
1969. aug. 27.

= 1951. MATTYASOVSKY János

9b. RIEDL (kb. 1950-től RÉDEI) Margit, szül. Alberti, 1901. szept. 6. † Budapest,
1970. júl. 24. Tem. Pécel. Mozdulatművész, tánc- és győgypedagógus.

7c. Pókateleki KONDÉ József Benedek Károly Renátusz Filoménusz Lajos Sándor,
ker. Pozsony, 1843. febr. 27.

6i. Pókateleki KONDÉ Anna Margit, szül. Esztergom, 1794. júl. 13.

6j. Pókateleki KONDÉ Miksa Károly, szül. Esztergom, 1796. szept. 19.

6k. Pókateleki KONDÉ János Kristóf, szül. Esztergom, 1797. júl. 22. † uo. 1797. júl.
29.

5g. Pókateleki KONDÉ Gáspár Adalbert Ferenc, ker. Pozsony, 1764. ápr. 24.

5h. Pókateleki KONDÉ Anna, szül. Mocs, 1766. jan. 24.

5i. Pókateleki KONDÉ Katalin, szül. Mocs, 1767. aug. 16.

5j. Pókateleki KONDÉ Katalin Borbála, ker. Mocs, 1770. nov. 29.

= GAJDOSSIK István

Leánya: 6a.

6a. GAJDOSSIK Mária, szül. Karva, 1813. aug. 2.

4g. Pókateleki KONDÉ György, szül. 1723. aug. 13.

4h. Pókateleki KONDÉ Klára, szül. Újfalú, ker. Szerdahely, 1725. nov. 3.

4i. Pókateleki KONDÉ Borbála, szül. 1726. † Pókatelek, 1758. júl. 16.

= SZABÓ Gáspár, a veszprémi püspökség provisorosa.

4j. Pókateleki KONDÉ Anna, szül. Pókatelek, ker. Szerdahely, 1733. márc. 15.

4k. Pókateleki KONDÉ Eleonóra

= BOROS N. † 1758 előtt.

4l. Pókateleki KONDÉ Julianna, szül. 1728. † Sárosfa, 1794. júl. 14.

= Pozsony, 1753. febr. 25. Sárosfai BITTÓ Jób, szül. Sárosfa, 1728. nov. 29. (B. István és BAKÓ Zsuzsanna fia.)

Gyermekei: 5a.–5l.

5a. Sárosfai BITTÓ Lajos, szül. Sárosfa, 1754. jún. 19. † Egyházgelle, 1841. márc. 31.

= Egyházgelle, 1800. jún. 5. DIER Katalin, szül. Csehország, 1779. (D. János és N. Borbála leánya.)

5b. Sárosfai BITTÓ Péter, szül. Sárosfa, 1755. jún. 29.

5c. Sárosfai BITTÓ Vendel, szül. Sárosfa, 1757. jún. 10. † uo. 1757. júl. 31.

5d. Sárosfai BITTÓ Jónás, szül. Sárosfa, 1758. dec. 12.

5e. Sárosfai BITTÓ Anna, szül. Sárosfa, 1760. febr. 6.

5f. Sárosfai BITTÓ Anna, szül. Sárosfa, 1761. márc. 20.

5g. Sárosfai BITTÓ Dániel, szül. Sárosfa, 1762. júl. 1.

= Szentmárton, Arad vm. 1792. jún. 20. KRAK Teréz, szül. 1766.

5h. Sárosfai BITTÓ Johanna, szül. Nagylég, 1764. ápr. 15.

5i. Sárosfai BITTÓ Paula, szül. Nagylég, 1767. márc. 4.

5j. Sárosfai BITTÓ Tádé, szül. Sárosfa, 1768. okt. 29.

5k. Sárosfai BITTÓ Mária, szül. Sárosfa, 1771. szept. 21.

5l. Sárosfai BITTÓ György, † 1804 után.

2. ÁG

3e. Pókateleki KONDÉ Ferenc, szül. 1674. † Pókatelek, 1742. jan 14.

= Derghi SOMOGYI Magdolna, szül. 1694. ápr. 17. (S. Ferenc kuruc ezredes és gyermekényi PYBER Anna leánya.)

Fia: 4a.

4a. Pókateleki KONDÉ Ignác Ferenc, szül. Újfalu, 1717. aug. 8. † uo. 1758. aug. 30. Pozsony vármegye alispánja (1757).

= Nagybossányi és nagyugróczy BOSSÁNYI Julianna, † 1769. (B. Gábor, Nyitra vármegye követe, főjegyzője és szlavniczai SÁNDOR Katalin leánya.)

Gyermekei: 5a.–5k.

5a. Pókateleki KONDÉ László, ker. Szerdahely, 1740. márc. 30. † Amadékarcsa, 1805. máj. 8.

1. mellékág

5b. Pókateleki KONDÉ Franciska Zsófia Anna, szül. Újfalu, 1741. márc. 1. † Győrasszonyfa, 1792. dec. 4.

= Tejfalusi SYDÓ István, szül. 1725. † Győrasszonyfa, 1807. ápr. 16. (S. Imre és FARKAS Katalin fia.)

Gyermekei: 6a.–6d.

6a. *Tejfalusi SYDÓ József, szül. Győrasszonyfa, 1764. † Pest, 1836. szept. 23.*

= *Marcaltó, Veszprém vm. 1796. okt. 30. Farádi VÖRÖS Mária Erzsébet, szül. Pápa, 1780. jan. 10. † Győrasszonyfa, 1836. (V. László és KOLLER Julianna leánya.)*

6b. *Tejfalusi SYDÓ Teréz, szül. Győrasszonyfa, 1766. máj. 5. † Győr, 1819. szept. 20.*

= *Táp, 1794. júl. 1. Hőgyészai és simonyi HÖGYÉSZY Sándor, szül. Pápa, 1747. dec. 27. † 1825. máj. 18. (H. András és RADICS Anna fia.)*

6c. *Tejfalusi SYDÓ Borbála, szül. 1768. † Győrasszonyfa, 1841. szept. 27.*

6d. *Tejfalusi SYDÓ Franciska, szül. 1772.*

= *1812. jan. 18. PRUSZKAY István, ügyvéd.*

5c. KONDÉ József ker. Újfalu, 1742. febr. 21. † 1793 után.

2. mellékág

5d. KONDÉ István ker. Újfalu, 1743. márc. 14. † Újfalu, 1811. júl. 20.

3. mellékág

5e. Pókateleki KONDÉ Magdolna Katalin, szül. Pókatelek, ker. Szerdahely, 1745. ápr. 13.

= Szerdahely, 1780. júl. 23. Sárosfai BITTÓ József, szül. Sárosfa, 1744. szept. 27. † Pozsony, 1828. aug. 23. (B. Ignác hadnagy és DOBÓCZKY Krisztina fia.)

Gyermekei: 6a.–6d.

6a. Sárosfai BITTÓ Borbála, szül. Pozsony, 1783. júl. 1.

6b. Sárosfai BITTÓ Kristóf, szül. Sárosfa, 1785. okt. 9. † Esztergom, 1813. márc. 26.
= SISKOROVICS Szádev

6c. Sárosfai BITTÓ László, szül. Sárosfa, 1790. jún. 5. † Győrasszonyfa, 1844. okt. 6.
= I. Gölle, Somogy vm. 1819. máj. 17. MOLNÁR Erzsébet, szül. Gölle, 1800.
= II. 1830. SOMOGYI Katalin, szül. Veszprém, 1798. † Győr, 1867.

6d. Sárosfai BITTÓ Jozefa, † Pozsony, 1853. ápr. 16. Apáca

5f. Pókateleki KONDÉ Anna Terézia, szül. Újfalu, ker. Szerdahely, 1746. júl. 15.

5g. Pókateleki KONDÉ Károly János, ker. Szerdahely, 1748. jún. 11.

5i. Pókateleki KONDÉ Klára, szül. 1749. júl. 1.
= FEHÉR Ferenc

5k. Pókateleki KONDÉ Johanna, szül. 1750. † Podola, Nyitra vm. 1831. okt. 1. Tem.
uo. 1831. okt. 2.

= Ocskói és felsődubováni OCSKAY Ferenc, szül. Csejte, 1737. ápr. 4. (O. Imre és
MOKOSS Julianna fia.)

Gyermekei: 6a.–6d.

6a. Ocskói és felsődubováni OCSKAY Róza Franciska Julianna, szül. Ocskó, 1768. máj.
28.

6b. Ocskói és felsődubováni OCSKAY Imre Mátyás, szül. 1770. febr. 13.

6c. Ocskói és felsődubováni OCSKAY Lajos, szül. 1773. febr. 24. † Nyitra, 1852. jún. 17.
= 1800. Galánthai és nebojszai BALOGH Julianna, szül. 1783. † Nyitra, 1853. aug. 28.
Tem uo. 1853. aug. 29. (B. Lajos, Komárom vm. alispánja és csúzi és szentmihályi CSÜZY
Apollónia leánya.)

Gyermekei: 7a.–7c.

7a. Ocskói és felsődubováni OCSKAY Antal

= Baráthi HUSZÁR Klára, szül. 1808. † 1842. jan. 26. Tem. Podola, 1842. jan. 28. (H.
József és derghi és karcsai SOMOGYI Mária Erzsébet leánya.)

7b. Ocskói és felsődubováni OCSKAY Mária

= VÁLY Mihály

7c. Ocskói és felsődubováni OCSKAY Johanna Nepomucena, szül. 1829. † Barsendréd,
1900. márc. 10.

= Nyitra, 1849. nov. 21. Galánthai és nebojszai BALOGH Kornél, szül. Emöke, Nyitra
vm. 1822. febr. 4. † Nyitra, 1859. márc. 20. (B. Vince és horváthi és disznósi HORVÁTHY
Zsófia fia.)

Fia: 8a.

8a. Galánthai és nebojszai BALOGH János Nepomuk, szül. Nyitra, 1851. nov. 26. † Budapest, 1923. máj. 29.

= Barsendréd, 1887. ápr. 11. Motesiczi és kesseleökeői MOTESICZKY Ilona, szül. Málás, Bars vm. 1863. ápr. 8. (M. Móric és kesseleökői báró MAJTHÉNYI Klotild leánya.)

7d. Ocskói és felsődubováni OCSKAY József, † 1874.

6d. Ocskói és felsődubováni OCSKAY Mihály

5j. Pókateleki KONDÉ Teréz, szül. Szerdahely, 1751. aug. 13.

= Kistrákói és bisztricskai LEHOCZKY Pál, szül. 1737. † Esztergom, 1787. febr. 4. (L. Pál és nedeczei NEDECZKY Magdolna fia.)

Gyermekei: 6a.–6d.

6a. Kistrákói és bisztricskai LEHOCZKY Johanna, ker. Mocs, 1768. okt. 27.

6b. Kistrákói és bisztricskai LEHOCZKY Terézia, ker. Mocs, 1768. okt. 27.

6c. Kistrákói és bisztricskai LEHOCZKY Karolina, ker. Mocs, 1774. jan. 13.

6d. Kistrákói és bisztricskai LEHOCZKY Terézia, ker. Mocs, 1775. júl. 1.

5k. Pókateleki KONDÉ Éva Magdolna, ker. Szerdahely, 1753. szept. 16.

(Keresztszülők: Loósi és hédervári gróf VICZAY Mihály és gróf VICZAY Mihályné trakostyáni gróf DRASKOVICH Terézia.)

1. mellékág

5a. Pókateleki KONDÉ László Gábor György, szül. Pókatelek, ker. Szerdahely, 1740. márc. 30. (Keresztszülők: várkonyi báró AMADE László és báró AMADE Lászlóné WELTZL Mária Paulina.) † Amadékarcsa, 1805. máj. 8.

= I. Benyói és urbanói BENYOVSZKY Julianna (B. Sámuel és beketfalvi MÓRO CZ Teréz leánya.)

= II. Bojári VIGYÁZÓ Jusztna, szül. Pápa, 1749. jún. 16. † Pozsony, 1784. máj. 19. (V. Mihály és SAJNOVICS Borbála leánya.)

= III. SIMONSICS Rozália

Gyermekei az 1. nejtől: 6a.

A 2. nejtől: 6b.–6m.

A 3. nejtől: 6n.

6a. Pókateleki KONDÉ Imre, ker. Nagybony, 1765. júl. 22.

6b. Pókateleki KONDÉ Anna, ker. Pápa, 1768. márc. 6.

= MOLNÁR Márton

6c. Pókateleki KONDÉ József, ker. Pápa, 1768. márc. 6.

6d. Pókateleki KONDÉ Borbála Rozália Erzsébet, szül. Nagyudvarnok, ker. Szerdahely, 1769. dec. 5.

= Kisszalóki és dobai SZALÓKY Dismász János Nepomuk József, ker. Ciffer, 1768. nov. 12. (Sz. János cs. és kir. hadnagy, az esztergomi érsekség főmérnöke és ARNÓTH Borbála fia.)

Gyermekei: 7a.–7b.

7a. *Kisszalóki és dobai SZALÓKY Juszтина Anna Borbála Magdolna, ker. Zavar, 1799. máj. 11.*

7b. *Kisszalóki és dobai SZALÓKY Antal Lipót, ker. Zavar, 1803. nov. 2.*

= *Zavar, 1828. jan. 13. BOÓCZ Teréz, szül. Spáca, 1808.*

6e. Pókateleki KONDÉ Marianna, szül. Nagyudvarnok, ker. Szerdahely, 1770. szept. 30.

6f. Pókateleki KONDÉ Mária Terézia, ker. Stomfa, Pozsony vm. 1772. okt. 14.

6g. Pókateleki KONDÉ Klára Julianna, szül. Újfalú, ker. Szerdahely, 1773. nov. 30.
= Pozsony, 1795. márc. 25. Galánthai SZEDMÁKY Dániel, szül. Kosút, Pozsony vm. 1773. † Újfalú, 1839. febr. 21.

Gyermekei: 7a.–7e.

7a. *Galánthai SZEDMÁKY Anna Vincentia, ker. Kosút, 1797. jan. 22.*

7b. *Galánthai SZEDMÁKY Rozália, ker. Kosút, 1798. okt. 5.*

7c. *Galánthai SZEDMÁKY Antal Vendel, ker. Kosút, 1800. szept. 15.*

7d. *Galánthai SZEDMÁKY Ferenc, ker. Kosút, 1805. okt. 3.*

7e. *Galánthai SZEDMÁKY Flórián, ker. Szerdahely, 1809. dec. 24.*

6h. Pókateleki KONDÉ Lipót Pál Lajos, ker. Szerdahely, 1775. jan. 25. † Pozsony, 1826. okt. 3. Pozsony vármegyei szolgabíró.

= Pozsony, 1826. jún. 21. MECZNER Teréz, szül. Pozsony, 1776.

6i. Pókateleki KONDÉ Juszтина Julianna, szül. Újfalú, ker. Szerdahely, 1776. febr. 13.

6j. Pókateleki KONDÉ Apollónia Julianna, szül. Újfalú, ker. Szerdahely, 1777. febr. 17.

6k. Pókateleki KONDÉ Antónia Margit, szül. Újfalú, ker. Szerdahely, 1780. jún. 10.

= Pápa, 1805. febr. 26. PÁPAY Sámuel, szül. 1769. † Pápa, 1827. máj. 30.

6l. Pókateleki KONDÉ Cecília Katalin Emília, szül. Újfalú, ker. Szerdahely, 1781. okt. 18.

= Szerdahely, 1804. aug. 9. KONDÉ Frigyes, ker. Szerdahely, 1756. jan. 13.

6m. Pókateleki KONDÉ Teréz
= PÁPAY János

6n. Pókateleki KONDÉ Katalin Mária Terézia, szül. Amadekarcsa, ker. Egyházkarcsa, 1797. nov. 25. † Dunaszerdahely, 1879. márc. 3.
= Szerdahely, 1818. szept. 22. MELKNER Lipót
Gyermekei: 7a.–7i.

7a. MELKNER Lipót Mihály, ker. Szerdahely, 1821. szept. 24.

7b. MELKNER János Lipót, ker. Szerdahely, 1823. máj. 31.

7c. MELKNER Ferenc Miklós, ker. Szerdahely, 1826. dec. 3.

7d. MELKNER Julianna, ker. Szerdahely, 1828. jún. 12.

7e. MELKNER Terézia Katalin, ker. Szerdahely, 1830. aug. 7.

7f. MELKNER Katalin, ker. Szerdahely, 1832. szept. 27.

7g. MELKNER Antal Károly, ker. Szerdahely, 1834. okt. 18.

7h. MELKNER Eleonóra Franciska, ker. Szerdahely, 1835. febr. 22.

7i. MELKNER Károly Vendel, ker. Szerdahely, 1838. júl. 20.

2. mellékág

5c. Pókateleki KONDÉ József Mihály Mátyás, szül. Újfalu, ker. Szerdahely 1742.
febr. 21. † 1793 után.

= Nick, Vas vm., 1775. okt. 25. Niczki NICZKY Anna, szül. Nick, 1755. márc. 19. (= II. Padányi BIRÓ Kazalanci József Flórián Teodor Vince, szül. Pókatelek, ker. Szerdahely, 1776. nov. 9., B. István és nemegyői PESTVÁRMEGYEI Anna fia.) (N. Gáspár és mesterházi NAGY Mária Erzsébet leánya.)

Gyermekei: 6a.–6l.

6a. Pókateleki KONDÉ Erzsébet, ker. Szerdahely, 1777. máj. 31.

6b. Pókateleki KONDÉ Franciska Jusztina, szül. Nagyudvarnok, ker. Szerdahely, 1778. jún. 15.

6c. Pókateleki KONDÉ Ignác László Pál, szül. Nagyudvarnok, ker. Szerdahely, 1779. jún. 29.

= STEMMER Rozália, szül. 1786. † Nagyudvarnok, 1864. febr. 28. Tem. uo. 1864. márc. 1.

Fia: 7a.

7a. Pókateleki KONDÉ József, szül. Nagyudvarnok, ker. Szerdahely 1809. márc. 8. † Nagyudvarnok, 1826. okt. 27.

6d. Pókateleki KONDÉ József Gáspár, ker. Szerdahely, 1781. febr. 21.

6e. Pókateleki KONDÉ Anna, szül. Nagyudvarnok, ker. Szerdahely, 1782. márc. 25. † Nyitra, 1812. márc. 13.

= Szerdahely, 1810. máj. 5. BELICZKY József

6f. Pókateleki KONDÉ Ferenc Lajos István, szül. Nagyudvarnok, ker. Szerdahely, 1783. júl. 28.

6g. Pókateleki KONDÉ Mihály, szül. Nagyudvarnok, ker. Szerdahely, 1785. aug. 29.

6h. Pókateleki KONDÉ Alajos Mihály, szül. Nagyudvarnok, ker. Szerdahely, 1787. jan. 11.

6i. Pókateleki KONDÉ Vendel, szül. Nagyudvarnok, ker. Szerdahely 1788. okt. 20.

6j. Pókateleki KONDÉ István, szül. Nagyudvarnok, ker. Szerdahely 1790. nov. 7.

= STEMMER Anna, szül. 1796. † Nagyudvarnok, 1866. okt. 16.

Gyermekei: 7a.–7k.

7a. Pókateleki KONDÉ Károly, szül. Nagyudvarnok, ker. Szerdahely 1812. okt. 8.

7b. Pókateleki KONDÉ Julianna, szül. Nagyudvarnok, ker. Szerdahely 1814. jan. 18.

7c. Pókateleki KONDÉ Amália, szül. Nagyudvarnok, ker. Szerdahely 1816. márc. 18.

7d. Pókateleki KONDÉ Mihály Antal, szül. Nagyudvarnok, ker. Szerdahely, 1817. szept. 21. † Dunaszerdahely, 1870. máj. 1. Tem. uo. 1870. máj. 3. Pozsony vármegye esküdtje és szolgabírája.

= Szerdahely, 1859. szept. 28. PEROVSZKY Mária, szül. Újfalu, 1811. † Sóksselőce, 1893. máj. 7. Tem. uo. 1893. máj. 9. (= I. ARANYOSSY József, szül. Újfalu, ker. Szerdahely, 1808. febr. 27., A. Pál és HUSZTI Teréz fia.; = II. PETÉNYI Vendel, szül. Nemesszeg, ker. Szerdahely, 1812. aug. 12. † Újfalu, 1855. szept. 15. Tem. uo. 1855. szept. 17., P. Ádám és EGRÍ Apollónia fia.)

7e. Pókateleki KONDÉ Jozefa Anna, szül. Nagyudvarnok, ker. Szerdahely, 1821. dec. 23. † Nagyudvarnok, 1883. okt. 8. Tem. uo. 1883. okt. 10.

= SZABÓ Károly, szül. Nagyudvarnok, 1825. aug. 1. † uo. 1899. júl. 1. 1848–49-es honvéd főhadnagy, a világosi fegyverletétel résztvevője, vármegyei esküdt, főszolgabíró, a Pozsony vármegyei honvédegylet tagja. (Sz. Péter és nagylégghi PETŐCZ Zsófia fia.)

7f. Pókateleki KONDÉ János, szül. Nagyudvarnok, ker. Szerdahely, 1824. dec. 27.

7g. Pókateleki KONDÉ Eleonóra, ker. Szerdahely, 1825. † Nagyudvarnok, 1827. nov. 11.

7h. Pókateleki KONDÉ Eleonóra, szül. Nagyudvarnok, ker. Szerdahely, 1828. febr. 17.

7i. Pókateleki KONDÉ Ferenc, szül. Nagyudvarnok, ker. Szerdahely, 1828. nov. 25. † Somorja, 1885. máj. 23. Tem. uo. 1885. máj. 25. Pozsony vármegyei esküdt, kir. bírósági végrehajtó.

= I. Szerdahely, 1855. nov. 22. Sikabonyi GÁLFFY Ida Erzsébet, szül. Sikabony, Pozsony vm., ker. Szerdahely, 1833. máj. 28. † Nagyudvarnok, 1866. ápr. 19. Tem. uo. 1866. ápr. 21. (G. József és nagyléghi PETŐCZ Teréz leánya.)

= II. Bacsfa-Szentantal, 1878. máj. 11. BENKOVITS Mária, szül. Újfalu, ker. uo. 1849. júl. 28. (B. György és GAZDAG Anna leánya.)

Gyermekei az 1. nejtől: 8a.–8e.

A 2. nejtől: 8f.–8p.

8a. Pókateleki KONDÉ Ignác István, szül. Nagyudvarnok, 1856. dec. 15. ker. Szerdahely 1856. dec. 16. † 1857.

8b. Pókateleki KONDÉ Lajos József, szül. Nagyudvarnok, 1858. márc. 14. ker. Szerdahely 1858. márc. 15. † 1883 után.

8c. Pókateleki KONDÉ István Dénes, szül. Nagyudvarnok, 1859. júl. 18. ker. Szerdahely 1859. júl. 18. † Nagyudvarnok, 1860. máj. 20. Tem. uo. 1860. máj. 22.

8d. Pókateleki KONDÉ Béla Géza Ferenc, szül. Nagyudvarnok, 1860. okt. 4., ker. Szerdahely 1860. okt. 5. † Felbár, 1883. nov. 4. Tem. uo. 1883. nov. 6.

8e. Pókateleki KONDÉ Ilona Aurélia Erzsébet, szül. Nagyudvarnok, 1861. nov. 10. ker. Szerdahely 1861. nov. 11. † 1889.

= Dunaszerdahely, 1880. nov. 22. Ollétejedi OLLÉ Pál, ker. Nógrádmegyer, Nógrád vm. 1850. jan. 4. † 1930. A hógyészi gróf Apponyi uradalom ispánja. (O. János és PETROVICS Veronika fia.)

Gyermekei: 9a.–9c.

9a. Ollétejedi OLLÉ Pál, szül. Hógyész, Tolna vm. 1882. júl. 12.

= LANGENBACH Mária

9b. Ollétejedi OLLÉ Margit, szül. Hógyész, 1885. febr. 13.

9c. Ollétejedi OLLÉ Ilona, szül. Hógyész, 1886. dec. 21.

8f. Pókateleki KONDÉ Mária Anna, szül. és ker. Pozsony, 1870. szept. 7.

8g. Pókateleki KONDÉ Ferenc, ker. Szerdahely 1872. Vasúti altiszt, mozdonyvezető.
= Dunaszerdahely, 1898. nov. 15. VARGA Erzsébet, szül. 1876. (V. Sándor és
LÁDY Teréz leánya.)

Leánya: 9a.

9a. Pókateleki KONDÉ Mária, szül. Pozsony, 1910. febr. 17.
= Dunaszerdahely, 1934. szept. 30. Nagyléghi PETŐCZ Lóránt, szül. Pozsony, 1903.
jan. 19. (P. Kálmán honvéd alezredes és csukárpakai és kismagyari NAGY Irén fia.)

8h. Pókateleki KONDÉ István Miklós, szül. Nagyudvarnok, 1873. nov. 1. ker.
Szerdahely, 1873. nov. 3. Zalogházi hivataloszolga.
= Budapest, 1905. június 12. TAKÁCS Ilona, szül. Bánokszentgyörgy, Zala vm.,
1874. júl. 2. † 1952. Vasalónó. (T. József és SZÉLESI Szidónia leánya.)

Fia: 9a.

9a. Pókateleki KONDÉ József István, szül. Budapest, 1906. júl. 1. † 1988.
A pókateleki KONDÉ család utolsó ismert tagja.
= HOCHBEIN N. (H. Antal és SCHNEIDER Magdolna leánya.)

8i. Pókateleki KONDÉ Julianna Mária, szül. Nagyudvarnok, 1875. febr. 7. ker. uo.
1875. febr. 8.

8j. Pókateleki KONDÉ Kálmán, szül. Nagyudvarnok, 1876. júl. 31. ker.
Dunaszerdahely, 1876. aug. 1.

8k. Pókateleki KONDÉ Gyula József, szül. Nagyudvarnok, ker. Dunaszerdahely,
1878. márc. 8l. ker. uo. 1878. márc. 11. † Budapest, 1951. nov. 8.
= SZEDER Erzsébet, szül. 1878. † Budapest, 1941. júl. 19. (Sz. Mihály és
VESZELOVSZKY Viktória leánya.)

Leánya: 9a.

9a. Pókateleki KONDÉ Matild, szül. Alsónyárasd, Pozsony vm. 1902. jan. 15.
Okleveles tanítónő.
= Budapest, 1923. máj. 26. TÖRÖK Bálint József dr. szül. Budapest, 1900. ápr. 13.
Külügyminisztériumi számtiszt. (T. József és FINTHA Vilma fia.)

Leányai: 10a.–10c.

10a. TÖRÖK Éva

= ORBÁN József

10b. TÖRÖK Piroska

10c. TÖRÖK Emőke

= ROHNER Ernst

8m. Pókateleki KONDÉ Erzsébet Katalin Mária, szül. Somorja, 1879. nov. 20. ker.
Somorja, 1879. nov. 27.

8n. Pókateleki KONDÉ Mária, szül. Somorja, 1881. okt. 4. ker. uo. 1881. okt. 9. † Budapest, 1960. júl. 18.

8o. Pókateleki KONDÉ Pál, szül. Somorja, 1882. dec. 12. ker. uo. 1882. dec. 24. † Somorja, 1894. szeptember. 13. Tem. uo. 1894. szept. 15.

8p. Pókateleki KONDÉ Mihály, szül. Somorja, 1884. júl. 28. ker. uo. 1884. aug. 3.

7j. Pókateleki KONDÉ Teréz, szül. 1829. † Ollétejed, 1869. júl. 25. Tem. uo. 1869. júl. 27.

= Szerdahely, 1848. jún. 12. Ollétejedi OLLÉ Ignác, szül. Ollétejed, ker. Szerdahely, 1806. okt. 22. Pozsony vármegyei főszolgabíró. (= I. NÉMETH Teréz, szül. 1813. † 1846. dec. 31.) (O. Ferenc és ollétejedi OLLÉ Erzsébet fia.)

Gyermekei: 8a.–8c.

8a. Ollétejedi OLLÉ Elek Lipót, ker. Szerdahely, 1851. nov. 15. † Budapest, 1924. jan. 21.

= I. Vác, 1880. szept. 26. POLLÁG Katalin, szül. Szepesőfalu, Szepes vm. 1848. † 1890. dec. 7. (P. András és PROX Anna leánya.)

= II. Budapest, 1892. nov. 5. Apaji SZÁSZY Mária Sarolta Jozefa, szül. Pest, 1869. dec. 19. † Budapest, 1930. máj. 30. (Sz. László kúriai bíró és klobusiczi és zétényi KLOBUSICZKY Karolina leánya.)

8b. Ollétejedi OLLÉ Mária Rozália, ker. Szerdahely, 1853. szept. 2. † Bős, 1891. aug. 20.

= PALOTAY Ignác, ker. Ekel, Komárom vm. 1842. dec. 23. † Csopak, Veszprém vm. 1925. szept. 9. (PESKA Ignác és MILLER Anna fia.)

8c. Ollétejedi OLLÉ Jolán Paulina Gizella, ker. Szerdahely, 1859. jún. 21. † Budapest, 1930. nov. 19.

= Nagyborosnyói BARTHA Gyula, szül. 1856. † Budapest, 1903. ápr. 30. M. kir. erdőtanácsos. (B. János és SZENTKIRÁLYI Teréz fia.)

7k. Pókateleki KONDÉ Szilveszter János Evangélista Sándor, ker. Szerdahely, 1830. dec. 31.

6k. Pókateleki KONDÉ Miklós, szül. Nagyudvarnok, ker. Szerdahely 1790. nov. 7.

6l. Pókateleki KONDÉ Mária, szül. 1791.

3. mellékág

5d. Pókateleki KONDÉ István Zsigmond, szül. Újfalu, ker. Szerdahely, 1743. márc. 14. † Újfalu, 1811. júl. 20. Pozsony vármegye táblabírája, császári és királyi tanácsos (1809).

= Padányi BIRÓ Margit Mária Ilona Paulina, ker. Verbó, Nyitra vm., 1760. jan. 24. (Keresztszülők: padányi BIRÓ Márton veszprémi püspök és özvegy báró RÉVAY Boldizsárné SCHLOSSBERG Teréz.) † 1812. febr. 6. (B. István és nemegyői PESTVÁRMEGYEI Anna leánya.)

Gyermekei: 6a.–6i.

6a. Pókateleki KONDÉ Franciska Anna Mária Julianna Margit, szül. Újfalu, ker. Szerdahely, 1780. jún. 10.

= Komárom, 1802. jan. 4. Felsőgelléri HAJNAL Gáspár, szül. 1772. † Nádasd, Pozsony vm. 1831. márc. 17. Táblabíró. (H. Gábor és HETZEL N. fia.)

Gyermekei: 7a.–7d.

7a. Felsőgelléri HAJNAL Henriette Walburga Marianna Franciska Johanna, szül. Újfalu, ker. Szerdahely, 1807. febr. 23.

= I. Baka, 1832. máj. 5. MÉSZÁROS Sándor

= II. Baka, 1834. jún. 26. SEBŐK Imre

7b. Felsőgelléri HAJNAL József János, szül. Komárom, 1810. márc. 9.

7c. Felsőgelléri HAJNAL Mihály Ferenc, szül. Komárom, 1810. márc. 9.

7d. Felsőgelléri HAJNAL Augusztá Izabella Ágnes Franciska, szül. Komárom, 1813. jan. 20.

= Baka, 1831. jún. 18. SZABÓ János szül. 1809.

6b. Pókateleki KONDÉ Zsuzsanna Anna Mária, szül. Újfalu, ker. Szerdahely, 1781. aug. 5. † Újfalu, 1781. aug. 9.

6c. Pókateleki KONDÉ Krisztina Johanna Margit, szül. Pókatelek, ker. Szerdahely, 1783. jan. 10.

= Szerdahely, 1812. ápr. 22. Sárosfai BITTÓ József János, ker. Somorja, 1787. aug. 15. (= I. Gomba, Pozsony vm., 1806. jún. 29. Kismagyari KEMPELEN Mária Terézia, szül. Pozsony, 1768. máj. 18., K. Farkas kamarai tanácsos, feltaláló és GOBELIUS Anna leánya.) (B. Konstantin és guthori NASZVADY Erzsébet fia.)

Gyermekei: 7a.–7d.

7a. Sárosfai BITTÓ Erzsébet, szül. Gomba, 1813. szept. 25. † Komárom, 1899. márc. 24.

= I. Nagylég, 1832. okt. 9. Nagylégbi PETŐCZ Antal, szül. Fél, 1792. márc. 29. † 1836. (P. József és vajkai MOLNÁR Jusztina fia, Petőcz György pozsonyi vértanú bátyja.)

= II. Ekecs, Komárom vm. 1839. márc. 14. Szilasi és laki PÁZMÁNY Zsigmond, szül. Szilas, Komárom vm. 1806. febr. 3. † Komárom, 1865. febr. 17. A Szentmártoni Főapátság ügyésze, Komárom vm. alispánja. (P. János táblabíró és enyedi JANKÓ Erzsébet fia.)

Gyermekei az 1. férjétől: 8a.

A 2. férjétől: 8b

8a. Nagyléghi PETŐCZ Kálmán, szül. Nagylég, 1834. okt. 13.

= Gyulai GAÁL Mária † 1927.

Fia: 9a.

9a. Nagyléghi PETŐCZ Elemér, szül. 1870. † Budapest, 1907. ápr. 6. Tem. Előpatony, 1907. ápr. 8. M. kir. honvéd főhadnagy.

8b. Szilasi és laki PÁZMÁNY Béla, szül. Komárom, 1839. nov. 16. † Zsigárd, Pozsony vm. 1887. dec. 2. Hercegprímási intéző.

= Lidértegyedi KOVÁTS Róza

Fia: 9a.

9a. Szilasi és laki PÁZMÁNY Zoltán Zsigmond János, szül. Szentgyörgymező, Esztergom vm. 1869. † Szilas, 1948. máj. 21. Fiumei aljegyző, jogakadémiai tanár, családtörténész.

= PÁPAY Ilona, szül. Bogojeva, Bács-Bodrog vm. 1877. † 1952.

Leánya: 10a.

10a. Szilasi és laki PÁZMÁNY Carmen Aglája Lívia Mária Immaculata Raineria Dolores, szül. Kecskemét, 1896. nov. 2. † 1947.

7b. Sárosfai BITTÓ Vince Emánuel Jónás, szül. Gomba, 1815. márc. 26.

7c. Sárosfai BITTÓ Manó, szül. Úszor, Pozsony vm. 1816. † 1893. dec. 15. Gazdatiszt

= Szenc, 1844. ápr. 28. SCHLEICHER Anna

Leánya: 8a.

8a. Sárosfai BITTÓ Mária, szül. 1845. máj. 18. † 1893 előtt.

= Nagyiványi FEKETE Antal

7d. Sárosfai BITTÓ Ede, szül. 1819. † Úszor, 1879. máj. 23.

6d. Pókateleki KONDÉ Ernő, szül. 1785. † Újfalu, 1818. július 15.

= Kisapponyi BARTAKOVICS Johanna Nepomucena, szül. 1794. † Újfalu, 1814. aug. 25. (B. József és kelecsényi KELECSÉNYI Zsófia leánya.)

6e. Pókateleki KONDÉ István Márton Sámuel József, szül. Pókatelek, ker. Szerdahely 1785. nov. 20. † Újfalu, 1833. dec. 30. A „Magyarország Történetei Rövid Esmérete” című kézirat szerzője.

6f. Pókateleki KONDÉ Vince, szül. Újfalu, ker. Szerdahely 1787. aug. 6.

6g. Pókateleki KONDÉ Margit Anna Antónia, ker. Szerdahely, 1788. nov. 15. † Pozsony, 1870. márc. 23. Tem. uo. Szent András temető, 1870. márc. 25.
= Szerdahely, 1812. ápr. 16. Dergbi SOMOGYI József, ker. Alistál, Pozsony vm., 1786. márc. 3. (S. Antal és KOCZKÁS Katalin fia.)

Gyermekei: 7a.–7g.

7a. Dergbi SOMOGYI Vilhelmina Franciska Katalin Mária Margit Jozefa, szül. Siposkarcsa, ker. Egyházkarcsa, 1813. márc. 16.

7b. Dergbi SOMOGYI György Rudolf, ker. Egyházkacsa, 1814. ápr. 21. † Milánó, 1887 után. Órnagy.

= BERTONI Teréz.

Gyermekei: 8a.–8e.

8a. Dergbi SOMOGYI József

8b. Dergbi SOMOGYI Mária Johanna Teodóra, szül. Tejfalu, 1855. júl. 24. ker. uo. 1855. júl. 25.

= GUARDENTI Epidio

8c. Dergbi SOMOGYI Luca Julianna Franciska, szül. Nagyszombat, 1867. jan. 9. ker. uo. 1867. jan. 15.

= DE SESARI Guglielmo

8d. Dergbi SOMOGYI Anna Mária, szül. Nagyszombat, 1868. máj. 9. ker. uo. 1868. máj. 14.

8e. Dergbi SOMOGYI Antal Tádé, szül. Nagyszombat, 1871. júl. 5. ker. uo. 1871. júl. 11.

7c. Dergbi SOMOGYI Flórián, ker. Egyházkarcsa, 1815. ápr. 29.

7d. Dergbi SOMOGYI Ottilia, szül. 1815.

= Ipolyszécsényke, 1853. nov. 21. KAUNITZ Károly Teodor, szül. 1827. † 1870 előtt.

7e. Dergbi SOMOGYI Krisztina Margit Johanna, ker. Egyházkarcsa, 1817. jún. 15.

7f. Dergbi SOMOGYI Mária Borbála, ker. Egyházkacsa, 1818. szept. 12. † Pozsony, 1894. jún. 1. Tem. uo., Szent András temető, 1894. jún. 3.

= Somorja, 1844. febr. 14. DOLL (Névváltoztatás, 1870. jan. 19.: DOLNAY) Bálint, szül. Pozsony, 1818. febr. 15. † Siposkarcsa, Pozsony vm. 1879. máj. 17. Tem.

Dunaszerdahely, 1879. máj. 19. Cs. kir. főhadnagy, a II. számú Sándor gyalogezred állomásának parancsnoka Nyitrán, 1848/49-es honvéd százados, az Országos Nemzetőri Haditanács elnökének segédtszije. (D. József cs. kir. százados és lieszkői LIESZKOVSZKY Eszter fia.)

Gyermekei: 8a.–8g.

8a. DOLL Ilona, szül. Komárom, 1845. ápr. 15.

= I. Kisjókai TAKÁCS Gyula, szül. Szuba, Pozsony vm. 1826. febr. 3. † Szentgyörgy, Pozsony vm. 1898. nov. 27. Ügyvéd, 1848–49-es honvéd főhadnagy, Görgey Artúr tábornok parancsértisztje, Pozsony vm. aljegyzője, a Pozsony Vármegyei Honvédegylet tagja. (T. Lajos és ásványi BALASSA Anna fia.)

= II. Csukárpakai és kismagyari NAGY László

Gyermekei az 1. férjétől: 9a.–9c

A 2. férjétől: 9d.

9a. Kisjókai TAKÁCS Lajos Gyula Kornél, szül. Tejfalu, 1863. jún. 16. ker. Somorja, 1863. jún. 17. † Kaposvár, 1898. jún. 11.

= Kaposvár, 1896. jan. 4. Szigethi SZIGETHY-GYULA Irén Júlia, szül. Kaposvár, 1876. jún. 20. ker. Kaposmérő, Somogy vm. † Kaposvár, 1962. nov. 12. Tem. uo. 1962. nov. 14. (Sz.-Gy. János dr., kórházi főorvos és BÉLAVÁRY Emília leánya.)

9b. Kisjókai TAKÁCS Gyula Alajos, szül. Tejfalu, 1865. jan. 23. ker. Somorja, 1865. jan. 24. † Budapest, 1938. máj. 28.

= POKORNY Franciska Cecília, szül. Bazin, 1861. febr. 25. ker. uo. 1861. febr. 27. † Budapest, 1938. dec. 27. (P. János és MAKSZLIÁNYI Franciska leánya.)

Gyermekei: 10a.–10b.

10a. Kisjókai TAKÁCS Adél, szül. Tata, 1888. dec. 29. † Bátorkeszi, 1902. szept. 27.

10b. Nagykürthi és kisjókai TAKÁCH Gyula, szül. Bátorkeszi, Esztergom vm. 1891. szept. 3. † Budapest, 1958. nov. 11. Vitéz, földművelésügyi miniszteri tanácsos.

= 1925. szept. 21. Ákosfalkvi SZILÁGYI Margit, szül. Zenta, 1904. júl. 21. † Budapest, 1979. okt. 29. (Sz. Lajos és szemerjai BONTHÓ Anna leánya.)

Gyermekei: 11a.–11b.

11a. Nagykürthi és kisjókai TAKÁCH Gyula, szül. Budapest, 1928. nov. 15. † uo. 1983. szept. 18.

= TÓTH Mária

Leánya: 12a.

12a. Nagykürthi és kisjókai TAKÁCH Mária, szül. Budapest, 1953. szept. 3.

= GYULAY István

11b. Nagykürthi és kisjókai TAKÁCH Ágnes, szül. Budapest, 1938. aug. 11.

= Budapest, 1956. dec. 15. HÁVOR István, szül. 1934. febr. 19.

Leánya: 12a.

12a. HÁVOR Csilla, szül. Budapest, 1961. jan. 4.

= Budapest, 1982. febr. 23. SZILVÁSSY László, szül. Budapest, 1954. febr. 23.

Gyermekei: 13a.–13d.

13a. SZILVÁSSY Katalin, szül. München, 1984. ápr. 30.

13b. SZILVÁSSY Gergely, szül. Budapest, 1985. dec. 30.

13c. SZILVÁSSY Melinda, szül. Budapest, 1989. ápr. 19.

13d. SZILVÁSSY Levente László, szül. München, 2002. szept. 19.

9c. Kisjókai TAKÁCS Erzsébet, szül. Tejfalu, 1866. febr. 29.

= 1885. febr. 28. RAUSCHER Károly, szül. Tardoskedd, 1854. máj. 2. † Budapest, 1910. jan. 20.

9d. Csukárpakai és kismagyari NAGY Irén Ottilia, szül. és ker. Dunaszerdahely, 1872. jún. 30.

8b. DOLL Mária, szül. Komárom, 1845. ápr. 15. † Somorja, 1917. dec. 14.

= Somorja, 1862. aug. 27. Pókateleki KONDÉ Gyula, ker. Szerdahely, 1826. máj. 30. † Dunaszerdahely, 1875. jún. 19.

8c. DOLNAY József, szül. 1846. Magyar királyi adóhivatali pénztárnok, a Csallóköz-Szerdahelyi Takarékpénztár pénztárnoka.

= 1873. okt. 18. Csejthei RATKOVSKY Vilma Johanna Ida, szül. Mocs, 1853. júl. 10. ker. uo. 1853. júl. 12. (R. Alajos és SYLLABA Rozália leánya.)

8d. DOLL Rózsa Ottilia Teréz, szül. Somorja, 1850. ápr. 21.

8e. DOLNAY Ignác Valér István, ker. Somorja, Pozsony vm., 1851. dec. 16. Cs. és kir. buszárszászados.

= Kányai KÁNIA Karola, szül. 1873. (K. József és virtsológiai RUPPRECHT Karolina leánya, kányai KÁNIA, 1926-ig KÁNIA Kálmán m. kir. külügyminiszter húga.)

Gyermekei: 9a.–9b.

9a. DOLNAY Márta Amália Karola, szül. Sopron, 1892. szept. 8.

= Pozsony, 1913. HERTELENDY Ferenc Ambrus Károly, szül. Vízkelet, 1864. szept. 19. Ker. Hidaskürt, 1864. okt. 1. † Szombathely, 1924. okt. 22. (H. Ferenc és CZIEGLER Ida fia.)

Fia: 10a.

10a. HERTELENDY László, szül. Pozsony, 1914. júl. 4.

9b. DOLNAY Zoltán Ignác, szül. Somorja-Gancsháza pusztá, 1894. jún. 19. ker. Somorja, 1894. aug. 4. † 1935.

= Somorja, 1929. okt. 7. LUNACSEK Ottilia, szül. 1904. † Vác, 1990. szept. 7. (= II. SZALAY István)

Gyermekei: 10a.–10b.

10a. DOLNAY Mónika

10b. DOLNAY Zoltán

= KMETT Irén

Fiai: 11a.–11b.

11a. DOLNAY Ákos, szül. 1966. † Vác, 1974. máj. 8.

11b. DOLNAY Norbert

= N. N.

Fiai: 12a.–12c.

12a. DOLNAY Ádám

12b. DOLNAY Máté

12c. DOLNAY Gergely

8f. DOLNAY Ödön Imre Ferenc, szül. Tejfalu, Pozsony vm., 1853. nov. 5. ker. uo. 1853. nov. 6. † Szombathely, 1942. nov. 8. Tem. uo., 1942. nov. 10. Nagyszombat város rendőrkapitánya.

= Szenc, 1886. okt. 22. DÖMÉNY Paula, szül. Szenc, 1860. jún. 11. † 1917. (D. Márton és HUBER Magdolna leánya.)

Gyermekei: 9a.–9d.

9a. DOLNAY Aranka Mária Magdolna, szül. Somorja, 1887. aug. 5. ker. uo. 1887. aug. 7.

9b. DOLNAY Lajos, szül. Somorja, 1888. aug. 14., ker. uo., 1888. aug. 19. † Budapest, 1970. febr. 6. Tem. Farkasréti temető, 1970. febr. 14. Magyar királyi fővámigazgató.

= Nagymagyar, Pozsony vm., 1923. jún. 5. Csukárpakai és kismagyari NAGY Sarolta Mária, szül. Kisbáb, Nyitra vm., 1887. ápr. 22. † Budapest, 1965. jan. 26. (= I. Újfalvi OLÁH István, szül. 1879. † Kolta, 1915. dec. 31. A komáromi kir. törvényszék bírása. O. Ede és GRULICH Gizella fia.) (N. Vince és pókateleki KONDÉ Julianna leánya.)

Fia: 10a.

10a. DOLNAY Tamás Ödön Vince Mária, szül. Budapest, 1924. jún. 21. † uo. 2019. szept. 12.

= I. OSVÁTH Katalin (= II. RABB Sándor)

= II. VÁRTOK Jolán, szül. Budapest, 1933. dec. 19. † uo. 2019. jún. 18. (V. Zoltán és DONÁTH Gizella leánya.)

Gyermekei az 1. nejétől: 11a.

A 2. nejétől: 11b.

11a. DOLNAY Rita, szül. Budapest, 1951. febr. 25. † uo. 2002. ápr. 12.

= SZÁRAZ Ernő

Gyermekei: 12a.

12a. DOLNAY Brigitta, szül. Budapest, 1974. dec. 11.

12b. DOLNAY Tamás, szül. Budapest, 1976. júl. 25.

= VARGA Zsuzsanna, szül. 1975. máj. 24.

Leánya: 13a.

13a. DOLNAY Lili, szül. Budapest, 2006. nov. 12.

11a. DOLNAY Ottó Tamás, szül. Budapest, 1959. jún. 11. Okleveles könyvelő, vízilabdaedző.

= I. LÁGLER Ágnes, szül. Sopron, 1964. ápr. 27.

= II. SÁRDI Ágnes, szül. Budapest, 1969. jún. 27.

Gyermekei az 1. nejtől: 12a. – 12b.

12a. DOLNAY Andrea Magdaléna, szül. Budapest, 1989. febr. 15.

= DANKÓ Zoltán, szül. Szolnok, 1984. febr. 28.

Gyermekei: 13a.–13b.

13a. DANKÓ Bence Milán, szül. New York, 2016. jan. 5.

13b. DANKÓ Dorottya Réka, szül. New York, 2018. ápr. 12.

12b. DOLNAY Botond Zoltán, szül. Budapest, 1996. nov. 5.

9c. DOLNAY Mária Paula, szül. Somorja, 1891. ápr. 25. ker. uo. 1891. ápr. 26. † 1970 után.

= REINDL Elek, szül. 1883. † Szombathely, 1950. szept. 5. Magyar kir. járásbíró. (R. István és TÍMÁR Klementina fia.)

Gyermekei: 10a.

10a. REINDL Edit, szül. 1915. jún. 17. † 2009. dec. 6.

= TÓTH László, szül. 1905. júl. 20. † 1996. szept. 26.

Leánya: 11a.

11a. TÓTH Emőke, szül. 1941. júl. 25. † 2019. aug. 14.

= BUKTA Szabolcs, szül. 1939. febr. 12.

9d. DOLNAY Borbála, szül. 1904.

= Nagymagyar, 1927. MOLNÁR Rezső, szül. Somorja, 1890. nov. 4. † Kiskőrös, 1956. márc. 24. (M. Rezső és MOSSÓCZY Karolina fia.)

8g. DOLNAY Erzsébet Johanna Nepomucena Anna, szül. Tejfalu, 1856. jún. 12. ker. uo. 1856. jún. 15. † 1924.

= Csukárpakai és kismagyari NAGY Miklós, szül. 1847. † Pozsony, 1916. okt. Pozsony vm. főpénztárosa, a vármegyei törvényhatósági bizottság tagja. (N. János és SZAJTEL Borbála fia.)

Gyermekei: 9a.–9b.

9a. NAGY Irén Mária Magdolna, szül. Dunaszerdabely, 1875. aug. 8. † 1943.

= Nagyléghi PETŐCZ Kálmán, szül. Nagyabony, 1858. máj. 18. † Amadékarcsa, 1918.

dec. 22. Tem. uo. 1918. dec. 24. M. kir. honvéd alezredes. (P. István és SZIBENLISZT Ida fia.)

Fiai: 10a.–10h.

10a. Nagyléghi PETŐCZ Ákos, szül. 1895. ápr. 13. Dr., orvos.

10b. Nagyléghi PETŐCZ Miklós, szül. 1896. júl. 16. M. kir. honvéd tüzér főhadnagy.

10c. Nagyléghi PETŐCZ Kálmán, szül. 1898. jan. 21. A Déli Vasúttársaság esztergályosa.

10d. Nagyléghi PETŐCZ Béla Aladár, szül. 1899. júl. 14. M. kir. honvéd hadnagy.
= Budapest, 1925. dec. 23. VÁRALLYAY Paula, szül. Budapest, 1898. nov. 6. (V. Károly és PICHLER Róza leánya.)

10e. Nagyléghi PETŐCZ Endre Alajos, szül. 1901. ápr. 19.
= Budapest, 1927. dec. 3. Németszőgyéni JÓSA Margit Mária, szül. Budapest, 1902. nov. 6. † Budapest, 1964. jún. 29. (J. Jenő és VÁLYÁN Olga leánya.)

10f. Nagyléghi PETŐCZ Lóránt, szül. 1903. jan. 19.
= Dunaszerdahely, 1934. szept. 30. Pókateleki KONDÉ Mária, szül. Pozsony, 1910. febr. 17. (K. Ferenc és VÁRGA Erzsébet leánya.)

10g. Nagyléghi PETŐCZ Irén

10h. Nagyléghi PETŐCZ Erzsébet

9b. NAGY Etelka, szül. 1886.

= Egyházkarcsa, 1904. aug. 9. VARGHA János, szül. 1873.

Fia: 10a.

10a. VARGHA Miklós

= OSZWALD Róza

7g. Dergbi SOMOGYI Tamás Mátyás, ker. Egyházkarcsa, 1820. júl. 13.

6h. Pókateleki KONDÉ Mária Cecília, ker. Szerdahely, 1791. nov. 23. † Pozsony, 1872. aug. 6. Tem. uo. Szent András temető, 1872. aug. 8.

= Csütörtök, Pozsony vm. 1817. szept. 24. Felsőbüki BÜKY Ferenc, ker. Pozsony, 1777. aug. 6. (B. József és FORSTER Mária Magdolna fia.)

Gyermekei: 7a.–7d.

7a. Felsőbüki BÜKY Pál László, ker. Pozsony, 1818. jún. 29.

7b. Felsőbüki BÜKY Ludovika Magdolna Antónia, ker. Nagyabony, 1820. szept. 24.
= Komárom, 1855. szept. 19. HEGEDŰS János Nepomuk, szül. 1836. † Nagyjac, Nyitra vm. 1862. jún. 13. Tem. Bajna, Nyitra vm. 1862. jún. 17. Nyitra vm. tiszteletbeli aljegyzője. (H. Zsigmond és szlavniczai SÁNDOR Anna fia.)

Gyermekei: 8a.–8c.

8a. HEGEDŰS Ilona Anna

8b. HEGEDŰS Béla Zsigmond Vince, ker. Bajna, 1857. aug. 4.

8c. HEGEDŰS Zsigmond Aladár Arthur, ker. Bajna, 1858. szept. 7.

7c. Felsőbüki BÜKY György Adalbert, ker. Nagyabony, 1823. máj. 20. (Keresztszülők: Beleházi BARTAL György és BARTAL Györgyné benefai BACSÁK Jozsefa.) + Pozsony, 1887. okt. 21. Ügyvéd.

= SCHUH Anna

Gyermekei: 8a.–8b.

8a. Felsőbüki BÜKY György, szül. 1851. † 1938. jan. 13. Pénzügyi igazgatósági titkár, m. kir. miniszteri tanácsos.

= Szentannai DOBÁK Izabella, szül. 1853. † Csillaghegy, Pest vm. 1942. ápr. 17. (D. János főmérnök és POPPEL Erzsébet leánya.)

Gyermekei: 9a.–9f.

9a. Felsőbüki BÜKY Manó

9b. Felsőbüki BÜKY Izabella

9c. Felsőbüki BÜKY Aurél Ákos, szül. Komárom, 1878. júl. 27. † 1961. nov. 20. Okleveles gépészmérnök, az ógyallai Meteorológiai és Földmágnességi Intézet vezetője.

= LUMPE Mária, szül. 1879. † Budapest, 1968. aug. 3.

Gyermekei: 10a.–10b.

10a. Felsőbüki BÜKY Ákos György Miklós, szül. Ógyalla, 1905. szept. 16. † uo. 1906. jan. 28.

10b. Felsőbüki BÜKY Irén

9d. Felsőbüki BÜKY Ilona, szül. 1884. † Budapest, 1951. jún. 7.

= BARKÁSZ Lajos, szül. Hódmezővásárhely, 1884. aug. 25. † Budapest, 1960. márc. 9. Festőművész, az Országos Magyar Képzőművészeti Társulat titkára, a Magyar Képzőművészeti Egyesület és az Egyesült Keresztény Nemzeti Liga elnöke.

9e. Felsőbüki BÜKY György Géza, szül. Szekszárd, 1888. okt. 8.

= Bikfalvi BENE Sára

Fia: 10a.

10a. Felsőbüki BÜKY György

9f. Felsőbüki BÜKY Zoltán Vilmos, szül. 1890.

= I. Budapest, 1921. jan. 9. STARK Marianne, szül. Budapest, 1892. jún. 22. † Budapest, 1960. okt. 24. (S. Antal és LAUFFER Malvin leánya.)

= II. VARGA Anna

9g. Felsőbüki BÜKY Ferenc Vilmos, szül. Trencsén, 1894. máj. 20.

8b. Felsőbüki BÜKY Hermina † 1888 után.

7d. Felsőbüki BÜKY László

6i. Pókateleki KONDÉ Miklós Jácint Mihály István, szül. Újfalu, ker. Szerdahely, 1793. aug. 16. † Újfalu, 1849. júl. 7. Tem. uo. 1849. júl. 9. Pozsony vármegye táblabírája.
= Vajka, 1818. febr. 1. Bedeghi NYÁRY Julianna Antónia Franciska, szül. Fél, Pozsony vm., 1794. † Dunaszerdahely, 1874. szept. 30. Tem. uo. 1874. okt. 2. (Ny. Antal és vajkai MOLNÁR Teréz leánya.)

Gyermekei: 7a.–7e.

7a. Pókateleki KONDÉ Kristóf Rudolf, szül. Pókatelek, ker. Szerdahely, 1820. febr. 13. † Pozsony, 1891. aug. 4. tem. uo. Szent András temető, 1891. aug. 6. Tiszti alügyész, ügyvéd, a Csallóköz-Szerdahelyi Takarékpénztár igazgatósági tagja.

7b. Pókateleki KONDÉ Péter Pál, szül. Pókatelek, ker. Szerdahely, 1821. jún. 28. † 1874 előtt. Ügyvéd, Modor város levéltárosa, aljegyzője és tanácsosa, Pozsony vármegye tiszteletbeli aljegyzője.

= Bazin, 1844. jún. Sikabonyi MÁTIS Julianna Mária, ker. Szomolány, 1823. szept. 15. † Pozsony, 1892. jan. 19. (M. Adalbert, bazini uradalmi tisztartó és KÁKONYI Katalin leánya.)

Fiai: 8a.–8b.

8a. Pókateleki KONDÉ László Alajos Imre Keresztelő János Péter Pál, ker. Bazin, 1844. jún. 23.

8b. Pókateleki KONDÉ László Alajos Béla, ker. Bazin, 1845. szept.

7c. Pókateleki KONDÉ Gyula Konstantin Lajos, szül. Pókatelek, ker. Szerdahely, 1826. máj. 30. † Dunaszerdahely, 1875. jún. 17. Tem. uo. 1875. jún. 19. Pozsony vármegyei szolgabíró, dunaszerdahelyi m. kir. járásbíró, a Csallóköz-Szerdahelyi Kaszinó titkára.

= DOLL Mária, szül. Komárom, 1845. ápr. 15. † Somorja, 1917. dec. 14. (D. Bálint és derghi és karcsai SOMOGYI Mária leánya.)

Gyermekei: 8a.–8i.

8a. Pókateleki KONDÉ Erzsébet Julianna Aranka, szül. Somorja, 1863. júl. 5., ker. uo., 1863. júl. 6. † Győr, 1907. dec. 18., tem. uo., 1907. dec. 20.

= Hodos, 1881. dec. 7. Fülekvári FÜLEKY Endre, szül. Pér, Szilágy vm., 1850. † Győr, 1911. nov. 23. Tem. uo. 1911. nov. 25. M. kir. járásbíró. (F. Antal és KLUCSOVSZKY Lujza fia.)

Gyermekei: 9a.–9h.

9a. Fülekvári FÜLEKY László, ker. Hodos, 1882. ápr. 6. † Dunaszerdahely, 1882. júl. 27. Tem. Hodos, 1882. júl. 28.

9b. Fülekvári FÜLEKY György Gyula, szül. Hodos, 1883. máj. 17. ker. uo. 1883. máj. 20. † uo. 1883. júl. 20.

9c. Fülekvári FÜLEKY Jolán Margit, szül. 1884. aug. 27. ker. Dunaszerdahely, 1884. szept. 7.
= Győr, 1915. aug. 22. SZILÁGYI Dezső, szül. Jankovác, Bács-Bodrog vm., 1890. máj. 10. † Budapest, 1949. júl. 16. (Sz. Károly és ZSUJEVITS Róza fia.)

9c. Fülekvári FÜLEKY Lajos, szül. Hodos, 1885. szept. 17. † uo. 1885. szept. 30. Tem. 1885. okt. 1.

9d. Fülekvári FÜLEKY Mária, szül. 1886. dec. 7. ker. Dunaszerdahely, 1886. dec. 19.
= Győr, 1911. jún. 6. RAJNER Mihály
Gyermekei: 10a.

10a. RAJNER Ferenc

10b. RAJNER Miklós

10c. RAJNER Mária

9e. Fülekvári FÜLEKY Endre Gyula Bálint, szül. Hodos, 1889. jan 14. ker. uo. 1889. febr. 24.
= N. N.
Fia: 10a.

10a. Fülekvári FÜLEKY Alfonz

9f. Fülekvári FÜLEKY Antal Vince László, szül. Hodos, 1890. jún. 13. † uo. 1891. júl. 16.

9g. Fülekvári FÜLEKY Margit Olga, szül. Dunaszerdahely, 1892. jún. 28. † Budapest, 1985. nov. 14.
= Budapest, 1916. márc. 16. ZIFFER Géza Dezső György, szül. 1892. febr. 26. † Budapest, 1929. aug. 10. M. kir. honvéd hadapródjelölt őrmester. (Z. Hugó és GÖGÖS Mária fia.)
Gyermekei: 10a.–10b.

10a. ZIFFER Erzsébet, szül. Budapest, 1915. máj. 24.
= Budapest, 1942. jún. 28. JÁDI Jenő, szül. Harta, Pest vm. 1907. febr. 10. † 1986. Tem. Hajdúdorog, 1986. jan. 26. (J. István és HUSZÁR Mária fia.)
Gyermekei: 11a.–11c.

11a. JÁDI Jenő, szül. Pöcking, Bajorország, 1945. nov. 11.

11b. JÁDI Mária
= TÓTH N.

11c. JÁDI Géza

10b. ZIFFER Géza
= N. N.

Fiai: 11a.–11b.

11a. ZIFFER Gábor

11b. ZIFFER Ottó
= BERENCZ Márta Erzsébet
Gyermekei: 12a.–12b.

12a. ZIFFER György

12b. ZIFFER Gabriella Nikoletta, szül. 1982. jún. 3.

9b. Fülekvári FÜLEKY Lajos Aladár, szül. Hodos, 1894. ápr. 15.

9i. Fülekvári FÜLEKY Gyula, szül. 1896. körül

9b. Fülekvári FÜLEKY Erzsébet, szül. 1898 körül † 1907 és 1911 között.

8b. Pókateleki KONDÉ Julianna Mária, szül. Újfalu, 1865. jún. 2. ker. Szerdahely, 1865. jún. 3. † Olgya, 1937. júl. 29.

= Dunaszerdahely, 1882. ápr. 17. Csukárpakai és kismagyari NAGY Vince, szül. Kismagyar, 1852. jan. 12. † Olgya, 1918. febr. 4. (= I. Tardoskedd, 1879. febr. 1. FELTÉR Berta, szül. Felsőjattó, 1853. nov. 1. † uo. 1881. jún. 27., F. József és csukárpakai és kismagyari NAGY Aurélia leánya.) (N. János és SZAJTEL Borbála fia.)
Gyermekei: 9a.–9d.

9a. Csukárpakai és kismagyari NAGY Béla László Vince, szül. Felsőjattó, 1883. ápr. 20. ker. Tardoskedd, 1883. ápr. 23. † 1883. jún. 16.

9b. Csukárpakai és kismagyari NAGY Margit Aurélia Mária, szül. Nagybáb, 1885. jún. 24. ker. Kisbáb, 1885. jún. 25. † 1891. ápr. 4.

9c. Csukárpakai és kismagyari NAGY Sarolta Mária, szül. Kisbáb, Nyitra vm., 1887. ápr. 22. † Budapest, 1965. jan. 26.

= I. Újfalvi OLÁH István, szül. 1879. † Kolta, 1915. dec. 31. A komáromi kir. törvényszék bírójája. (O. Ede és GRULICH Gizella fia.)

= II. Nagymagyar, 1923. jún. 5. DOLNAY Lajos, szül. Somorja, 1888. aug. 14., ker. uo., 1888. aug. 19. † Budapest, 1970. febr. 6. Tem. Farkasréti temető, 1970. febr. 14. Magyar királyi fővámmagazgató.

9d. *Csukárpakai és kismagyari NAGY Erzsébet, szül. 1899. † Budapest, 1978. okt. 17.*
= *SOMMER Boldizsár, szül. 1890. † Budapest, 1947. jan. 9. Pénzügyi könyvszakértő.*
(*S. Károly erdőmérnök, jószágigazgató és KNAUSZ Katalin fia.*)
Gyermekei: 10a.–10c.

10a. *SOMMER László*

10b. *SOMMER János*

10c. *SOMMER Zsuzsanna*

8c. Pókateleki *KONDÉ Miklós Árpád, szül. Újfalu, 1866. nov. 9. ker. Szerdahely, 1866. nov. 11. † 1867.*

8d. Pókateleki *KONDÉ Mária, ker. Szerdahely, 1868. † Újfalu, 1868. febr. 23.*

8e. Pókateleki *KONDÉ István, szül. Újfalu, 1869. febr. 18. ker. Szerdahely, 1869. febr. 19.*

8f. Pókateleki *KONDÉ Gyula, szül. Újfalu, 1870. febr. 27. ker. Szerdahely, 1870. febr. 28.*

8g. Pókateleki *KONDÉ Gyula Sándor, szül. Újfalu, 1871. márc. 5. ker. Szerdahely, 1871. márc. 6.*

8h. Pókateleki *KONDÉ Irén, szül. Újfalu, 1872. jún. 30. † uo. 1872. júl. 2. Tem. uo. 1872. júl. 3.*

8i. Pókateleki *KONDÉ Mária, szül. Újfalu, 1873. szept. 10. ker. Szerdahely 1873. szept. 10. † Somorja, 1929. szept. 16. Tem. uo. 1929. szept. 17.*

= I. *Lőcse, POLLÁG Géza, szül. Lőcse, Szepes vm. 1863. máj. 26. † Liptó-Oszada, Liptó vm. 1906. aug. 17. Magyar királyi főerdész. (P. Géza, Lőcse város polgármestere és SZENNOVITZ Johanna fia.)*

= II. *POLLÁG Kálmán, szül. Lőcse, 1869. ápr. 11. (P. Géza, Lőcse város polgármestere és SZENNOVITZ Johanna fia.)*

Gyermekei az 1. férjétől: 9a.–9d.

A 2. férjétől: 9e.

9a. *POLLÁG Magdolna, szül. Szomolnok, Szepes vm., 1900. nov. 15. † Budapest, 1955. jún. 7.*

= *Budapest, 1945. BALLA András*

9b. *POLLÁG Lenke Mária, szül. Szomolnok, 1900. nov. 15.*

= *TOLNAY N.*

9c. *POLLÁGH Géza, szül. Liptó-Oszada, 1906. júl. 1. † Tatabánya, 1980. ápr. 1.*

= *Somorja, 1941. jún. 21. MÁRTON Irma, szül. Somorja, 1918. nov. 4. † Tatabánya, 1973. ápr. 18.*

Gyermekei: 10a.–10d.

10a. POLLÁGH Ildikó Mária Edit, szül. Somorja, 1944. febr. 2. Élelmiszeripari
üzemmérnök.

= MÁTYÁS György, szül. Fél, 1941. márc. 27. Közgazdász.
Gyermekei: 11a.–11c.

11a. MÁTYÁS Gábor, szül. Tatabánya, 1968. máj. 12.

= GOLDSCHMIDT Erika
Leányai: 12a.–12b.

12a. MÁTYÁS Fanni, szül. 1995. dec. 31.

12b. MÁTYÁS Ivett, szül. 1999. dec. 21.

11b. MÁTYÁS Ágnes, szül. Tatabánya, 1970. nov. 27.

= ALTMAN Zoltán, szül. 1968. jún. 3. Informatikus.
Gyermekei: 12a.–12b.

12a. ALTMAN Eszter, szül. 2013. aug. 15.

12b. ALTMAN Soma, szül. 2013. aug. 15.

11c. MÁTYÁS Ildikó, szül. Tatabánya, 1983. jan. 14.

= PAPP Tibor, szül. 1983. márc. 25. Építőmérnök.
Gyermekei: 12a.–12d.

12a. PAPP Sámuel, szül. 2011. nov. 24.

12b. PAPP Bertalan, szül. 2014. jan. 30.

12c. PAPP Kamilla, szül. 2022. jan. 4.

12d. PAPP Zsigmond, szül. 2022. jan. 4.

10b. POLLÁGH Géza, szül. Somorja, 1945. nov. 22. Hőerőgépész mérnök, a tatabányai
távhő vállalat gazdasági igazgatója.

= POLGÁR Éva, szül. 1948. ápr. 29. Szociális munkás, mentálhigiénikus.
Gyermekei: 11a.–11c.

11a. POLLÁGH Szilvia, szül. 1970. jan. 18. † 2020. aug. 15.

= KÖRMENDI Ákos
Gyermekei: 12a.–12e.

12a. KÖRMENDI Bence, szül. 1991. szept. 25.

12b. KÖRMENDI Johanna, szül. 1994. júl. 15.

12c. KÖRMENDI Áron, szül. 1996. júl. 9.

12d. KÖRMENDI Liliána, szül. 1998. júl. 5.

12e. KÖRMENDI Gedeon

11b. POLLÁGH Andrea, szül. 1974. aug. 5.

= AMLAND Davis

Leányai: 12a.–12b.

12a. AMLAND Emily, szül. 1998. aug. 8.

12b. AMLAND Bonnie, szül. 2004. júl. 18.

11c. POLLÁGH Péter, szül. Tatabánya, 1979. márc. 6. József Attila-díjas költő.

10c. POLLÁGH Piroska Magdolna, szül. Kapuvár, 1948. szept. 7. Vegyipari gépész üzemmérnök, túravezető.

10d. POLLÁGH Gyöngyi Irén, szül. Tata, 1956. jan. 31.

9d. POLLÁG Piroska

9e. POLLÁG Kálmán Gyula Viktor, szül. Lőcse, 1908. június. 14. vagy 1908. júl. 5. † Győr, 1997. márc. 26.

= PLUTZER Irén, szül. Somorja, 1922. † Győr, 2022. jan.

Leánya: 10a.

10a. POLLÁGH Éva Judit, szül. 1948. Dr. orvos.

= MAYER Zoltán

Gyermekei: 11a.–11c.

11a. MAYER Dóra, szül. 1973. szept. 9.

= BABICS N.

11b. MAYER Ádám dr., Ázsia- és Afrika-kutató, egyetemi adjunktus, a győri Széchenyi Egyetem oktatója.

= JALLOW Ida

11c. MAYER Benjámín

8i. Pókateleki KONDÉ Sarolta Aranka, szül. Újfalu, 1875. márc. 25. ker. Szerdahely, 1875. márc. 25.

7d. Pókateleki KONDÉ Natália Irén Klementina Jozefa Benedikta, ker. Szerdahely, 1829. febr. 5. † Újfalu, 1849. máj. 5.

7e. Pókateleki KONDÉ Aranka Julianna Mária Dorottya Anna Skolasztika, szül. Újfalu, ker. Szerdahely, 1830. jan. 22. † 1874 után.

= Szerdahely, 1853. nov. 21. TAKÁCSY Miklós, szül. Tata, 1828. † Nagyudvarnok, 1863. aug. 18. Tem. uo. 1863. aug. 20. Hadnagy a komáromi 204. számú honvéd zászlóaljnál. (T. Gábor és SZALAY Anna fia.)

Felhasznált irodalom

Babirát, Marián – Csiba Balázs: *Diplomatár šľachtického rodu Kondé*, Pozsony, 2019.

Bacsák Gyula: (A) *Petőcz* (család), in.: *Családtörténeti jegyzetek*, szerk. Hellenbronth Kálmán, 1914. 167.–171.

Csizmadia János (szerk.): *A Bartakovich-, Justh-, Rudnay- és Rudnyánszky családok és részben azok rokonsága*, Késmárk, 1905.

Geni.com nemzetközi genealógiai adatbázis, in.: geni.com

Gudenus János József: *Magyar családtörténeti adattár*, in.:

<https://macse.hu/gudenus/mcsat/default.aspx>

Hungarian Noble Families, Magyar főnemesi és köznemesi családok teljes leszármazásai, in.: [Genealogy.eu](http://genealogy.euweb.cz/hung/hungary.html), <http://genealogy.euweb.cz/hung/hungary.html>

Kempelen Béla: *Magyar nemes családok*, 1.–11. kötet, 1911–1932.

Késmárky István – Simon István: *Pozsony vármegye nemes családjai*, Heraldika Kiadó, Budapest, 2019.

Magyarország születési, házasságkötési és halálozási anyakönyvei 1679–1934;

Magyar polgári anyakönyvek 1895–1980, in.: familysearch.com

My Heritage – Nemzetközi genealógiai adatbázis, in.: myheritage.hu

Nagy Iván: *Magyarország családai czimerekkel és nemzékrendi táblákkal*, Ráth Mór, Pest, 1860. VI. kötet.

Nedeczky Gáspár: *A Nedeczky-család*, Budapest, 1891.

Az Országos Széchényi Könyvtár gyászjelentés-gyűjteménye, in:

<https://dspace.oszk.hu/handle/20.500.12346/663649>

Wertner Mór: *Bána*, in.: Újabb nemzetségi kutatások, Turul, 1914. 1.

Wertner Mór: *A Kondé-család*, in.: Turul, 1915. 1–2.

Rodokmeň rodu Kondé de Pókatelek (18.–20. storočie)

Rod Kondé z miestnej časti Pókatelek je jedným z najstarších a najznámejších šľachtických rodov historickej Bratislavskej župy. Napriek tomu, na rozdiel od mnohých iných, podobne významných rodín, nebol donedávna známy celý jeho rodokmeň. Navyše, s výnimkou jednej či dvoch významnejších osobností rodu, sa zvyšní členovia väčšinou objavovali v publikáciách len na úrovni zmienky a o väčšine z nich sme nevedeli v podstate nič. Paradoxné je to aj z dôvodu, že meno Kondé je v Dunajskej Strede a na Žitnom ostrove všeobecne známe, ako aj to, že Žltý kaštieľ, ktorý je v súčasnosti sídlom Žitnoostrovského múzea, a majetok k nemu patriaci, vlastnili členovia rodiny Kondé. Nemálo ľudí tiež vedelo, že členovia rodu boli pochovávaní v krypte katolíckeho farského kostola, a mesto podľa biskupa Miklósa Kondého pomenovalo ulicu. Nemali sme presné informácie, aká veľká rodina Kondé v skutočnosti bola, koľko mala členov, aké úrady členovia rodu zastávali. Nevedeli sme kedy a koľko ich žilo v Dunajskej Strede, prípadne v iných usadlostiach Žitného ostrova, aký bol ich vzťah k mestu, ako sa tento vzťah prejavoval a ktorí členovia rodiny žili v Žltom kaštieli a kedy. To je tiež dôvod, prečo úplný rodokmeň – alebo v genealogickom zmysle pôvod – môže vyplniť medzery.

Rodokmeň, ktorý som vytvoril a zverejnil nižšie, je zatiaľ najkompletnejší rodokmeň rodu Kondé de Pókatelek. Ako model poslúžil slávny Gothajský almanach, ktorý používa pomerne rozšírený spôsob spracovania, formou podrobného a plynulého textu genealogických údajov bežne používaných v modernej genealógii. Zameral som sa len na časť rodokmeňa, zobrazuje dve hlavné vetvy rodu, a ďalšie vetvy, ktoré slúžia ako podklad k súvislému textu a robia ho prehľadným. Nebudem referovať o raných pokoleniach rodu, keďže tieto vetvy sú prehľadne spracované v existujúcich publikáciách. Moju časť rodokmeňa začína Mihályom Kondém, ktorý žil okolo roku 1630, pokračujú jeho dvaja synovia István a Ferenc, ktorí tvoria dve hlavné vetvy rodu, a ich ďalší potomkovia, ktorí žili v 18. storočí a neskôr.

Samotné údaje o pôvode sú zostavené tak, že každá osoba tvorí samostatný odsek, ale mená manžela/manželky, rodičov manžela/manželky a všetkých predchádzajúcich alebo nasledujúcich manželov/manžieliek danej osoby sú zahrnuté v tom istom odseku, čiže súvisia s hlavnou osobou. Za hlavnou osobou nasledujú deti – aj v samostatných odsekoch – v poradí podľa narodenia, pričom najstarší syn najstaršieho syna a jeho súrodenci predchádzajú súrodencom najstaršieho syna; tak, ako vo všeobecnosti členovia vládnuceho rodu v nástupníckej línii monarchie. Rodinné vzťahy sú označené číslami a písmenami, číslo vpredu udáva číslo generácie, písmeno pri ňom určuje, koľké je daná osoba v rade súrodencov. V rodokmeni sú zaznamenaní aj potomkovia dcér, tieto informácie sú uvedené menším písmom a kurzívou. Primárnym cieľom výberu bolo predstaviť komplexné príbuzenské vzťahy a štruktúry, na druhej strane predstavujem potomkov jednotlivých vetiev siahajúcich do 20. storočia až po súčasnosť. Okrem toho bol dôraz kladený na vý-

znamné rodiny a rodové línie osobností, ktoré dosiahli historicky dôležitú pozíciu alebo úrad, resp. boli inak späté so Žitným ostrovom a/alebo Bratislavskou župou.

Rodiny zaradené do siete príbuzenstva sú rôznorodé, systém vzťahov je pestrý a rozmanitý. Stredné a vyššie vrstvy nízkej šľachty sú však prítomné v najväčšej miere a v podstate dominujú. Boli to tí, ktorí obsadzovali popredné právnické a administratívne úrady a posty v regióne, boli to slúžny úradníci, notári, prokurátori, sudcovia, podžupanovia, ďalší vynikali v cirkevnej či vojenskej hierarchii.

Tu prezentované genealogické súbory údajov poskytujú podrobný obraz o rodine Kondé de Pókatelek, o všetkých jej členoch, ktorí žili po roku 1700, a mnohých ich potomkoch s inými priezviskami. Zväčša nové informácie môžu, samozrejme, poskytnúť východiskový bod pre ďalší výskum, no niektoré zistenia a závery už možno urobiť. Jedným z nich je, že majetky rodu Kondé získané v stredoveku (Pókatelek, Nová Ves, Veľké Dvorníky, Dunajský Klátov) zostali takmer nezmenené až do konca poddanstva (1853), ba čiastočne až do začiatku 20. storočia. Ďalším záverom je, že v histórii rodu, ktorého centrom bola dlhodobo Dunajská Streda, zohrali dôležitú úlohu dva regióny ďalej od Žitného ostrova – samozrejme okrem Bratislavy a Budapešti – tieto väzby súviseli so sťahovaním kvôli sobášu, so zmenou bydliska resp. zastávaním významného úradu. Jedným z nich je Nové Mesto nad Váhom a jeho okolie. Mesto s bohatou históriou, od 16. do 18. storočia veľmi významné obchodné centrum dnešného západného Slovenska. V bezprostrednej blízkosti sa nachádzajú tri významné historické hrady: Beckov, Čachtice a Tematín. Neďaleko sa nachádza obec Vrbové, hlavné sídlo rodiny Biró-Benyovszky, a zároveň rodisko slávneho Mórica Benyovszkého; rodina Benyovszkých a Kondéovci boli príbuzensky úzko spätí. Ďalšou takouto oblasťou je pohraničná oblasť Dunaja, konkrétne komárňanská a ostrihomská župa a povodie Dunaja, ktoré bolo súčasťou ostrihomskej župy, a ktoré zahŕňa obce Radvaň nad Dunajom, Virt, Moča, Kravany nad Dunajom, a Nyergesújfalu. Benedek József Kondé, syn Jánosa Kondého, a jeho ďalší potomkovia zastávali významné úrady v službách ostrihomskej arcidiecézy.

Okrem spoznávania biografických údajov a príbuzenských vzťahov Kondéovcov a ich potomkov tento výskum umožňuje získať rozsiahly, presný a faktami podložený obraz o vtedajšej spoločnosti. Okrem Kondéovcov tu môžeme vidieť mnoho ďalších rodín, ktoré vytvárajú príbuzenské resp. geografické väzby (Dunajská Streda a okolie) či už zo susedných alebo vzdialenejších regiónov. Odhaľujú sa zložité vzťahové väzby v systéme triády jednotlivec-rodina-spooločnosť, odkrývajú sa časové a priestorové štruktúry manželských a úradníckych väzieb Bratislavskej župy a Žitného ostrova. Ponúka pohľad na rôzne možnosti či obmedzenia pri zmene bydliska a sťahovaní, či už nutné alebo vynútené, rodinné vzťahy a väzby, ktoré sa odohrávajú na pozadí historických udalostí v krajine alebo regióne, ktoré sú často menej viditeľné, ale zasahujú hlboko do rodinných štruktúr. S tým úzko súvisí séria faktov odhaľujúcich vtedajší každodenný a súkromný život: rôzne dátové súbory a informácie o manželstvách, narodení detí, detskej úmrtnosti, výbere mien, povolání a životných dráh.

Egy Kondé-sír sorsa – pókateleki Kondé István és emlékezete

Nagy Attila

Amikor az ember elfogadja, hogy egy nálánál magasabb hatalom rendezi a sorsát, már nem láthat mindent véletlenszerűnek. Ennek okán is hiszem, hogy nincsenek véletlenek, és a személyes sorsok még az évszázadok távlatában is össze tudnak fonódni, keresztezni tudják egymás útját, a maguk különleges módján.

Elém sem véletlenül kerülnek olyan életutak, személyes történetek, amelyek szinte elvesztek a múlt sötéttségében és homályában. Ilyen közös történetnek vélem pókateleki Kondé Istvánét és feleségét, padányi Biró Margitét is, akik közös, a Kisudvarnoki úti köztemetőben elhanyagoltan álló sírjának megérintett a sorsa – pontosabban sorstalan-sága.

A jelenlegi egyik legrégebb, korábbi elhagyatottságában is a legméltóságtelesebb, legjelentősebb dunaszerdahelyi sír rendbetétele volt az egyik apropója annak, hogy a 2022-es évet sikerült a helytörténettel évek óta foglalkozó Biró Márton Polgári Társulásunk javaslatára Kondé-emlékévvé nyilvánítani Dunaszerdahelyen, a városi képviselő-testület teljes támogatásával.

A település és a régió egyik legismertebb történelmi családjának, a pókateleki Kondé családnak az őse ugyanis idén éppen 680 esztendeje, 1342-ben szerezte meg birtokaként a mai Sárga kastélyt is magába foglaló egykori Pókatelkét, Pókaföldét – lényegében ez a történelmi esemény szolgáltatott kifejezett apropót az emlékévvé meghirdetésére.

Az emlékévvé során több lokálpatrióta, helytörténeti esemény elevenítette fel Dunaszerdahely város történelmi gyökereit, mutatta be településünk jeles személyiségeit, kiemelten a pókateleki Kondé családot és annak tagjait. A cél a lokálpatriotizmus és a regionalizmus erősítése, illetve a dunaszerdahelyi fiatalok számára ezen személyiségek példaképpül állítása volt. Az emlékévvé ráadásul e céljaiban ráépült a 2021-es Szladits Károly-, illetve a 2016-os Csaplár Benedek-emlékévekre, azok hagyományait folytatva.

2022-ben ekképp elindult a pókateleki Kondé család Kisudvarnoki úti temetői sírjának az áthelyezése, rendbetétele, illetve az „SOS – Mentsétek meg lelkeinket” projekt. Ez utóbbi, idén megkezdődött és a következő években kiteljesedő iskolai és egyleti terv célja, hogy az iskolák és civil szervezetek kapcsolódjanak be kijelölt védett sírok rendbetételébe és gondozásába, többek között a helyi papsírok (köztük díszpolgár), de más történelmi vagy katonasírok aktív gondozásába is.

A megemlékezések sorát gazdagította emellett az a Csallóközi Múzeumban lezajlott családtörténeti konferencia is (egy családtörténeti kiállítással kiegészülve), amely anyagait a nyájas olvasó e kötetben találja.

Nem árulunk el titkot, mikor elmondjuk, hogy maga a pókateleki Kondék (pontosabban elődeik, hiszen „Kondéknak” csak a 15. század közepétől hívjuk őket) is nagyban hozzájárulhattak ahhoz, hogy éppen Anjou-kori felemelkedésük, illetve szerdahelyi megjelenésük idején épült újjá kőtemplomként a Szent György-templom (a hagyomány szerinti 1329-es esztendőben). Számos bizonyítékát találjuk annak is, hogy ez a család volt a templom korábbi kegyura – egyebek mellett például a templom kriptája volt egészen a 18. század végéig egyik fő temetkezési helyük. Igaz, hogy a Kondékat az 1500-as évek legelejétől kegyúrként a Pálffy család váltotta, azonban a pókatelekiek továbbra is megmaradtak templomatyáknak, illetve a templom és az egyházközség jelentős támogatóinak.¹

Másik temetkezési helyük, ahová a Kondé család (szerdahelyi, újfalui) tagjait temették egészen 1780-ig, az a reformációt követően kettős titulusúvá vált Nagyboldogasszony oltalma alatt álló Szent György-templom körüli (fallal körülvelt) ún. „Öreg temető” volt. Az 1781-es Batthyány József-féle vizitáció² írja, hogy a templomot körül-

Szerdahely központja, a Nagyboldogasszony oltalma alatt álló Szent György-templom körül helyezkedett el egykor a fallal körülvelt „Öreg temető”. A középkorban „szerdahelyi várnak” vagy „Szentfundusnak” nevezett területre temetkeztek 1780-ig a helyiek

¹ Nagy Attila–Nagy Iván–Novák Veronika–Simon Attila–Vajda Barnabás: Dunaszerdahely. Dunaszerdahely Város Önkormányzata–Csallóközi Barátok Társulása, 2012. 146. oldal

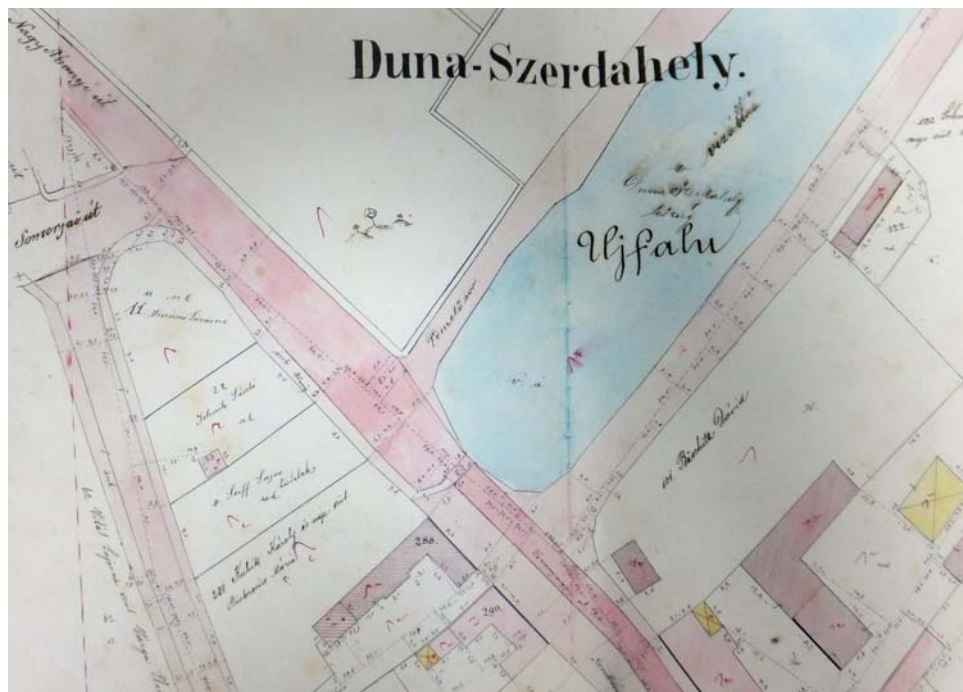
² Uo. 149. oldal

ölelő temetőben („a temető falain belül”) álló Urunk szenvedése kápolnának is a Kondék állíttatták az oltárát. „A megholtak nyilvános kápolnája (...) jó anyagokból van felépítve” (kő és fa), torony nélküli, s benne a szentély a hajótól el van választva. „Ez a kápolna a mi Urunk szenvedésének tiszteletére van szentelve” – jegyzi meg a vizitátor, ám hogy „kinek az adományából lett építve, nem tudni. Egy oltára van, amelyet Kondé Ferenc úr emeltetett.”

Ugyancsak a vizitációból tudjuk, hogy 1780-ban temetkeztek ebbe a sírkertbe utoljára. Maga a temető, benne a sírokkal és a kápolnával azonban még csaknem egy évtizedig érintetlen maradt, majd előbb a hajdan „Szentfundusnak” nevezett terület falait bontották el, illetve 1801-ben a kis kápolnát is – a 19. század első felére pedig beépült a korábbi temető környéke és fokozatosan kialakult a templomtér, a város központi élettere.

1780-ban az „Öreg temető” megszüntetésekor Újfalú határában, a Téglaház dűlőben, a Pálffy család birtokán új temetőt, az ún. újfalui temetőt hozták létre (ma többek között a hotel és a volt járási hivatal van a helyén). Egyrészt a királyi rendelkezés tiltotta már a templom körüli temetkezést, másrészt maga az „Öreg temető” vált eléggé zsúfolttá, ráadásul akkoriban kapott erőre újra Szerdahelyen és környékén a korszakban terjedő járványok egy újabb hulláma.

A vizitációkból tudjuk, hogy az újfalui sírkert alapításakor a Kondék (nem más, mint Kondé István egyházatyja) állítottak benne nagykeresztet, amely helyett csak 1833-ban készítettett kőkeresztet Finta Anna (ma ez a kereszt a templom mellett, az északi oldalon

Újfalú egykori határában, a Téglaház dűlőben létesített köztemető egy 19. századi térképen. Mellette a jelenlegi Szent István téren a korban egy tó állt – az választotta el a sírkertet Újfalútól

áll). Az új temető egyik felébe a katolikusok, másikba a reformátusok és az evangélikusok temetkeztek.

Ide, ebbe az újabb temetőbe helyezték örök nyugalomra aztán 1811-ben pókateleki Kondé István császári és királyi tanácsost, majd „hét holnapokkal és hat napokkal utánna” feleségét, padányi Biró Margitot, 1812 elején. Bevezetőnk az ő nyughelyük hánytatott sorsának a történetét kívánta felvezetni.

A temetésükről és magáról a sírjukról a legfontosabb információt maga a sírfelirat őrizte meg a számunkra:

„Pókateleki Kondé Istválynak Cs. / Kir. Tanácsosnak több Jelles nemes / Vármegyék Tábla Bírójának Életének / 69. esztendejében Sz: Jakab / havának 20 napján 1811 történt / halála után és az ő Hitves / Társának született Padányi Biró / Margit Aszonymnak a Ki is kedves / férje elvesztésén keseregvén aztán / hét holnapokkal és hat napokkal / utánna költözött Életének / 52- Esztendejében – ezen nyugvó Házát / és oszlopot mint elfelejtethetlen / szülőknek emeltették / háládatos Gyermekei”

A felirat a restaurált márvány sírkövön ma is jól olvasható – egykor hosszas és igényes munkával véste bele a kőfaragó mester

Hitelesnek tekinthető adatként még egy fontos információ maradt fenn Antal András krónikájában, aki a következőket írta. „Beszédés és sokatmondó emlékei a múltnak a régi, düledező temetőkben található sírfeliratok is. A dunaszerdahelyi temetőben is ráakadtam néhány ilyen érdekes, a múltra jellemző sírfelíratra.”³ A krónikairó felsorol ezt követően pár régebbi sírfelíratot, majd így zárja:

³ Nagy Attila: Dunaszerdahely emlékhelyei. Épületek, szobrok, emlékművek és emléktáblák, szakrális kisemlékek, temetők, történelmi síremlékek, eltűnt emlékhelyek. Historium, 2013., 78–81. oldal

„Díszes kriptája volt a Kondé családnak”, és idézi a sírfeliratot, amelyet egy plusz sorral zár: „1819 die.1.jun.a Domini” ([Emelve] az Úr 1819. évében, június 1-jén).

Mivel a házaspár, a pókateelki Kondé család Dunaszerdahelyen maradt ágának összesül, pókateelki Kondé István (1743–1811) császári és királyi tanácsos, templomatya, s felesége, padányi Biró Margit (1760–1812) márvány sírkövének a restaurálása során ezt az utolsó sornyi feliratot nem találtuk a márvány sírkövön (míg a többi rendesen olvasható), okkal feltételezhető, hogy az a márvány sírkő talapzatára volt felvésve.

A végül kriptává alakított sírba tehát ők, majd a későbbiekben leszármazottaik temetkeztek.

Bevilagua Olga, a Csallóközi Múzeum muzeológusa még 1986-ban készített feljegyzéseket az akkor nyugdíjas, 1903-ban született Pálffy Ernővel, aki eredetileg hintó- és kocsifényező, majd 1926-tól autókárpitos volt. A kastéllyal kapcsolatos számos érdekes történet mellett az idős nyugdíjas a következőket diktálta le:

„Itt Szerdahelyen (vult) a régi temetőben egy nagy, földbeásott sírhely, téglával volt kirkva. Magas eleje volt téglából rakva, fehér márványtáblával, latinul voltak a felírások, a tetején egy halálfej díszelgett. Viharos esőzés esetén a villám nagyon sokszor leütötte, többször fel lett erősítve, de hiába, mindég a földön hentergett. Ezt én is láttam és figyeltük többen. Utoljára, azt hiszem, 1918-ban temettek bele fiatal lányt, akit Bécsből hoztak ide.”

A Kondé kriptá az újfalui temetőben, az 1930-as években – oldalnézetben. Jól látható, hogy pókateelki Kondé István és padányi Biró Margit vörösmárvány sírkövét befalazták az építmény falába

Az egykori kripta – ahogyan maga a márvány síremlék is – igazi mestermunka volt

A visszaemlékezés számos pontatlansága mellett sajátosan megőrzött néhány szerdahelyi legendát a 20. század elejére már szinte ismeretlen Kondé családról, illetve pár emlékképet az újfalui temető Kondé kriptájáról, amelyről sokáig csupán részleges információval rendelkezünk.

Végül (szinte sorsszerűen) cikkünk megjelenése előtt került nyilvánosságra a Dolnay család hagyatékából az a két kisméretű fotó, amely az 1930–40-es években ábrázolja a Kondé család kriptáját. A felvételek segítségével sikerült végül pontosabb és végre hiteles leírást készítenünk a családi sírboltról, amely valóban tekintélyes méretekkkel és szakmai szemmel is érdekes felépítéssel rendelkezett.

E képeken tárult csak a szemünk elé, hogy a mintegy 3 méter magas, a bejárata felé lejtő nagy méretű épület hátsó falába a kőművesmester lényegében beleépítette, befalazta, s ekképp a kripta szerves részévé tette pókateleki Kondé István és felesége, padányi Biró Margit minden bizonnyal csak az 1810-es évek közepére–végére elkészült vörösmárvány sírját.

Hogy erre a krónikás által feljegyzett 1819-es esztendőben, vagy csupán később került-e sor, azt nem tudjuk, az azonban bizonyos, hogy a család tagjai a kripta elkészültét követően már oda temetkeztek. A képeken sajnos nem látható bejárati résznél lehetnek azok a latin nyelvű fehér márványtáblák, amelyekre a visszaemlékezés utalt, s amely táb-

lákra a később itt nyugalomra helyezettek nevei kerülhettek fel. Egy másik visszaemlékezés szerint a bejáratot ajtó, illetve vasrács zárta, benn pedig két oldalt álló, megfelelő rekeszekkel ellátott „szekrényszerű polcok” voltak hivatottak a családtagok földi maradványait őrző koporsókat befogadni.

Maga a környék egyik legnagyobb, ilyen jellegű és méretű kriptájának a sorsát végül az 1950-es évektől zajló kommunista „városrendezés” pecsételte meg: a város történetének egyik legsötétebb korszakában a szerdahelyiek őseit, az elődök ott nyugvó testeit, sírjeleit, fejfáit forgatták „halomra” a politika akkori tudatlan „nagyurai”. Ledózerolták és megsemmisítették többek között a Kondé kriptát, de a 20. század elején emelt Kriha-féle Jézus-szíve kápolnát sem kímélték. Sajnálatos módon számos régi és helytörténeti szempontból is felbecsülhetetlen síremlék is odaveszett, megsemmisült ekkor – ráadásul az elhunytak koporsóit, csontjait sem kímélve végezték durva munkájukat.

A temető elpusztításával párhuzamosan új dunszerdahelyi temetőt alakítottak ki a Kisudvarnoki úton, ahová végül bizonyos sírokat áthelyeztek. Feltételezésünk szerint (amelyet az 1950-es évekbeli újratemetés jellege is erősíteni látszik) Janovits Ödön katolikus esperesplébános és szűkebb köre kezdeményezhette azt, hogy átkerüljön a kriptából az új temetőbe legalább a Kondé–Biró márvány sírjel, illetve exhumálás után az ott eltemetettek holttesteit.

Az elhanyagolt Kondé-sír a Kisudvarnoki úti köztemetőben

Minden bizonnyal a kripta lerombolása során törhetett le a vörösmárvány fejfa keresztfélcének az egyik szára, amelyet az eredeti talapzatból kiemelt sírkő alsó részének a törmelékéből ragasztottak újra.

Az utóbbi hatvan évben aztán az ősi családi sír a köztemető egyik leggondozatlanabb, legelhanyagoltabb sírja lett – mintegy torzójaként a múltnak.

Ezt az állapotot szüntette meg a 2022-es Kondé-émlékév „SOS – Mentsétek meg lelkeinket” programja, amelynek legfőbb, első „állomásaként” a szervezők, az önkormányzat és a társulás, A. Szabó László alpolgármester és jómagam koordinálásával restauráltuk a Kondé család Kisudvarnoki úti temetői sírját, illetve helyeztük át azt temetőn belül, ám méltóbb helyre.

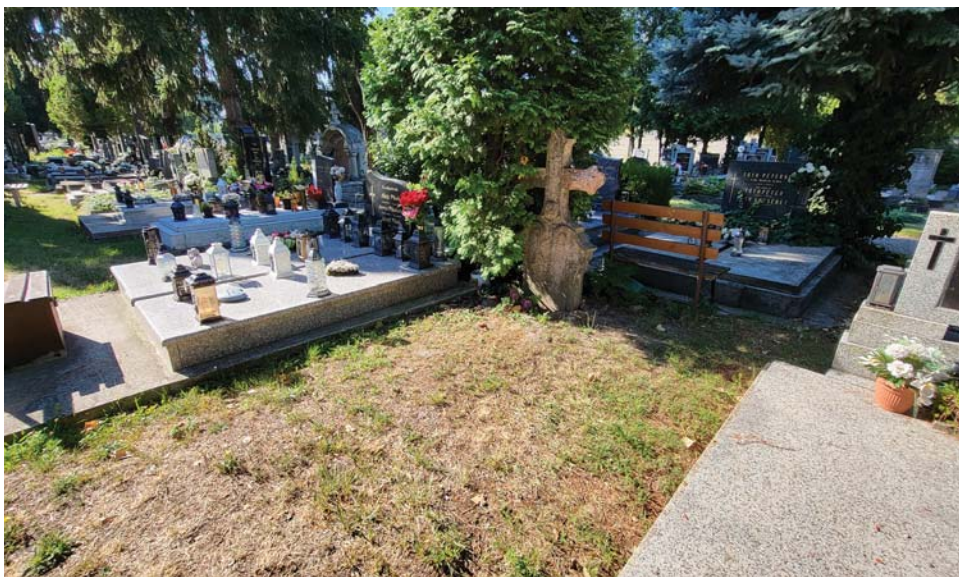
Nagy Attila helytörténész, A. Szabó László alpolgármester és Csaplár Attila kőfaragó

Ennek első lépéseként a sírkeresztet kellett kiemelni, amelyről a helyszínen óvatosan le kellett fejteni azt a betonréteget, amelybe beleágyzták, majd a több mint 400 kilós, törekeny vörös márványlapot átszállították kijelölt helyére, a temető bejáratánál, a Kálvária szoborcsoporttal átellenben lévő területre.

Ott zajlott a restaurálás és a szakszerű felújítás. A sírkő tisztításához, felújításához és kezeléséhez kapcsolódó munkálatokat, de többek között a kereszt szárának a megfelelő márványból való pótlását is Csaplár Attila kőfaragó családi cége végezte el, nagy odafigyeléssel.

Ezt követte a sírban nyugvók exhumálása 2022. október 4-én. Katolikus egyházi szertartással, Mons. Szakál László János albári (korábbi dunaszerdahelyi) esperesplébános, valamint a városvédő egyesület tagjainak, név szerint A. Szabó László, Dunaszerdahely város alpolgármestere, Bugár György, Dunaszerdahely város képviselő-testületének tagja, Iván Péter, a Kortárs Magyar Galéria igazgatója, Nagy Iván, Dunaszerdahely város képviselő-testületének tagja, a Csallóközi Múzeum igazgatója, Nagy Krisztián, Dunaszerdahely város képviselő-testületének tagja, Nagy Gyula, televíziós munkatárs, Nyáry István, a Csallóközi Múzeum munkatársa, Simon Zoltán temetőgondnok, a Municipal közterület fenntartó vállalat munkatársa, valamint a Domine temetkezési vállalat két munkatársa, Mészáros György és Méhes Ferenc – s jómagam, Nagy Attila, Dunaszerdahely város krónikása, helytörténész jelenlétében kezdődött a sír felnyitása, majd a Domine temetkezési vállalat munkatársai exhumálták az oda eltemetett családtagokat. Két és fél méter mélyen, az eredeti érckoporsó darabjaival letakarva két koporsóban összesen kilenc személy földi maradványait emelték ki és helyezték cinkbetétes koporsóba. Az eltemetettek mellé a szertartás eseményét megörökítő okiratot is elhelyeztünk.

Az exhumálást követő héten, 2022. október 12-én szűk körben, ahol a Kondé család leszármazottai képviselőiben Dolnay Ottó Tamás és felesége, illetve városunk vezetői, közöttük Hájos Zoltán polgármester és a városvédő egyesület tagjai vettek részt, méltó, latin nyelvű egyházi szertartással, Bozay Krisztián dunaszerdahelyi esperesplébános és Balogh Károly karcsai plébános temette el a jeles család hamvait, majd a Nagyboldogasszony oltalma alatt álló Szent György-templomban mondtak lelki üdvükért szentmisét.

Az elhanyagolt, elfeledett sír

Megkezdődik a márvány fejfa kiemelése...

Fent: Betonba ágyzták egykor a sírkövet / Lent: A többszáz kilós fejfa „kiszabadítva”

Lent: Az idő megviselte a különleges fejfát

A felállított sírkő az új helyén, a Kálváriaival átellenben

Az exhumáláson. Jobbra lent Kondé István és Biró Margit koponyája

A Kondék földi maradványainál

Az újratemetésen

Padányi Biró Margitról, a Sárga kastély első urának, padányi Biró Istvánnak a lányáról kevés információval rendelkezünk. Annyi bizonyos, hogy a férjénél 17 évvel fiatalabb, 1760-ban született Margit példás anya lehetett, hiszen kilenc gyermeke közül hét megérte a felnőttkort, ami abban az időben ritkaságnak számított. Margit szüleivel a pókateleki Sárga kastélyban lakott, ám férjével már nem ott, hanem Újfaluban éltek – a korábban a padányi Biró család által építtetett és birtokolt kastélyt ugyanis 1805 után már

nem tudták megtartani, és az a Kondé család egy másik ágának a tagjáié, Kondé József Benedeké lett.⁴

Az 1743-ban született pókateleki Kondé István császári és királyi tanácsosról már több ismerettel rendelkezünk, emellé sorakozik fel az az új és fontos forrás, amely a Nagyboldogasszony- és Szent György-templom egyházatyjának a ténykedését ismerteti. (Az *egyházatyja*, vagy későbbiekben *templomatya* az a világi személy volt, aki a templom, illetve a plébánia vagyonát, jövedelmeit, kiadásait kezelte.)

Az 1808-ban papírra vetett számadást a hatvanöt esztendő, „*megöszült napjaira néző*” Kondé István írta, összegzésként az egyházközségben elvégzett munkája fölött. A dokumentum első két oldalán Kondé István saját kézírásával a tulajdonképpeni egyházatyjai visszatekintését olvashatjuk, végén az aláírásával, míg a harmadik oldalon az „*egész Szerdabelyi Megyének Képében össze gyűjt(ek)*” kéri, aláírásaikkal megerősítve, hogy vállalja továbbra is a tisztséget.

A dokumentum fontosságát hangsúlyozza, hogy árnyalja és részletesebben élénk tárja azokat a történeteket, amelynek során a templom a 18. század közepi barokkizálását követő legnagyobb átalakuláson ment keresztül. Tegyük hozzá, Kondé István hathatós munkájával, hiszen ő volt a motorja annak, hogy a katolikus templom „szerevényei” (oltárai, belső tere stb.) teljesen megújuljanak, megkapva mai formájukat.

A „*Tekentetess Megyéhez*” címzett dokumentumból⁵ többek között megtudjuk, hogy pókateleki Kondé István 31 éves korában, 1774-ben vette át az egyházatyjai tisztséget, amikor a templomi jövedelmeket „402 forintokból álló Summával egyetemben” rábízták.

Kondé István számadásában elmondja, hogy az átvételtől a szükséges költségekkel „*esztendőnként*” megfelelően bántak, ahogyan azt a „*hiteless Jegyző Könyvben iratott Számadások is tezőképpen mutattyák*”.

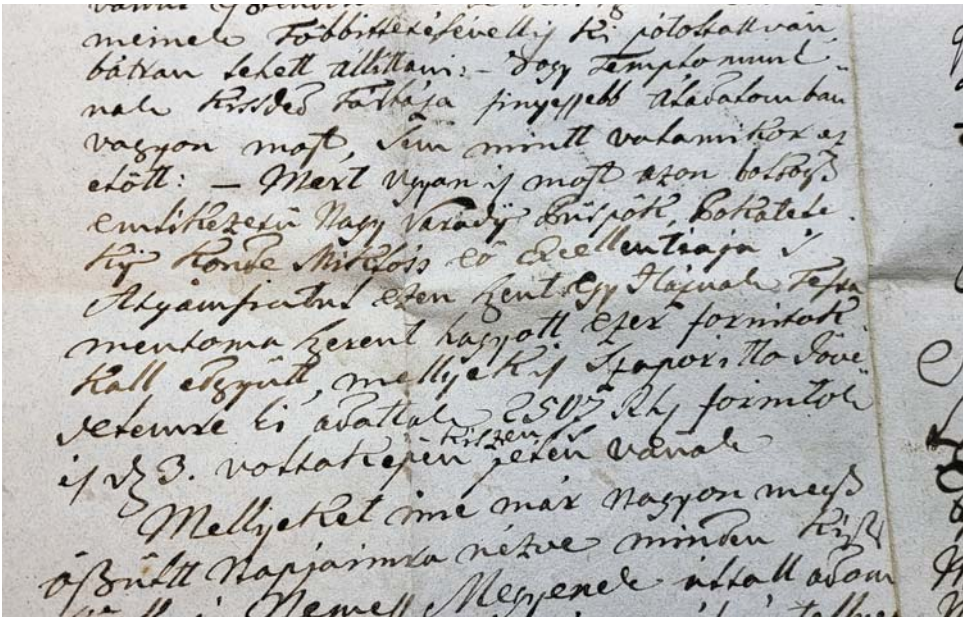
Egyházatyjai működése idején (1774–1808) a szokásos apró és szükséges kiadásokon túl (ahogyan írja, a „*többi gyakor aprotékos, és szükségess Ki-adásokon Kívül*”) a következő nagyobb anyagi kiadásokkal járó és a templom belső terét teljesen megváltoztató újítások zajlottak le (a vizitációkból ismert változásokat is ideemeljük):

– 1776-ban általános helynöki engedéllyel és Pálffy János kegyúr jóváhagyásával Hrabovszky József plébános és Kondé István megnagyobbítatják a sekrestyét, „*a sekrestyeajtót vassá tették, és méltóbb, fényesebb sekrestyét építettek a kelyheknek*”.

– Az egymással jó viszonyt ápoló Fülöp Mihály plébános (1784–1789?), és/vagy az őt követő Iván Péter esperes (1789?–1820?) és Kondé István a templom teljes belső terét megváltoztató építkezéssorozatba kezdtek: 1785–1800 között teljesen lecserélték a templom oltárait a ma láthatóakra. Ez volt a belső tér legnagyobb átalakítása. A templomban azelőtt négy oltár volt, az 1728-ban emelt főoltár, a mártír Szent Györgynek ajánlva, amelynek a csúcsát a Szentháromság szobra koronázta, s amelyet a balásfai

⁴ Nagy Attila: Adalékok a Sárka kastély korai történetéhez. In: Múzeumi Híradó XXIII. évf. 2005–2014., 223–237. oldal

⁵ Csaplár Benedek Digitális Adattár, Kondé anyagok, 1700/1

Az 1808-as okirat részlete, Kondé István kézírásával

Orosz Pál veszprémi kanonok, nagyprépost adományozott (a vizitáció hozzáteszi, hogy a főoltárban volt egy felszentelt oltárkő is, illetve azt is megtudjuk, hogy a régi oltárképet használhatták fel a készítésekor, amely már eléggé elszennyeződött). A templom további mellékoltárait az Istenszülő Szűz Máriának (kezében a Kiseddrel, fenn Mária Magdolna képével), a Skapuláris Boldogasszonynak, valamint Szeráfi Szent Ferencnek ajánlották. A főoltár is lecserelődött – akkoriban került oda a Mennyekbe felvett Boldogságos Szűz Máriát ábrázoló oltárfestmény, felette Szent György lovas szobrával, illetve a mellékoltárok akkoriak, egyikük a Szent Koronát a Szűzanyának felajánló Szent István királyt ábrázolja.

– Új harangokat öntettek (sajnos azokat az első világháború idején, 1916-ban beolvastották).

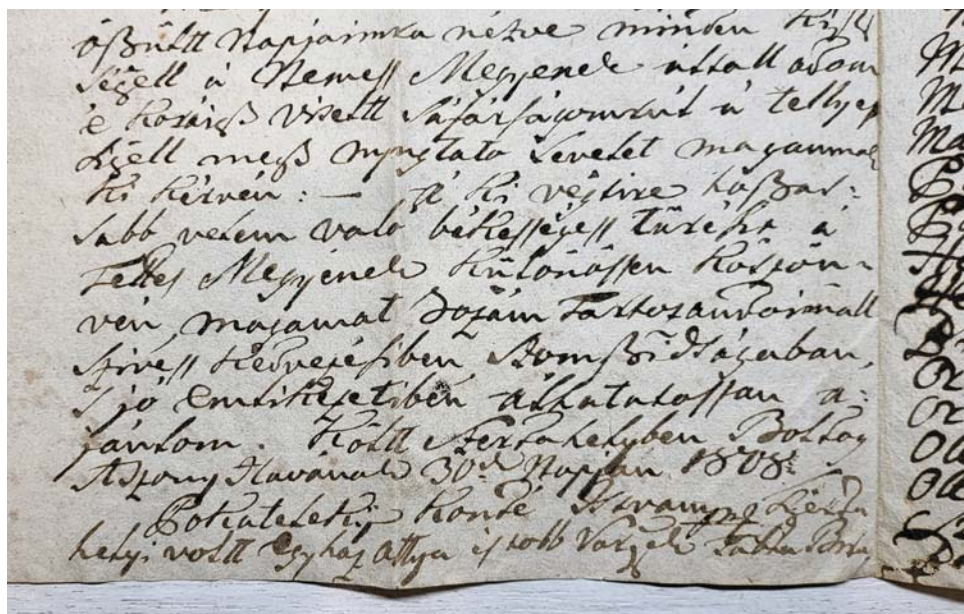
– A templomban 1794-ben lecserelték a régi padokat a ma is használtakra.

– Működése során két ízben javíttatta Kondé István a templom tetőzetét (a fa tetőzet többször megrongálódott, leégett).

– Az 1700-as évek legvégén kiraboltak több templomot a vármegyében, köztük a szerdahelyi templomot is – a rablás során elvitték a szentmiséken használt kelyheket és más szent edényeket, használati tárgyakat. Kondé István és Iván Péter ezeket adományok gyűjtése útján rövidesen pótolták.

– 1780-ban az újfalui határban új temetőt létesítettek – itt is Kondé István templomatyai gondoskodását fedezhetjük fel, ráadásul ő állíttatta a temetői nagykeresztet.

– Kondé István működése idején kezdett formálódni, kialakulni a városközpont, a későbbi templomtér – 1781–1801 között számolták fel ugyanis a régi temetőt, bontották el a templom körüli kőfalat és a temetőben álló kis halottas kápolnát.

Az okirat részlete,
Kondé István aláírásával

Végül így zárta 1808-as számadását az egyházattya:

„Hogy Templomunknak Kis-szed Tárháza fnyessebb átadotomban vagyon most, sem mint

valamikor az előtt: – Mert ugyan is most azon boldog hemlékezetü Nagy Várady Püspök Pokateleky Kondé Miklós eö Excellentiája s Atyámfiatul ezen szent Egy Háznak testamentoma szerint hagyott ezer forintokkal együtt melyek is szaporitto jövedelemre ki adattak 2507 Rb, forintok (...)

Melyeket ime már nagyon meghöszültt napjaimra nézve minden (...) á Nemes Megyének által adom é Koráigh viseltt Sáfárságomról á tellyességgel megh nyugtató levelet magamnak ki kérvén: – Á ki végtire hosszassabb velem valo békességess tüésre á Tettes Megyének különösen köszönvén magamat hozzá'm Tartozandóimmal szívess kedveségiben, szomszidságaban, jó emlékezetikben álhatatossan ajánlom.

Költt Szerdahelyben, Boldog Aszony Havának 30ik Napján 1808.

„Pokateleky Kondé Istvány szerdahelyi volt egyházattya és több Vár-gyék tábla Birája”

Resumé

Samospráva mesta Dunajská Streda, na podnet Občianskeho združenia Biró Márton, na počesť rodiny Kondé z mestskej časti Pókatelek, ktorá mala veľký vplyv na život regiónu, vyhlásila rok 2022 za pamiatkový rok Kondé. Jedným z počínov bola úprava hrobu rodiny Kondé, najstaršieho hrobového miesta v Dunajskej Strede a jej premiestnenie.

Ako lokálpatrioti prezradili, vyzdvihnutie hrobu Kondé zhotoveného z červeného mramoru, vloženého do betónového základu, nebola ľahká úloha. Najdôležitejším momentom pamätného roka bolo premiestnenie, úprava hrobu rodiny Kondé, ktorá sa nachádza v cintoríne na Malodvorníckej ceste.

Pri premiestňovaní museli samozrejme počítať aj s exhumáciou, s uložením pozostatkov z "hrobu do hrobu".

Tento hrob sa nachádzal neďaleko od hrobov farárov, v zanedbanej časti cintorína Dunajskej Strede, bol najstarším, najdôležitejším hrobom histórie mesta. Nápis na pomníku z červeného mramoru, s lebkou a prekríženými kosťami lýtok na kríži, bol dosť opotrebený, ale ešte čitateľný.

Z dobových kroník, ale aj z ústneho podania vieme, akú výpravnú, okázalú kryptu mala rodina Kondé v niekdajšom cintoríne Újfalu (Nová Ves), a nachádzala sa v mieste medzi dnešným hotelom a okresným súdom.

Mnohí z nich boli až do konca roku 80. rokov 18. storočia pochovávaní aj do krypty kostola sv. Juraja.

Hrob, o ktorom je reč, je ich posledným mementom v meste, mala však aj historickú hodnotu, odpočívala v ňom dcéra prvého majiteľa Žltého kaštieľa, Istvána Biróa de Padány, Margit Biró de Padány, a jej manžel István Kondé.

Vyhlasenie roka 2022 za pamätný rok sa uskutočnilo pri príležitosti 680. výročia historického príchodu rodiny do mesta. Predkovia rodiny Kondé totiž práve pred 680. rokmi, v roku 1342 získali Pókatelek, do ktorého patril aj dnešný Žltý kaštieľ. Táto historická udalosť poslúžila k vyhláseniu pamätného roka.

Projekt "SOS - Zachráňte naše duše", ktorý slúžil na posilnenie lokálpatriotizmu a regionalizmu, tiež sa pripravoval v letnom období. Cieľom tohto plánu zameraného na školy a združenia bol, aby sa školy a občianske organizácie zapojili do údržby a opatery chránených hrobov, medzi inými o hroby miestnych duchovných (bol medzi nimi aj čestný občan mesta), ale aj iných historických, vojenských hrobov.

(Preklad: Edita Tilajčíková)

SPRAVODAJ MÚZEA

XXVII. ročník/évfolyam 2022

Vydalo: Žitnoostrovské múzeum v Dunajskej Strede
Zodpovedný za vydanie: Mgr. Iván Nagy, riaditeľ

Redaktor: István Nyáry

Tlačová predpríprava: namedia sro

Náklad: 300

Tlač: Enecol sro

Nepredajné.

MÚZEUMI HÍRADÓ

XXVII. ročník/évfolyam 2022

Kiadta: Csallóközi Múzeum, Dunaszerdahely

A kiadásért felel: Mgr. Nagy Iván, igazgató

Szerkesztette: Nyáry István

Nyomdai előkészítés: namedia sro

Példányszám: 300

Nyomdai munkálatok: Enecol sro

Ingyenes kiadvány.

ISBN: 978-80-971674-5-5